

El setmanari
de més
difusió de
Catalunya
Membre
de la U.C.P.

Difusió
controlada
per O.J.D.

Director:

Joan E. Jarque i Jutglar

Impressió: Promotora de

Publicacions Periòdiques

i d'Arts Gràfiques, S.A.L.

Dipòsit legal:

B-14387-1979

Catalunya Cristiana

"No hi ha ecumenisme
digne d'aquest nom sense la
conversió interior. És de la
transformació espiritual de
l'enteniment, de l'abnegació
d'un mateix i de l'efusió
magnànima de la caritat que
brollen i maduren els desigs
d'unitat"

Conc. Vat. II - Decret
sobre l'ecumenisme

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

Any IV N.º 174

Setmana del 23 al 29 de gener del 1983

40 Ptes.

afinant

La moral i les lleis

Si hom vol viure segons la moral cristiana no podrà pas fer tot el que la llei li permet, i haurà de fer molt més del que aquesta li obliga. Això és sabut. L'àmbit de la moralitat i el de la legalitat no coincideixen pas sempre. A vegades fins i tot s'han de trencar lleis humanes per ser fidel a la pròpia consciència —i és ben lamentable!— per allò que "cal obeir primer a Déu que als homes".

D'això no se'n segueix tanmateix que no sigui una aspiració justa del cristià —i de la comunitat cristiana— de viure en un poble les lleis del qual no sols no contradiguin l'ideal moral evangèlic sinó que, en la mesura del possible, l'afavoreixin. Aquesta aspiració la traduirà amb el seu vot si el país és lliure i estendrà el seu deure d'evangelitzar —des de la seva vocació o del seu ministeri— també fins a l'àmbit de les lleis i de la vida pública; aquest és el sentit últim del manament que ha rebut —"evangelitzar tots els pobles"— puix que l'home és un ser social. "Ningú no és una illa."

Joan E. Jarque i Jutglar

Dimarts vinent es clou la setmana que li ha estat dedicada

La unitat dels cristians no és una quimera

Tots els cristians, units per la fe comuna en Jesucrist, i amb viva i cordial comunió amb Ell, Cap de la Humanitat, cridada per Déu a la plenitud de la vida i de la felicitat, patim la divisió a la qual ens han abocat diferents esdeveniments històrics.

Del 18 al 25 d'aquest mes, totes les comunitats cristianes del món, conscients de la greu responsabilitat de fer realitat concreta, històrica i viva el prec

de Jesús: "Que tots siguin u; com vós, Pare, sou en mi i jo en vós, que ells també siguin u en nosaltres, i que el món cregui que vós m'heu enviat" (Jo 17,21), preguem de manera especial perquè l'amor del Senyor Jesús que el seu Esperit ha vessat en el cor de tots, ens porti sincerament i aviat, a la reconciliació, al diàleg fraternal, i a la joia de la Unitat en l'únic Senyor i Salvador de tots els homes.

sumari

6 i 7

MARE Y MESTRA

Divuit nous cardenals el proper 2 de febrer

8

CATALUNYA

Barcelona: Aquest diumenge, dia de la infància missionera

Urgell: Caritas presta ajuts als damnificats

24

CULTURA I PENSAMENT

Cristòfol Colom, lector de la Bíblia

26

MISCEL·LÀNIA

La "Moreneta" és venerada al mig de Castella

CENTRALS

Mossèn Boix: "Ajudem les parelles amb dificultats en llur convivència"

Monsenyor Osés, bisbe d'Osca

"Hem de plantejar-nos el nostre canvi personal"

Osca.— "Hem començat l'any nou 1983, i crec que tots tenim l'esperança que millori la situació de l'any passat, que veritablement hi hagi un canvi. Però, en quin canvi pensem?" Amb aquestes paraules comença les seves reflexions sobre l'any nou el bisbe d'Osca, monsenyor Osés. I sempre dient, "com és gairebé segur, que estem pensant en el canvi dels altres: els pares en el dels fills; aquests en el dels seus pares; els governants en el dels ciutadans; aquests en els que presideixen; i les jerarquies en el dels altres membres del poble de Déu".

"Tanmateix, seria molt interessant i summament important que cada u de nosaltres ens poséssim la mà al pit i ens preguntéssim si, veritablement, ens plantejem el

nostre canvi personal, la nostra conversió. Perquè fàcilment tenim una tendència descarada a pensar en el canvi dels altres, els equivocats en política, en religió, en moral". El bisbe d'Osca qualifica de farisaica aquesta actitud enfront els altres i no procurar la pròpia conversió".

"Estem estrenant un any nou. Serà bo que tots ens plantejem el problema de la nostra conversió personal, perquè Jesús s'adreça personalment a cada u de nosaltres invitant-nos a la urgent conversió i, per enlloc no ens diu que nosaltres fem els plans de conversió dels altres. Aquesta actitud la detesta, la condemna i l'aborreix, ja que és una actitud idealista, irreal i descompromesa."

Bisbes catalans a Tarragona i Vic

Roma reconeix les nostres peculiaritats

Els nomenaments episcopals per a les seus de Tarragona i de Vic no haurien de causar cap preocupació per la possible designació, com es temia, de capellans o de bisbes no catalans per a aquestes diòcesis. Això és el que es desprèn d'una conversa, segons ha pogut saber directament "Catalunya Cristiana", que va tenir lloc entre un alt eclesiàstic de Catalunya amb el Cardenal Casaroli, secretari d'Estat. En efecte, el Cardenal va ser informat de la inquietud que existeix en les esmentades diòcesis i en general a tot el país davant els rumors que circulaven sobre els imminents nomenaments episcopals. El secretari d'Estat va tranquil·litzar el seu interlocutor dient-li que estaven ben informats sobre aquest afer i que la Santa Seu tenia molt en compte les peculiars característiques pastorals, culturals i lingüístiques de Catalunya.

"Fons de solidaritat"

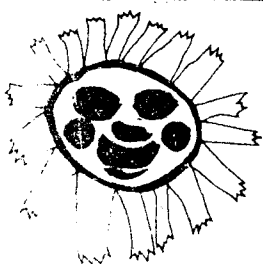
Subscripció a "CATALUNYA CRISTIANA" de missioners/eres en el "Tercer Món"

L'alt interès desvetllat pel "FONS DE SOLIDARITAT" de subscripció a "CATALUNYA CRISTIANA" de missioners i missioneres catalans en el Tercer Món, ens mou a mantenir-lo permanentment obert. Us oferim setmanalment noms i adreces d'aquests cristians d'avanguardia que esperen i desitgen que algú "apadrini" la seva subscripció. Gràcies per la vostra col·laboració i generositat.

- ☐ Teresa M. Boada.
Ramona Martí.
M. Dolors Recolons.
M. Montserrat Sentís.
Maria Font, grup de missioneres a Bolívia Cochabamba, Casilla 1293.
- ☐ Manuel Bonet, missioner a Ghana, BAWKU (Uper Region) P.O. Box 37.
- ☐ Josep M. Jané, missioner a Togo, Lomé, M. Cat. - B.P. 1294.
- ☐ Gemma Miró, missionera al Zaire, Gma, Mweso-Carm. Mission. B.P. 50.

Gràcies en nom de tots ells. A més el vostre padrinatge podria donar lloc a una relació epistolar que donaria caliu humà a la seva solitud, apostòlicament assumida.

Nota: Si desitgeu apadrinar alguna d'aquestes subscripcions trobareu la butlleta corresponent en els números anteriors de "CATALUNYA CRISTIANA".

moviment **RIALLES** de
Catalunya

Dia 23
RIPOLL
Teatre Salesià
16.30 h.
Representació de l'obra de teatre LES AVENTURES D'EN MASSAGRAN a càrrec de la SECCIÓ DE TEATRE DEL CENTRE PARROQUIAL DE SANT PERE DE TERRASSA.

Dia 23
SANT JUST DESVERN
Sala Municipal de l'Ateneu
17.00 h.
Inici de les activitats de "Rialles" amb la representació de l'obra EL SOMNI D'UNA NIT D'ESTIU a càrrec de l'AULA DE TEATRE DE LA INSTITUCIÓ MONTSERRAT que dirigeix Jaume Batiste.

Dia 29
MANRESA
Sala Ciutat
17.00 h.
Representació de l'espectacle LA HISTÒRIA DE LI O MALIC A LA XINA a càrrec de LA FANFARRA TEATRE DE MARIONETES.

Dia 30
LA GARRIGA
Patronat
17.30 h.
Representació de l'espectacle, amb titelles gegants, ENRENCU A LA JUNGLA, a càrrec dels TITELLES NAIP.

Dia 30
TERRASSA
Centre Cultural
12.00 h.
Representació de l'espectacle SOL ROGENT, PLUJA O VENT a càrrec de la COMPANYIA DE TITELLES TXULAPIS.

Dia 30
OLOT
Teatre Municipal Fundació Pública de Serveis
12.00 h.
Representació de l'obra de teatre EL SOMNI D'UNA NIT D'ESTIU a càrrec de l'AULA DE TEATRE DE LA INSTITUCIÓ MONTSERRAT que dirigeix Jaume Batiste.

Dia 30
TORROELLA DE MONTGRÍ
Sala Municipal d'Actes
17.00 h.
Representació de l'espectacle musical COMPÀS D'ESPERA a càrrec del grup TOC DE RETRUC.

Dia 30
LLAGOSTERA
Casal Parroquial Llagostera
17.30 h.
Representació de l'obra LA FLOR ROMANIAL amb els titelles del TEATRE DE LA CLACA que dirigeix Joan Baixas.

Dia 30
EL VENDRELL
Cinema Tivoli
12.00 h.
Projecció de la pel·lícula txecoslovaca, parlada en català, BRONTOSAURUS. Completarà el programa el curmetratge PLOMA DAURADA.

Dia 30
SANT CUGAT DEL VALLÈ
Sala de la Unió Santcugatenc
12.00 h.
Inici de les activitats de "Rialles" amb l'espectacle L'ILLA DEL TAM-TAM a càrrec dels grups TEATRE CURIAL i LA VIU VIU TEATRE.

Dia 30
VILAFRANCA DEL PENEDÈS
Teatre Cal Bolet
12.00 h.
Representació de l'espectacle ELS CÒMICS DE TOTITEIA a càrrec de la COMPANYIA AMBULANT ELS FARSANTS.

Dia 30
IGUALADA
Ateneu
12.00 h.
Projecció de la pel·lícula noruega, parlada en català, GRAN PRIX A LA MUNTANYA DELS INVENTS.

Dia 30
BLANES
Centre Catòlic
17.30 h.
Representació de l'obra LA HISTÒRIA DE LI O MALIC A LA XINA a càrrec de LA FANFARRA, TEATRE DE MARIONETES.

1.155 missioners i missioneres de les diòcesis catalanes, plenament solidaritzats amb els homes i dones del Tercer Món, donen testimoni de la Bona Notícia de Jesús, Salvador de tots els homes i de tots els pobles.

No els deixem sols en la seva empresa apostòlica!

DEPARTAMENT DE CULTURA DE LA
GENERALITAT DE CATALUNYA

CICLE DE CONFERENCIES

REFLEXIONS CRITIQUES SOBRE LA CULTURA CATALANA

- 18 de gener: PIERRE VILAR: Procés històric i cultura catalana.
- 20 de gener: JOAN TRIADU: Alguns aspectes actuals de la relació entre la llengua i la cultura.
- 24 de gener: JOSE FERRATER I MORA: Cultura catalana i cultura universitària.
- 26 de gener: JOSEP MARIA CASTELLET: Les relacions entre les cultures en el món d'avui i el cas de l'Estat espanyol.
- 28 de gener: JOAQUIM MOLAS: La cultura catalana i els seus estrats.
- 31 de gener: XAVIER ROBERT DE VENTOS: Cultura i política.
- 2 de febrer: MIQUEL TARRADELL: Universitat i Investigació humanística.
- 4 de febrer: JOSEP TERMES: La immigració a Catalunya: política i cultura.
- 9 de febrer: JOAN FUSTER: Cultura nacional i cultura regionals als Països Catalans.

ENTRADA LLIURE

SALA D'ACTES DEL
COL·LEGI D'ADVOCATS

C. MALLORCA, 283
2/4 DE 8 DEL VESPRE

EDITORIAL REGINA
Edicions Litúrgiques

Agendes, dietaris i articles de pell

VENDA A LLIBRERIES I PAPERERIES

Mallorca, 87-89 • Barcelona 29

ESMENA

En el número anterior, en a Secció de "MODA", consta, per error, el nom de Carrera i Carrera, al peu de la fotografia que il·lustra l'article, quan en realitat ha de dir: Farràs Solé, S.A. que és el que correspon.

editorial

Notícies cristianes

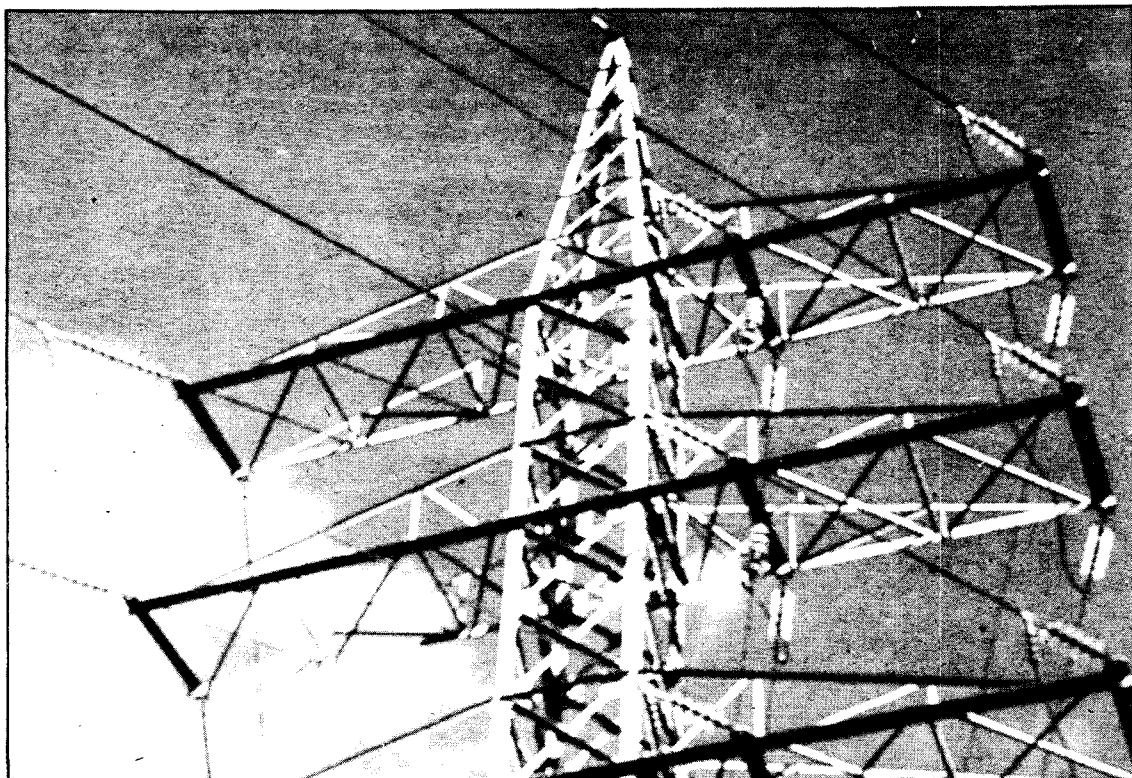
L'actualitat religiosa és abundant aquests dies, tant a casa nostra com arreu del món. La Permanent de la Conferència episcopal espanyola s'ha preocupat "dels esforços que es fan per alleugerir el problema de l'atur" i "ha examinat amb preocupació l'estat d'opinió que s'està creant davant la possible despenalització de l'avortament... i el significat i abast de les manifestacions en els mitjans de comunicació favorables a aquesta mesura". Molts bisbes ja s'han pronunciat individualment sobre aquest afer i les preses de posició en un sentit o altre sovintegen en la premsa, la ràdio i la TV. L'etapa de transició en què han entrat les diòcesis els bisbes de les quals han presentat la dimissió crea una situació d'interinitat i de malestar que afavoreix els rumors i és paralitzant. Fóra de desitjar que fos el més curta possible no sols per a totes plegades ja que no s'exclou més d'un nomenament en cadena que comportaria canvis en més d'un bisbat.

Internacionalment ha causat sensació la iniciativa del nou arquebisbe de Chicago i futur cardenal de convocar a Roma, sota la presidència del Papa, una reunió de bisbes americans i europeus per a pronunciar-se clarament contra la cursa d'armaments nuclears i el gest del cardenal Arns, de São Paulo, presentant un dossier complet i documental dels desapareguts polítics a l'Argentina al Sant Pare i l'acolliment positiu d'aquest. L'afer de la ja anomenada "connexió búlgara" en l'atemptat contra el Papa, el maig del 1981, continua cuejant i es creu que s'arribarà a un desenllaç, que pot ser espectacular, un d'aquests dies.

Més enllà de la notícia, aquesta setmana tota la cristianitat és sotragada una vegada més, com cada any gràcies a Déu, pel fet dolorós de la nostra separació i per l'anhel sincer, per part de tots, per arribar un dia a la plena unitat de fe i de comunió. La unitat d'amor es diria que ja està assolida i s'avença més del que sembla, encara que no tant com tots voldríem, en la clarificació dels punts de conflicte i en els camins per a superar-los. "S'ha avançat més en aquests 15 darrers anys que en tots els 400 precedents des de Luter" —del qual enguany se celebra el V centenari del seu naixement— ha dit un expert en ecumenisme de casa nostra. Cal però que tot aquest treball d'apropament doctrinal i disciplinar vagi fortament acompanyat per la pregària ardent i sincera de tots els cristians ja que la unió que tant desitgem i que ens és indispensable, segons la voluntat del Senyor —"que siguin u"— no l'assolirem pas amb les nostres forces. És un do de Déu, u i tri, que ens vol fer participants de la seva mateixa inefable unitat en la trinitat. I els dons de Déu només s'abasten amb la pregària. Aquesta setmana, arreu de Catalunya, són nombrosos els actes programats en aquest sentit i estem segurs que no restarà cap parròquia ni cap comunitat, i tant de bo cap família, sense celebrar en l'oració l'octavari per la unió dels cristians. I això, creiem que també és una "gran notícia" de la qual calia fer-se'n ressò.

col.laboració

Alta tensió

Entro a la cambra d'una altra persona amb el mateix respecte que entraria a la seva ànima. Perquè no hi ha res que ens retrati millor que els llocs on vivim. Si és cert allò que un home, als trenta anys, és responsable de la cara que té, també ho és aquell qui al cap d'uns anys no ha transmès la seva personalitat als mobles i parets entre els quals habita, és senzillament perquè no en té cap.

M'ha tocat, en la mini-mini-vacança (dos dies) de Nadal, viure a la cambra d'un dels meus nebots, i tots els seus racons semblen transportar-me a una adolescència que vaig tenir ¿quants anys fa? Observo amb respectuosa atenció els llibres que el meu nebot ha elegit per a les seves lectures, les postals que ha col·locat sota el vidre de la taula de treball, les andròmines que pul·lulen d'ací i d'allà, els cartells que decoren les parets. I em sento transportat a les meves velles cambres de col·legial.

Però el que sobretot crida l'atenció als meus ulls és aquest pòster d'en Xarlot que el meu nebot ha col·locat davant la seva taula de treball. Sota la balba figura del funàmbul de les sabatasses es llegeix una frase que algú —¿el meu nebot ara?, ¿jo, fa quaranta anys?— s'ha posat com a lema per a la vida: "Pots arribar a ésser el que desitgis. Només existeix un obstacle: tu mateix".

La frase se'm clava com un agulló i m'evoca aquells anys juvenils en els quals jo també em rodejava de frases que se m'enfonzaren en les engonals de l'ànima com si fossin esperons. Frases que m'empenyessin vers les altures i em demanessin a cada moment sortir de la carrincloneria.

Hi ha moltes persones que recorden amargament llurs adollescències. No puc revivir la meua sense emocionar-me. Foren, sí, anys de tensió i de duresa. També vaig poder escriure i vaig escriure els versos més tristos moltes d'aquelles nits, però en aquells dies també vaig aprendre l'art de somniar i de lluitar, el goig d'inflamar el cor.

Avui encara visc de molts projectes d'aquells anys. Les meves dues últimes novel·les (nascuda l'una fa tres anys i l'altra acabada de parir) foren engendrades quan encara jo no havia complert els vint anys. Encara em brunzeix per dintre alguna obra teatral que va estructurar-se mentalment al mateix temps que la meua cara s'enfosquia amb el primer pèl moixí. Segurament que moriré sense haver realitzat tot allò que va brollar en aquells anys calents.

Sortosament, els mestres que aleshores vaig tenir (i sobretot, tot el que vaig llegir) m'ensenyaren que l'adolescència no era el temps dels focs artificials, i menys el dels focs follets. Vaig descobrir que la vida era dura i apassionant, que era dura perquè era

apassionant, i que era apassionant perquè era dura.

Aleshores també vaig aprendre això que el meu nebot es recorda a si mateix a través de la frase d'en Xarlot: que l'únic enemic que cada home té en la vida és ell mateix, que els veritables perills no estan fora, sinó dins.

Aquesta fou la més important de totes les lliçons que aleshores m'ensenyaren: que no hi ha obstacle que un home no sigui capaç de salvar, que els veritables braus creixen amb la pica, que els enfonzaments humans rarament vénen per travetes exteriors, que són la peresa, la insensata ambició, el no reconeixement dels propis límits, els qui poden encadenar-nos a la mediocritat.

Crec que si la gent esmerçés treballant la meitat del temps que inverteix queixant-se de les dificultats, gairebé totes ja s'haurien resolt. Però em fa por que al món hi ha milers de persones que consideren que el deure de tota la Humanitat és de passar-se la vida netejant el camí pel qual ells han de passar. Persones que es consideren el Rei-Sol al voltant del qual s'han de moure els mestres, els familiars, els companys, una infinita patuleia de criats. Si després fracassen, és perquè tota aquesta cort de servidors no els va servir prou bé de tobogan.

Al noi que jo era varen explicar-li que hauria de fer-se la seva vida amb les seves mans, pedra a pedra, com el paleta construeix la seva casa. Varen dir-li que no li faltaria l'amor dels altres, però que aquest amor no el dispensaria mai de fer la seva pròpia i personalíssima tasca, i que els bons entrenadors de natació ensenyen els aprenents a nadar, però que després els deixen que bracegin ells sols.

Recordo que per aquells temps vaig llegir allò que havia escrit Jack London: "Damunt del meu cap s'aixecava el colossal edifici de la societat i, en la meua opinió, no hi havia més sortida que escalar-lo". És cert: a tots ens pesa el món damunt les espatlles, la realitat és per a tots costa amunt, no es pot escalar sense que a un se li pelin els genolls i se li destrossin les ungles. Perquè en la vida no hi ha ascensors: només es pot pujar per ella a cop d'ànima.

Per això m'enfolloneix tant el "passotisme", que em sembla la més antijuvenil de les actituds juvenils i la menys rebel de totes les rebel·lions. Cal sortir del pou i no cridar contra la seva fosca. Cal viure amb passió, i no obsessionar-se per les cadenes. Dono gràcies a Déu per haver après això des de noi, i per no haver-ho oblidat encara.

Després ve el meu metge i es desconcerta perquè no aconsegueix baixar la meua tensió. Em dona pastilles i pastilles. Jo me'n ric i li dic que la meua malaltia és que continuo tenint ànima d'adolescent, que jo viuré tens mentre visqui, que la meua tensió serà baixíssima quan hagi mort.

J. L. Martín Descalzo
(De "ABC")

el lector escriu

HI HA MANERES DE PROCEDIR

En el número 172 de CATALUNYA CRISTIANA, periòdic del qual en sóc subscriptor, apareix a primera plana una notícia, en la qual es diu que el senyor bisbe d'Urgell proposa la creació d'una Associació de telespectadors i encapçalant aquesta notícia hi ha l'avantítol "Segons el bisbe d'Urgell".

Permetim Sr. Director li digui que m'ha sorprès aquest avantítol, puix sembla donar a entendre que CATALUNYA CRISTIANA no es creu obligada a pendre part en aquesta qüestió. I si, es així, la meva disconformitat seria clara, ja que precisament entenc que el que cal fer, és potenciar la proposta del Sr. bisbe d'Urgell i fer-ho amb valentia per a crear un veritable estat d'opinió, vist

el que està succeint amb la Televisió. Actualment aquest mitjà de comunicació, acompanyat d'algunes emissores de ràdio, està duent a terme una mena de programes que semblen destinats a minar les essències més vives i tradicionals del poble. Dóna la impressió que seguint no sé quins designis, es vagi sembrant una munió d'idees i opinions que poc a poc van esmicolant el que més comptava en el nostre poble. Moltes vegades em pregunto si és que han oblidat ja, el gran bisbe Torres i Bages quan deia que "Catalunya serà Cristiana o no serà".

I és que hi ha coses i maneres de procedir, que per sí soles, defineixen una comunitat determinada. Treieu-les o esmicoleu-les i el resultat ja no serà aquella comunitat. Catalunya físicament no haurà va-

riat i els seus fills fisiològicament seran parells als d'ara, però el seu esperit, els seus sentiments i el seu comportament, hauran canviat totalment; no seran com els d'aquells, i per tant no tindran ja res a veure amb el que és i significa per nosaltres la veritable Catalunya.

Un altra qüestió que també desitjo comentar. En el mateix número del seu periòdic i en una carta signada pel senyor Pius Valls, es parla del nomenament de bisbes no catalans per atendre alguna Seu catalana, fent una sèrie de consideracions en les quals no vull entrar, malgrat dissentir de la major part d'elles. Parlar de "batalles" amb motiu del nomenament d'un bisbe ho trobo massa fort i desencertat. És cosa natural i potser saludable, el que sentim una preferència

pels bisbes nascuts a la nostra terra, però també hem de ser conscients que la jerarquia eclesiàstica, sap millor que nosaltres el que cal fer. El seu punt de vista és més ampli. No oblidem, tampoc, que en alguns llocs de Catalunya, no constituïm precisament els catalans, la majoria.

I en aquest sentit, no resulta gens estrany, que em treguin de polleguera, les manifestacions de d'una manera velada i sibil·lina es fan respecte al que digué o deixà de dir el Sant Pare en la seva visita al nostre país. Però, què ens creiem que som? Sr. Director, si ens considerem catòlics i ens diem fills fidels de l'Església, en la qual creiem i en el sí de la qual malgrat les nostres misèries, vivim i volem morir, no ens podem erigir en jutges o intentar jutjar el seu Suprem Pontífex.

Entenc que la posició del catòlic en aquest extrem sols pot ser una, acatament i obediència.

Si us plau, no barregeu la religió amb la política. / Miquel Fornells i Boatella.

CARTES SOBRE ELS DISCURSOS DEL PAPA

En el vostre setmanari, 21-11-82 (que guardaré mentre tingui vida) vaig llegir unes cartes relacionades amb els discursos que el Sant Pare va fer aquí a Catalunya. Les considero ofensives, com si es tractés de tu a tu; si pensem que és una persona escollida i de les persones més intel·ligents del món, ja que es mereixeria un gran respecte. I pels que són catòlics representa una persona única aquí a la terra. / F. Boixader.

petits anuncis

BORSA DE TREBALL

OFERIMENTS

ADMINISTRATIU expert amb alemany i francès. *Contracte mercantil.*

ASSESSOR d'indústries tèxtils. *Contracte mercantil.*

PINTOR - decorador - estucador. *Contracte Mercantil.*

CONSULTOR -analista d'empreses amb gran experiència. *Contracte mercantil.*

AUXILIAR administrativa. INEM-31.282

VENEDOR de nivell o cap de vendes béns industrials. INEM-18.808.007

GERENT s'ofereix, amb gran experiència en organització d'empreses. INEM-112.528.

SOTS-DIRECTORA o responsable d'un departament, encarregada d'una botiga, relacions públiques, assistenta social. INEM-0/4.119.321.

AUXILIAR administrativa en pràctiques matins. INEM-31.705.

DEPENDENTA - administrativa. INEM 43.463.

ADJUNT a gerència amb molta experiència. *Contracte mercantil.*

APARELLADOR. *Contracte mercantil.*

AUXILIAR administrativa. INEM 24.172.

CAP de vendes o cap de magatzem. INEM 18.533.853.

GERENT o executiu d'alt nivell. *Contracte mercantil.*

DIRECTOR comercial sector auxiliar Construcció i Béns d'Equip. INEM 15.730.426.

ADJUNT a Direcció, comptable o cap de magatzem. INEM 40.006.

DIRECTOR de fàbrica de productes químics. *Contracte Mercantil.*

AUXILIAR administrativa. INEM 34.788.

AUXILIAR comptable; facturació, caixa, etc. INEM 1.820.056.

AUXILIAR comptable administratiu només matins. *Contracte Mercantil.*

VIATJANT especialitzat en material audiovisual. *Contracte Mercantil.*

ESPECIALISTA en comptabilitat analítica, planificació financera, costos, control de gestió i coneixedor temàtica fiscal. *Contracte Mercantil.*

ADMINISTRATIVA-receptcionista amb experiència. INEM 17.448.822.

ESTUDIANT darrer curs lleis només matins. *Contracte Mercantil.*

AUXILIAR administratiu. INEM 32.375.

ADMINISTRATIU amb experiència. INEM 20.214.872.

ADMINISTRATIVA molt acostumada, tracte amb públic. INEM 20.758.352.

AUX. ADMINISTRATIVA INEM. 18.882.454.

SECRETÀRIA de direcció amb idiomes. INEM. 20.83.69.64.

S'OFEREIX secretària de direcció. INEM n.º 21089846

Gerents interessats en algun candidat truqueu a l'Associació Cristiana de Dirigents. Tels. 319 77 21 - 318 79 77.

HOTEL "MAS BADÓ". Tel. 866 08 25 Sant Quirze Safaja 866 08 50-51 os comunica que está abierto durante todo el invierno. Servicio esmerado y al mismo tiempo especiales cuidados para personas mayores. Médico. Precios especialmente "regímenes". Llamad.

ES NECESSITA senyora vídua o soltera amb vocació i dedicació completa a petita residència d'avis del Penedès. Tel. 318 13 59 i 891 00 26. Ext. 16.

INFERMERES I SRTES. COMPANYIA SANTA MARTA
Servei a domicili.
Tel. 245 37 58

FALTA NOI per col·laborar amb grup excursionista de 7 a 10, per a captació de socis. Tel. 259 11 79.

ESTUDIANT segon curs empresarials. Matins tel. 725 17 97.

SI MARQUEU el que feu bé, el mercat us assegureu; si abans ho heu registrat. MORGADES Agt. Oficial-Enginyer. València 300, tocant Pau Claris. Josep J. Morgades i Graner. C/. València 300. Barcelona-9. Tels. 215 67 76 - 215 58 51.

VENDES

FINQUES GUANTER (A.P.I.)

▣ Apartado de Correos 35

VENTA DE XALETES I APARTAMENTS en els millors indrets de L'Escala (Costa Brava). Preus interessants. FINQUES GUANTER (A.P.I.) Avinguda Ave Maria, 7. Tel. (972) 77 02 72

Si voleu anunciar, ompliu la BUTLLETA D'INSERCIÓ a base d'una lletra per quadrat, deixant un espai en blanc entre cada paraula, i envieu-ho, junt amb un taló nominatiu de l'import total del vostre anunci a CATALUNYA CRISTIANA, carrer València, 244, 2on. Barcelona-7.

NOM _____
ADREÇA _____
POBLACIO _____ Tel. _____

PREU LÍNIA

50 ptes.
100 ptes.
150 ptes.
200 ptes.
250 ptes.
300 ptes.
350 ptes.

Calculeu l'import que haurau d'abonar multiplicant el preu de l'anunci pel nombre d'insercions.

MES _____ SETMANES _____

Adjunteu un taló o gir postal a nom de CATALUNYA CRISTIANA, carrer València, 244, 2on., Barcelona-7, amb 48 hores d'antelació.

Catalunya

VINT MIL CATALANS EN LES COOPERATIVES DE TREBALL

Al voltant de 20.000 treballadors s'organitzen actualment les seves relacions laborals a Catalunya a través de Cooperatives de Treball Associat, mitjançant l'estructura jurídica de societat cooperativa o la de societat anònima laboral en resposta a la crisi industrial. Segons dades de la Direcció General de Cooperatives de la Generalitat de Catalunya, al voltant de vint societats de cooperació es constitueixen cada mes a les quatre províncies catalanes. El ram tèxtil segurament com a conseqüència del seu pla de reconversió, agrupa el major nombre de cooperatives, seguit del sector metal·lúrgic i del ram de la construcció.

En la primera d'aquest tipus de societats, denominada Cooperativa de Treball Associat, s'apleguen al voltant de cinc-centes entitats, i estan ubicades la major part a les comarques del Barcelonès, Baix Llobregat i el Vallès Occidental. Quan a les societats anònimes laborals, poden calcular-se a Catalunya prop d'unes cinquanta societats d'aquest tipus que reuneixen poc menys de 10.000 treballadors.

La configuració atípica de les associacions ha estat qualificada pels dirigents de la unió de societats laborals de Catalunya com a "un fenomen que conté els elements imprescindibles d'un experiment vers el que podria anomenar-se una petita parcel·la de la tercera via".

DESCOBREIXEN UNA NECRÒPOLIS ROMANA A TARRAGONA

Una necròpolis Tardorromana (segle IV-V després de J.C.), amb vuit enterraments individuals, ha estat localitzada en una finca de Riudoms, anomenada Mas del Barený, en realitzar uns moviments de terres en l'esmentada finca.

Espanya

CONFLICTE POLÍTIC A "LA CLAVE"

Enmig d'una considerable tempestat política, diversos consellers de l'ens públic RTVE, tots ells pertanyents a l'oposició, han manifestat la seva intenció d'apel·lar contra la supressió del programa "La Clave", que tractava sobre els ajuntaments. L'emissió per la segona cadena de Televisió estava prevista pel divendres dia 14 de gener. El tema a debat, "Els ajuntaments d'esquerrers", va ésser substituït per un altre col·loqui que tractà sobre la nefasta presència de Napoleó Bonaparte a Espanya. "La substitució podria considerar-se com un veto a un dels participants en el debat, l'ex regidor socialista Alonso Puerta, que fou expulsat del partit fa uns mesos, després que fes unes declaracions en les quals acusava a alguns dels seus companys de partit i de l'alcaldia de Madrid de presumptes corrupcions".

AJUTS I PREMIS A LA DIPUTACIÓ VALENCIANA

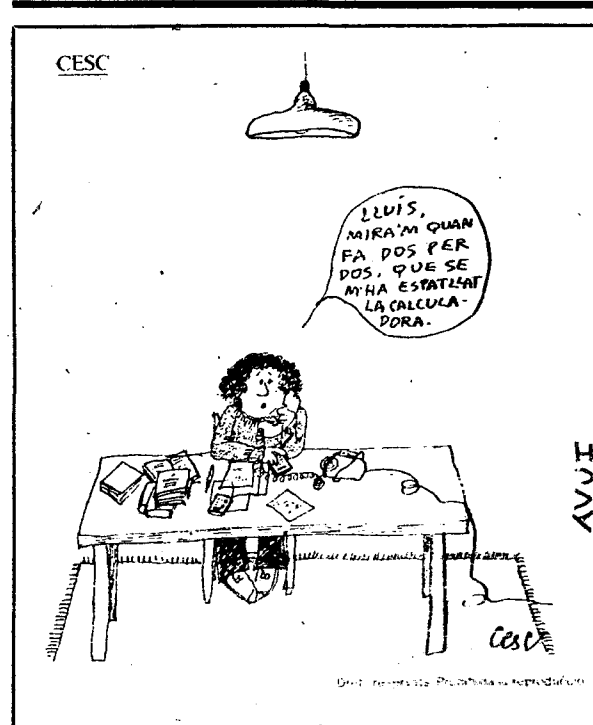
La Diputació de València ha atorgat, per segona volta, les beques i ajudes literàries que instituí l'any passat. Quatre milions de pessetes en total, per a vint-i-sis escriptors del País Valencià. El més important d'ells és el Premi Sanchis Guarner, de mig milió de pessetes, i que ha estat concedit a Enric Valor, que és un rar exemple de fidelitat i de constància en les dues vessants de la seva activitat: la divulgació gramatical i la prosa. Valor nasqué fa 71 anys a Castella, Alacant, i és el continuador de Carles Salvador en la tasca d'acostar la gramàtica catalana, adaptada ortodoxament a les variants valencianes, a les generacions d'escriptors i de lectors que s'han incorporat progressivament a l'ús i al conreu literari de l'idioma. Obres de Valor com la **Gramàtica valenciana** o **Millorem el llenguatge** han rebut un acolliment excel·lent els últims lustres.

Món

BÈLGICA VOL UN LLIBRE DE RECLAMACIONS DELS MUNDIALS

El president de la federació belga de futbol, Louis Wouters, va expressar inquietud per la falta de claredat als comptes del Mundial-82 pel que fa als beneficis que hauran de rebre les federacions.

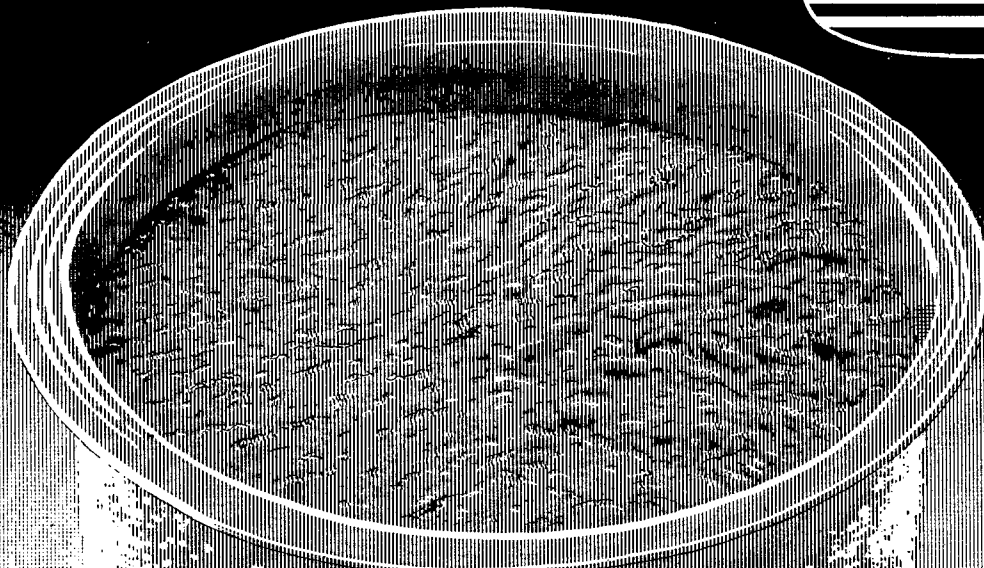
"Moltes federacions, inclosa la nostra —va dir Wouters—, estan intranquils, les perquè rebem factures sense cap explicació de com han estat les despeses. A Bèlgica, la participació al Mundial li va costar prop de 65 milions de pessetes, però encara és l'hora que sapiguem el que ens correspon per la nostra participació."

MOUSSE

com un bombó gelat

DANONE

ES PREN
CENTRÉ

El papa Joan Pau II reunirà un Consistori el vinent dia 2 de febrer, per crear divuit nous cardenals. Entre ells, dos francesos: Monsenyor Lustiger, arquebisbe de París, i el pare Henri de Lubac, jesuïta. Els noms dels monsenyors Josef Glomp (Varsòvia), Bernardin (Chicago), Martini (Milà), Trujillo (Medellín), Danneels (Brusel·les), són ben coneguts.

Els crearà el Papa en el prope Divuit card

MONSENYOR LUSTIGER, ARQUEBISBE DE PARÍS

Monsenyor Jean-Marie Lustiger nasqué a París el 17 de setembre del 1926, de família israelita. La seva mare va morir deportada a Auschwitz el 1943. Ell es va convertir al catolicisme a l'edat de 14 anys i fou batejat el 25 d'agost del 1940 a Orleans.

El 1960, monsenyor Marty el nomenà rector de la parròquia de Sainte-Jeanne-de-Chantal de París, on els seus sermons atreïen un gran públic. Un recull de les seves homilies va publicar-se el 1978 amb el títol *Sermons d'un capellà de París* (Edicions Fayard). El 10 de novembre del 1979, fou nomenat bisbe d'Orleans i, quinze mesos després —el 2 de febrer del 1981— el papa Joan Pau II el nomena arquebisbe de París, successor del cardenal Marty, arquebisbe de París des del 1968.

je l'1 de març del 1925. Després dels seus estudis de filosofia i teologia a la Universitat gregoriana, fou ordenat sacerdot a Roma el 20 de desembre del 1952. Nomenat bisbe de Malanje l'11 d'agost del 1975, fou consagrat a Luanda el 31 d'agost. El 3 de febrer del 1977 fou promogut arquebisbe de Lubango i administrador apostòlic de la diòcesi d'Ongiva. Monsenyor Do Nascimento ha lluitat sempre per l'alliberament del país i contra els agressors.

Heus ací la llista completa:

Monsenyor Jean-Marie Lustiger, arquebisbe de París; monsenyor Josef Glomp, arquebisbe de Varsòvia; monsenyor Joseph L. Bernardin, arquebisbe de Xicago; monsenyor Pierre-Antoine Khorrelche, patriarca de l'Església maronita; monsenyor Carlo Maria Martini, arquebisbe de Milà; monsenyor Alfonso López Trujillo, arquebisbe de Medellín (Colòmbia), i president de la Conferència episcopal de l'Amèrica llatina; monsenyor Bernard Yago, arquebisbe d'Abidjan; monsenyor Aurelio Sabattini, proprefecte del suprem tribunal de la Signatura apostòlica; monsenyor Franjo Kuharic, arquebisbe de

Zagreb (Iugoslàvia); monsenyor Giuseppe Casoria, proprefecte de la Sagrada Congregació dels Sagraments i el Culte diví; monsenyor José Lebrun Moratinos, arquebisbe de Caracas; monsenyor Michael Michal Kitbunchu, arquebisbe de Bangkok; monsenyor Alexandre do Nascimento, arquebisbe de Lubango (Angola); monsenyor Godfried Danneels, arquebisbe de Mechelin-Brusel·les; monsenyor Thomas Stafford Williams, arquebisbe de Wellington (Nova Zelanda); monsenyor Julijans Valvods, administrador apostòlic de Riga (Letònia); reverend pare Henri de Lubac, Jesuïta.

crònica de Roma

"Pebre" en l'Església?

Roma (del nostre corresponsal).— És que amb Joan Pau II ha quedat esborrada la contestació del mapa de l'Església? Que els mitjans de comunicació social fan molta menys referència que abans a declaracions, encontres i gestos de moviments tals com *Cristians pel Socialisme* o el *Moviment Catòlic Feminista*, és una realitat. Cert que els signes dels temps semblen inclinar-se més aviat vers associacions catòliques de les anomenades "segures" i les preferències de la joventut vers reclams de provada devoció jeràrquica —tipus focolaris o Comunió i Alliberació, per a entendre'ns—, però molts creuen que si són necessaris els que són "la sal de l'Església", també ho són els que són "pebre".

En un ambient tan insòlit com és la Protomoteca del Capitoli de Roma, entapissat d'enormes figures de guerrers, s'ha celebrat un encontre convocat pels *Cristians pel Socialisme* sobre el tema "Els cristians: cultura de la pau i moviments d'alliberament". Els participants són persones molt conegudes a Itàlia (Orfei, Girardi, Balducci, etc.). Allí es va parlar de la necessitat d'una cultura i d'una pedagogia de la pau i es decidí denunciar la indústria de les armes, poderosíssima a Itàlia. Va dir-se també que l'"home nou" cristià és, amb la creu, l'alternativa de l'actual home violent. Referent als moviments d'alliberació que actuen arreu, encara es comprenia que es vegessin obligats a elegir la lluita armada, es digué, amb Ghandi, que la violència no es justifica mai.

També a Roma, en la seu de l'IDOC —tan famós en temps del Concili— hi ha hagut un debat en el qual han participat uns cristians

i polítics d'esquerra que han reflexionat durant dos dies sobre les possibilitats i les condicions d'"una teologia de l'alliberament a Europa i a Itàlia". Primer s'identificaren els "mecanismes europeus d'opressió" (que serien segons Rosana Rossanda el subdesenvolupament, l'opressió, l'exploració, la militarització, etc., i la contradicció interna del sistema capitalista de producció, entès no economicísticament sinó com a "civilització"). En aquest context, la teologia de l'alliberació ajudaria a la necessària ruptura per a la formació d'una cultura alternativa. El teòleg protestant, Sergio Rostagno, recordà que la lluita per l'alliberació dels oprimits no ha de posposar a un segon lloc la dimensió teològica, la relació amb el Déu de Jesucrist.

Dirigint-nos vers el sud d'Itàlia, a Bari, ens fixem en les tres jornades d'estudi sobre el tema de la dona en l'Església (sota un títol molt docte: *Abadies nullius: jurisdicció espiritual i feudal de les comunitats femenines, des dels orígens fins a Pius IX*). Semblava una trobada, a primera vista, de pacífics estudiosos i ha obtingut un enorme clamor d'opinió pública; s'ha dit que l'encontre fou un enorme "foc sota les cendres". Cendres naturalment del passat que no han aconseguit ofegar el foc de l'actual presa de consciència femenina. Les dones es queixaren de la marginació de la dona, del primat absolut de l'home en l'Església i es preguntaren fins quan duraria l'exclusió de la dona dels ministeris ordenats.

O sigui, que la vivacitat i la polèmica tampoc manquen a Itàlia.

E. Planas

MONSENYOR SABATTANI, MEMBRE DE LA CURIA

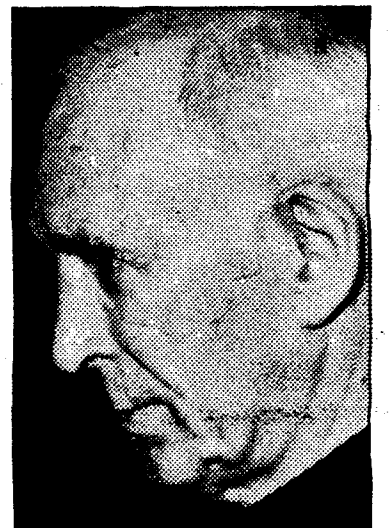
Monsenyor Aurelio Sabattini, nascut el 1912 a Camigliano (Itàlia), fou ordenat sacerdot el 1936, i bisbe el 1961. El Papa va nomenar-lo successor del cardenal Felici el 27 de maig del 1982 com a proprefecte del tribunal de la Signatura apostòlica.

MONSENYOR KUHARIC, ARQUEBISBE DE ZAGREB

Monsenyor Franjo Kuharic, nasqué a Pribic el 15 d'abril del 1919, fou ordenat sacerdot el 1945 i bisbe auxiliar de Zagreb el 1964. El 1970 va succeir al cardenal Seper com arquebisbe de Zagreb i primat de Croàcia, en un difícil període. Va afirmar-se, en un delicat context com l'home de la conciliació.

MONSENYOR DO NASCIMENTO (ANGOLA)

Monsenyor Alexandre Do Nascimento va néixer a Malanje

EL PARE HENRI DE LUBAC, JESUÏTA

Nascut a Cambrai el 20 de febrer del 1896, el pare Henri de Lubac ingressà a la Companyia de Jesús el 1913. Ordenat sacerdot el 1925, succeí dos anys més tard al pare Valensin com a professor de teologia a les facultats catòliques de Lyon. Després d'haver ensenyat la teologia fonamental, fou ordenat titular de la càtedra d'història de les religions, càrrec que exercí fins el 1961.

La seva obra escrita, que consta de més de trenta volums, manifesta a la vegada una immensa erudició, un agut sentit de la tradició de l'Església, una profunditat espiritual i un talent literari que fan d'ell un dels primers teòlegs de l'època contemporània.

Fidel amic del pare Teilhard de Chardin, li ha dedicat tres obres: *Pensament religiós del pare Teilhard* (1962). *La Pregària del pare Teilhard* (1964). *L'Etern Femení* (1968).

El pare Henri de Lubac és des del 1958 membre de l'Acadèmia de ciències morals i polítiques. Va rebre, el 1968, el gran premi catòlic de Literatura.

MONSENYOR JULIJANS VAIVODS (LETÒNIA)

Monsenyor Julijans Vaivods, nasqué a Vorksva, arxidiòcesi

r Consistori del dia 2 de febrer

enals nous

de Riga, el 18 d'agost del 1895, i fou ordenat sacerdot el 7 d'abril del 1918. Fou consagrat bisbe del 18 de novembre del 1964. És administrador apostòlic "ad nutum sanctae sedis" de Riga i Liepaja. Letònia és la segona República soviètica després de Lituània, on l'Església catòlica ha pogut mantenir una certa vitalitat (500.000 catòlics per 1.400.000 habitants). És el primer ciutadà soviètic que és elevat al cardenalat.

MONSENYOR MARTINI, ARQUEBISBE DE MILÀ

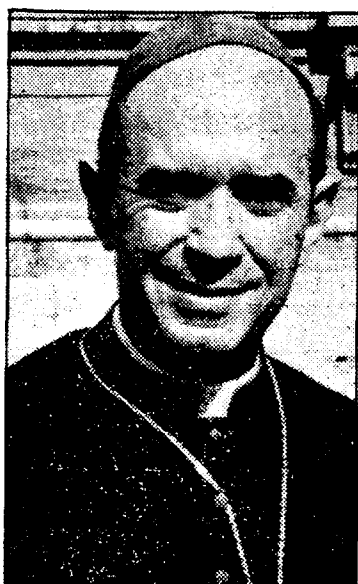
Carlo Maria Martini nasqué a Torí el 15 de febrer del 1927. Als disset anys quan ingressa a la Companyia de Jesús però es veu que és un subjecte d'élite... Ordenat sacerdot als vint-i-cinc anys, doctor en teologia i ciències bíbliques, es professor de seminari, predicador, director espiritual, autor de nombrosos llibres i articles. El pare Martini dirigeix des del 1969 al 1978 l'Institut bíblic pontifici, i després es nomena rector de la prestigiosa Universitat gregoriana el setembre del 1978. El 29 de desembre del 1979, Joan Pau II l'escull per la seu de Milà, i monsenyor Martini és ordenat bisbe el 6 de gener del 1980...

MONSENYOR WILLIAMS, ARQUEBISBE DE WELLINGTON

Nat a Wellington, el 20 de març del 1930, monsenyor Thomas Stafford Williams fou ordenat sacerdot el 1959, i arquebisbe de la seva ciutat nadiu l'any 1979.

MONSENYOR JOSEPH BERNARDIN, ARQUEBISBE DE XICAGO

Va néixer el 2 d'abril del 1928, i fou ordenat sacerdot el

1952. Monsenyor Joseph Bernardin havia estat designat per Pau VI com a bisbe auxiliar d'Atlanta el 1966. El 1972, fou nomenat arquebisbe de Cincinnati, que compta amb 2.700.000 habitants, i 500.000 catòlics.

El 10 de juliol del 1982, Joan Pau II li confià la difícil successió del cardenal Cody al front de la més important diòcesi americana: Xicago (5.600.000 habitants, 2.400.000 catòlics).

MONSENYOR LEBRUN MORATINOS, ARQUEBISBE DE CARACAS

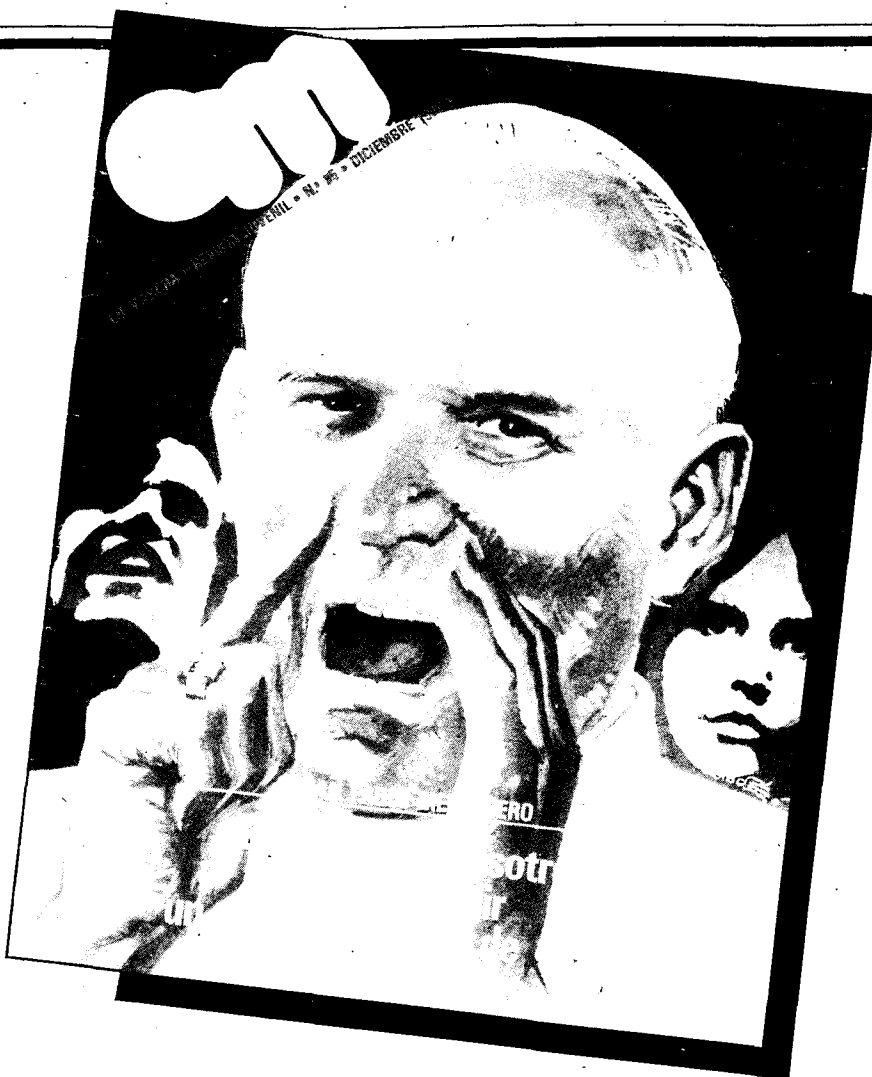
Monsenyor José Lebrun Moratinos nasqué a Puerto Cabello, diòcesi de Valencia (Venezuela) el 19 de març del 1919. Fou ordenat sacerdot el 19 de desembre del 1943, i consagrat bisbe el 2 de setembre del 1956.

MONSENYOR CASORIA, PREFECTE DE LA CONGREGACIÓ DELS SAGRAMENTS

Monsenyor Giuseppe Casoria, que Joan Pau II havia nomenat el 25 d'agost del 1981, prefecte de la Congregació per als Sagraments i Culte diví, nasqué a Acerra (província de Nàpols) el dia 1 d'octubre del 1908. Ordenat sacerdot el 1930 treballà en la Congregació dels Sagraments de la que n'esdevingué secretari el 1969.

MONSENYOR LÓPEZ TRUJILLO, PRESIDENT DEL CELAM

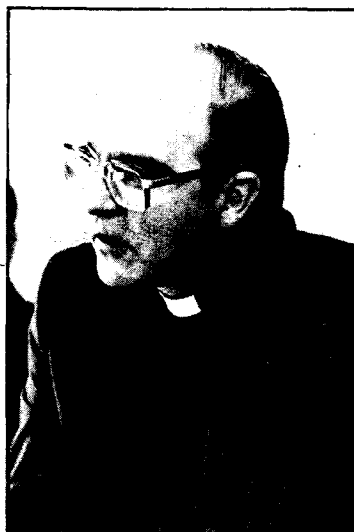
Nat el 1935 a Villahermosa, diòcesi d'Ibagué (Colòmbia),

Un "dossier" dedicat a Joan Pau II i als joves

EM —"En marcha"— és una revista juvenil que publica Ediciones Don Bosco de Barcelona. Ha dedicat en el seu número corresponent al mes de desembre del 1982, un dossier de l'encontre del papa Joan Pau II amb els joves, a l'estadi Bernabéu de Madrid.

Després de publicar el text íntegre del discurs del Papa, aplega altres textos dedicats als joves durant el seu viatge per territori espanyol. El dossier acaba amb unes indicacions molt útils sobre com treballar aquest conjunt de documents. En un número successiu la revista dedicarà segons ens han informat, un altre dossier a la família.

MONSENYOR MEISNER, BISBE DE BERLÍN

Monsenyor Joachim Meisner nasqué el 1933 a Breslau (actualment població polonesa de Wrocław). Sacerdot el 1962, fou nomenat bisbe auxiliar d'Erfurt el 1975. Va succeir al cardenal Bengsch com a bisbe de Berlín el 22 d'abril del 1980.

MONSENYOR BERNARD YAGO, ARQUEBISBE D'ABIDJAN

Monsenyor Bernard Yago nasqué l'any 1916 i fou ordenat sacerdot el 1er de març del 1947. Fou nomenat arquebisbe d'Abidjan (Costa d'Ivori) el 23 de juny de 1960; la diòcesi compta actualment al voltant de 400.000 catòlics, sobre una població total de 2.600.000 habitants. Els missioners encara són majoritaris en les diòcesis; quan el Papa va visitar el país, el 1980, hi havia 170 sacerdots, 60 dels quals eren africans.

MONSENYOR KITBUNCHU, ARQUEBISBE DE BANGKOK

Nascut a Samphran, arquebisbat de Bangkok, el 25 de gener del 1929. Monsenyor Michael Michai Kitbunchu fou ordenat sacerdot el 20 de desembre del 1959. El 3 de juny del 1973 va ésser consagrat bisbe.

MONSENYOR KLOREICHE, PATRIARCA DELS MARONITES

Monsenyor Pierre-Antoine Koreiche, patriarca dels maro-

nites nasqué a Aïn Abel, al Sud del Líban, el 20 de setembre del 1907. Ordenat sacerdot el 1930, exerceix el professorat de teologia, és vicari a Haifa, a Tir, és nomenat bisbe de Tartou (Síria del Nord), arquebisbe de Saïda el 1957. El 1975 succeïx al cardenal-patriarca Meouchi.

MONSENYOR GLEMP, PRIMAT DE POLÒNIA

El primat de Polònia, monsenyor Josep Glemp, va néixer el 18 de desembre del 1929, d'una família de miners de sal. Ordenat sacerdot de la diòcesi de Gniezno l'any 1956, continuà els seus estudis a Roma des del 1958 al 1964. El cardenal Wyszyński el situà en el seu equip, en la secció de relacions Església-Estat. El març del 1979, Joan Pau II va nomenar-lo bisbe de Warmia, a proposta del cardenal-primat que va consagrar-lo. El 7 de juliol del 1981, el Papa el nomena per la seu primada de Gniezno i Varsòvia, de la qual va prendre'n possessió el dia següent.

Girona

El director general de Turisme parlà del context sociològic del turisme massiu

La Pastoral del Turisme s'ha d'adequar
a les noves situacions

GIRONA.— Ha tingut lloc a la Casa d'Espiritualitat de Banyoles una Jornada dedicada a revisar les activitats pastorals que es dugueren a terme en les parròquies gironines la passada temporada. En primer lloc intervingué el rector de Santa Maria de Palamós, mossèn Salvador Batalla, qui explicà el desenvolupament de la XI Assemblea de Pastoral de Turisme que es va celebrar a Tarragona a finals de setembre.

Tot seguit prengué la paraula el Director General de Turisme de la Generalitat, Ramon Bagó, qui féu una presentació de la situació actual del turisme a les nostres comarques. Assenyalà la seva importància pel gran volum de persones que cada any posa en moviment d'un lloc a l'altre.

En aquest aspecte recalca l'augment del turisme que utilitza l'autocar, cosa que significa una major perceptivitat per a la Costa Brava, que desperta un interès especial per ser la més propera —i per tant la més barata— dels països europeus. També recordà que es tracta d'un turisme format per gent treballadora, de classe mitja, així com que durant la temporada estiuenca hi ha molts treballadors temporals, procedents de la resta de l'Estat.

El Sr. Bagó acabà dient que "avui el turisme demana més que mai unes possibilitats de relació i de coneixement de coses del seu interès". "Per això —digué— cal vetllar la identificació del país de les comarques interiors, dels monuments, etc., perquè els turistes sàpiguen on es troben".

La Jornada de Banyoles s'acabà amb l'acord d'enviar un qüestionari als arxiprestats sobre la mobilitat

L'increment dels costos dels productes derivats del petroli, encarint els bitllets d'avió, ha afavorit l'ús de l'autocar com a mitjà massiu de transport turístic.

social dels feligresos els caps de setmana, per tal de donar-los una resposta pastoral. És un fet ben conegut que, especialment durant els mesos d'estiu són milers els gironins de les poblacions de l'interior que es traslladen a la Costa dies i setmanes enteres, ja sigui per instal·lar-se en la segona residència, ja sigui per anar senzillament a banyar-se.

El Dr. Camprodon i el moment polític

El Bisbe de Girona, monsenyor Jaume Camprodon, ha escrit dues cartes obertes als capellans i als religiosos diocesans, amb motiu de les festes nadalenques. Als primers els diu que "una de les originalitats del Concili Vaticà II ha

estat la de presentar de nou l'Església com a Poble de Déu, Sacrament de Salvació".

En aquest aspecte afirma que "el poble és justament poble quan compta amb uns elements que creen unitat: una història on tot hom s'hi troba; uns costums, uns centres culturals, esplai, harmonia econòmica (els cànecs residien al poble i així la gent acudeix als aplecs, a les festes populars, a tot el que ajuda a retrobar relacions humanes i assumeix poc a poc, responsabilitats col·lectives".

Seguidament monsenyor Camprodon els diu que "tinguin una visió clara del moment polític;

s'acaba de votar un canvi; hi ha cristians presents en tots els partits, un fet que no es donava anys enrera". Afegeix que "molts d'aquests cristians han votat pel canvi i n'hi ha que ho han fet per motivacions cristianes i d'això n'hem de ser conscients". Acaba dient que "el pastor ha de ser sempre germen d'unitat i ha de descobrir els elements cristians de cada camp: No podem acotar l'Església en un sector polític determinat, com s'havia fet en altre temps".

Monsenyor Camprodon clou la seva lletra recalcant "el màxim interès a atendre les normes que es van donant de cara al nou ordenament de l'economia diocesana i parroquial que afecta a tots". Els diu que "una sola parròquia que hi sigui descurada perjudica el conjunt".

XXI Jornades de biblistes catalans a Lloret de Mar

Lloret de Mar ha estat altra volta l'escenari on s'han desenvolupat les Jornades de Biblistes Catalans, les quals enguany eren les vintienenes que s'han celebrat. N'és l'organitzadora l'Associació Bíblica de Catalunya, entitat que va començar les seves activitats l'any 1974, malgrat que les trobades de biblistes de Catalunya venien fent-se des de 1961.

El tema que hi estudiaven enguany els investigadors, traductors i especialistes de la Sagrada Escripura era "Antropologia i antropologies sobre la resurrecció", i hi prengueren part Frederic Raurell, amb "Ambigüitats i característiques de l'antropologia bíblica"; Enric Cortès, amb "Aspectes antropològics en una poesia cabalística desconeguda, conservada a l'arxiu diocesà de Girona"; Armand Puig, amb "Els sants que ressusciten"; Miquel Gallart, amb "Consciència als escrits paulins"; Xavier Alegre, amb "El cos ressuscitat a 1 Corintis, 25: apunts d'antropologia paulina"; i J. Oriol Tuñí, amb "L'antropologia als escrits joànics". Ultra els dits treballs d'investigació, Josep Rius hi presentà una comunicació sobre "Lluc 10,25-18,30" i Joan González i Pastor el resultat dels seus estudis sobre "Les bíblies provençals i valdeses".

Els reunits escoltaren l'informe que presentà la junta directiva sobre les realitzacions dutes a terme i projectes per al futur, i també elegiren el nou consell directiu, que resta presidit per Joan Magí.

M. Caballé

Teatre

"La Dolorosa", una obra teatral antiavortista

Molts Centres d'aficionats al Teatre, en començar l'any, acostumen de remenar arxius i remoure catàlegs per escollir les obres que podran representar durant la temporada.

Jo els voldria recomanar per la qualitat literària que conté, i especialment pel tema que inclou, el poema dramàtic en tres actes "La Dolorosa" de Ventura Gassol.

Dintre de pocs dies, el Parlament espanyol aprovarà una llei molt subtil sobre la regularització de l'avortament. Tots sabem que l'actual Govern Central pot legislar "legalment" com li plagui, sota la força de la majoria absoluta.

Doncs, bé; l'obra de teatre que recomanem als nostres Centres Teatral és una expressió simbòlica, però fonamentada i real de la repulsa de "la mare naturalesa" a l'avortament. El pes d'un càstig feixuc que pesa sobre la consciència d'una pagesa de la nostra terra, que actualment s'hauria pogut acollir perfectament al projecte de llei en curs d'aprovació.

El poema teatral, recollit d'una llegenda del Montsant, del segle divuit, ens presenta la mare naturalesa en un sentit d'implacable justícia, de càstig no redimit, d'un "pecat" no perdonat, el procés del qual se segueix amb molt d'interès durant tota l'obra, gràcies a la bellesa literària com és exposat, i els versos deliciosos, brillants i punyets alhora, de Ventura Gassol.

El primer acte és el més "teatral" i el més ben construït. D'entrada se'ns mostren els principals personatges, amb totes les seves característiques, i en aquest primer acte és on hi són més ben retallats, expressius i humans.

El diàleg del Capità de Lladres amb Fra Llorens, l'Ermítà del Montsant, és d'una colpidora realitat i força.

L'acte creix en interès fins a la trobada de la Mare "mare de set fills, tots morts" "La Dolorosa" amb Fra Llorens, al peu de la seva cova d'Ermítà, on li aboca les seves penes i lluites d'esperit. "Les cendres de set fills meus" confessa la Mare a l'Ermítà, que li remou tota la seva consciència adolorida, i que acaba confessant-li el seu pecat de joventut.

"Aquell fill que vaig matar, per vergonya d'ésser mare".

"Ell lluitava ventre endins, amb la mort que l'espantava".

"Bressol i tomba, llavors, tomba i bressol, encara".

Si un defecte teatral té l'obra, és que en el primer acte al públic li queda descobert tot l'enigma dramàtic, i el "sentit" de la "penitència" que li imposa Fra Llorens, i això fa que l'obra perdi el "suspense" que tindria si les coses que s'expliquen al primer acte no les sabés el públic fins al tercer.

Sincerament, recomano la lectura o la relectura de "La Dolorosa". I valdria la pena que si falten

exemplars alguna editorial promogués una nova edició, i millor, encara, que fos comentada en el sentit que ho faig jo ara... I tant de bo que fos comentada, sempre, en aquest sentit antiavortista, en totes les representacions que es donessin de l'obra.

Es cert que Ventura Gassol, en escriure "La Dolorosa" no intentà de fer un drama contra l'avortament. Li agradà la llegenda per la seva arrancada dramàtica i captivadora i va encaixar tema i personatges dintre de l'estil literari propi dels anys vint.

Tota la producció literària de Ventura Gassol delata la seva formació religiosa en un Seminari, de primers de segle. I quan fa versos els mots de "Déu" i de "la Verge" li ritmen, espontàniament, fins i tot, contra la seva voluntat. Per això en els anys que es dedicà a la política activa i que foren els de "l'anticatolicisme oficial" del 32, en endavant, va tancar amb pany i clau la seva producció literària, per temor que els temes religiosos poguessin comprometre o entrebancar la seva trajectòria política.

Celebraria que un o més centres, enguany, posessin "La Dolorosa" en escena. Els actors aficionats hi gaudiran de debò, i podran lluir les seves qualitats artístiques, en una obra tant profundament humana.

Francesc A. Picas

Barcelona

L'ajuda als nens del Tercer Món ha de ser total

Aquest diumenge,
Diada de la Infància
Missionera

Barcelona.— La Diada de la Infància Missionera culmina aquest diumenge, 23 de gener.

El Sant Pare, Joan Pau II, en la seva visita a la casa pairal de St. Francesc Xavier, Patró de les Missions, ens recordava, altra vegada, que "com a Pastor Suprem d'una Església enterament missionera, el Papa ha de ser el primer missioner".

Ara és l'hora de donar la nostra resposta a les paraules del Papa. I cal que la donem tots, petits i grans. Per això hem escollit com a lema d'aquesta diada dels infants: "JO TAMBÉ SÓC MISSIONER".

Estem segurs que el millor "regal" que podem fer als nostres nens i nenes és obrir-los de ba a bat les portes al Crist que vol ser per a tothom "Jesús", és a dir "Salvador".

Pensem que els nostres nens copen molt bé allò que als grans ens costa més; que l'ajuda als nens del Tercer Món ha

de ser total, ha de dirigir-se a totes les seves necessitats com a persones i com a Fills de Déu: des de la justícia i la pau de llurs països, l'alimentació i l'escolarització i l'amor en el si de la família, fins arribar a l'anunci joïós de la salvació universal de Jesús.

També aquests dies les nostres comunitats tindran un nou motiu de joia, ja que ha sortit l'edició de la "GUIA DELS MISSIONERS DE CATALUNYA I BALEARS". És un llibre que ens ajudarà a sentir la "proximitat" dels nostres missioners. Inclou la llista del quasi 1.200 missioners i missioneres, amb indicació de llurs adreces i diòcesi d'origen, i tot això en el marc geogràfic i història on treballa cada un d'ells. És la primera vegada que tindrem a les mans un llibre que manifesta la gran vitalitat missionera de l'Església a Catalunya i les Illes.

Solsona

Un decidit defensor dels oprimits

El bisbe Casaldàliga, nomenat fill
predilecte de Balsareny

Balsareny.— En la seva darrera reunió plenària de l'any 1982, l'Ajuntament de Balsareny concedí per unanimitat la màxima distinció prevista al pare Pere Casaldàliga Pla, bisbe de la Prelatura de São Felix do Araguaia, a la zona del Mato Grosso del Brasil, en nomenar-lo fill predilecte de Balsareny, en virtut de l'exemplaritat de la seva acció en defensa dels drets dels oprimits, dels exiliats i dels perseguits de la seva prelatura, desafiant tota mena de perills i amb un elevadíssim sentit de la justícia, igualment com en reconeixement de la seva extensa obra escrita, tant de poesia com de prosa testimonial, que l'han convertit no solament en el balsarenyc més conegut arreu del món, sinó també en català universal. I perquè serveixi d'exemple als seus compatriotes.

Una precoç vocació
missionera

Pere Casaldàliga i Pla va

néixer a Balsareny el 16 de febrer del 1928. Anà precàriament a escola durant la guerra civil i, acabada, entrà al seminari menor de Vic, a la Gleba. Allí se li desvetllà una precoç vocació missionera, que ha seguit, dins dels rengles de la Congregació dels Fills de l'Immaculat Cor de Maria, altrament coneguts com a claretians. A Vic mateix i als altres centres de formació dels claretians seguí els estudis eclesiàstics i va ser ordenat sacerdot a l'Estadi de Montjuïc, l'any 1952, durant el Congrés Eucarístic de Barcelona. Des d'aleshores fins al 1968 exercí el seu ministeri missioner a diferents indrets de la geografia peninsular i a l'actual Guinea Equatorial. Paral·lelament a la seva vocació sacerdotal, i sense contradicció, conreà una altra vocació, la d'escriptor i de poeta, sempre al servei de la primera. Dirigí, així, les revistes "Euforia", a Sabadell, i "Iris de Paz", a Madrid; dels claretians,

i publicà opuscles dins la coneguda col·lecció de l'editorial Propaganda Popular Catòlica. Col·laborà també en programes radiofònics, dels quals sortirà el seu primer llibre, d'àgil escriptura, "Nuestra Señora del Siglo XX". En tots els seus escrits primerencs esmenta sovint la seva circumstància familiar i el seu poble natal.

El desembre del 1967 accepta amb joia la proposició d'anar a fundar una missió al Mato Grosso del Brasil i s'acomia de Balsareny. Des del gener del 1968 fins a l'octubre del 1971 exerceix de missioner pioner prop del riu Araguaia, a l'Amazònia. Aquest mateix 1971 és elegit bisbe de la recentment creada prelatura de São Felix do Araguaia i consagrat en el curs d'una cerimònia d'una extraordinària simplicitat i emotivitat. Tria com a mitra i bàcul episcopals un barret dels que porten els camperols d'allà.

finestral de la caritat

A l'hora de retre comptes

A l'hora del balanç, el Servei d'Ajuda Social de Caritas "Finestral de la Caritat", valora, darrera de les xifres, la dramàtica realitat de molts sofriments i l'esperançadora resposta de la generositat.

Els endarreriments en el pagament dels lloguers, els deutes i altres ajudes econòmiques i les seqüeles de l'atur forçós s'emporten la palma. Segueix darrera la llarga llista de totes les marginacions possibles. L'any ha estat difícil, no és cap secret revelar-ho. És una trista comprovació. Però amb la urgència de la pobresa hi ha hagut també, malgrat que repetidament s'han encès els números vermells a les nostres llistes, la generositat, puntual i important dels donants. Des de l'aportació humil fins a la més elevada, totes amb amor.

A tots, "Finestral" agraïeix i segueix confiant. Perquè sap que darrera l'esguard anònim dels qui pateixen hi ha la faç de Crist que ens jutja, ens interpel·la i ens salva.

BALANÇ DEL 1982

Donatius

209 fins a	1.000 ptes.=	140.921,00 ptes.
184 de 1.001 a	3.000 ptes.=	398.643,08 ptes.
150 de 3.001 a	5.000 ptes.=	722.024,00 ptes.
162 de 5.001 a	10.000 ptes.=	1.437.087,00 ptes.
367 superior a	10.000 ptes.=	21.530.168,57 ptes.

1.072 donants ens han confiat 24.228.843,65 ptes.

Peticions

319 de deutes i ajudes econòmiques	6.285.513,00 ptes.
282 de lloguers	8.371.162,00 ptes.
23 de tractament mèdic	580.875,00 ptes.
101 d'ortopèdia i pròtesi	1.616.847,00 ptes.
235 d'atur forçós	5.611.014,00 ptes.
43 de col·legi especial i menjador escolar	858.647,00 ptes.
55 de diversos	1.153.416,00 ptes.

1.058 demandes hem invertit 24.477.475,00 ptes.

34 cadires de rodes per a invàlid en bon estat que han estat donades i que no figuren en la relació anterior.

Resum de gestió

Peticions publicades	569
Peticions ateses sense publicar	489
Peticions sense valorar	34
Total	1.092

Resum econòmic

Donatius rebuts	24.228.843,65 ptes.
Peticions pagades	24.477.475,00 ptes.
Total dèficit	248.632,00 ptes.

pensant-ho bé

"Posar bastons a les rodes"

Costa molt que els afers humans, personals, familiars, professionals, socials, etc., "marxin sobre rodes". Per principi, ningú emprèn un projecte que, de bell antuvi, sàpiga abocat al fracàs. Tots sabem que la moral de derrota no afavoreix el reeiximent d'una tasca, i que el rabeig en una desfeta és un tarannà malaltís.

El més trist, però, és que, quan finalment s'aconsegueix que les coses arrenquin i marxin, sempre hi ha qui li agrada de "posar bastons a les rodes". Sempre hi ha de torn l'enredaire de mena, l'amic d'armar embolics en tot allò en què pot treure el nas o posar mà. La música melòdica no li plau. Li agraden les inharmonioses dissonàncies. Què voleu fer-hi, té el gust del xerric!

Que, sense voler, ens fiquem de peus a la galleda i enredem, més d'una vegada, la troca de les relacions interpersonals, socials, etc., passi. Però que, a gràcies, siguem sembradors de sospites, agrors i malentesos... és passar-se de mida. Ai Senyor!, prou minsa que és la felicitat que l'home pot haver, i difícil el reeixir en els diversos camps de la vida que, per acabar-ho d'adobar, només falta que hi hagi qui hi posi esculls.

L'actitud de l'home intrigant és ben difícil d'entendre, oi? És que no pot amb la seva ànima i hem de pagar-ho tots? ¿Està revoltat contra la injustícia del món? ¿Té ambicions de poder que no pot satisfer? (Però, siguem sincers, ¿quin poder en treu de posar malvolença entre marit i muller, entre sogra i nora, entre veí i veí, entre l'amic i el company?) ¿N'hi han fet alguna de grossa i no perdona? ¿Arrossega alguna frustració? ¿El corseca l'enveja? (Però, ¿ha estat mai rendible l'enveja? ¿Que potser és

veritat allò que "si l'enveja es tornés tinya mig món es grataria"? Veure que tothom hi posa el coll perquè el carro tiri; que després de molt d'esforç les coses marxén, i aleshores, més o menys astutament venir a fer d'esgarria cries i a "posar bastons a les rodes"...

Cor net i joc net, és una gran norma de vida, i una font de justícia, de llibertat i de pau.

La persona honesta, i amb més motiu encara el cristià, ha d'evitar el doble joc i les intencions subterrànies; s'ha d'esforçar per fer tot el contrari del que fa el trencador d'harmonies: POSAR OLI A LES RODES, perquè rodin fines i lleugeres, perquè les relacions humanes no xerriquin, per amorosir les inevitables ferides del ròssec i del desgast.

Totes les persones que, malgrat reconèixer i assumir el realisme del mal i del pecat en el cor de l'home i del món, malden sense treva per un home i un món millors, sempre possibles, haurien de formar la "CONFRARIA DEL SETRILL". El seu deure, lliurement admès, seria el de posar oli a les rodes i de fer desaparèixer els bastons que les entrebanquen.

Amics, no convertim la vida en un ball de bastons, sinó en una rotllana de festa; perquè el carro de la vida, el meu i el de cada un de vosaltres no s'encalli a mig camí, sinó que pugui marxar camí enllà afrontant amb coratge les inevitables dificultats, amb l'esperança viva d'arribar a terme. Ho desitjo cordialment.

Xesc Soliu

avisos

Exercicis "Cap de setmana".— Organitzats per l'Obra d'Exercicis, se celebraran a Sant Cugat del Vallès, per a dones, homes i joves, des del dia 4 de febrer, a 2/4 de 9 del vespre, fins el 6, diumenge, a 2/4 de 8 de la tarda, dirigits pel P. Gabernet S.J. També se celebrarà una tanda per a dones i noies, a Manresa, del 21 al 26 de febrer, dirigida pel P. Solé-Assens S.J. Per a informació i inscripcions: O.E.P., c/. Duran i Bas, 9. Tel. 301 16 26. 26.

Moviment Cristià de Mestres.— Obert a tots els qui tinguin inquietuds educadores, ofereix el seu calendari d'activitats pels propers mesos. **Calendari de Trobades:** DIUMENGES, de 10 a 1. Lloc: Llúria, 7, 1.er Febrer, dia 6: "L'educador laic a l'escola", a càrrec del P. Ferran Guillèn. Març, dia 6: Quaresma, "La reconciliació", a càrrec de Mn. Josep Lluís Molas. Abril, dia 17: "La relació mestre-nen", a càrrec de Josep M.ª Jarque. Maig, dia 1: "L'Any Sant. Què és? Què representa? Juny, dia 5: Anada a Poblet per a guanyar el Jubileu de l'Any Sant. **Calendari d'activitats dels dijous.**— Horari: De 2/4 de 8 a les 9 del vespre. Lloc: Llúria, 7, 1.er Febrer, dia 3: Lectura i comentari del discurs del Sant Pare a Montserrat. Dia 10, sessió de treballs manuals. Dia 17, Eucaristia. Dia 24, continuació de la lectura feta el dia 3. Març, dia 3: Lectura del discurs fet a Javier. Dia 10: Sessió de treballs manuals. Dia 17: Continuació de la lectura del dia 3. Dia 24: Berenar de fi de trimestre.

Recés per a professors.— L'organitza la Casa d'Exercicis de Sarrià. Del 4 al 6 de febrer. El dirigiran el P. Ignasi Salat i el P. Marià Ibar S.J. Comença la nit del primer dia i acaba el matí del dia senyalat. Per a informació: Casa d'Exercicis de Sarrià, c/. Carrasco i Formiguera, 32. Tel. 203 88 62.

Unió Adoradora.— Dijous, dia 3 de febrer, a les 5 de la tarda, RECÉS, a la Capella interior de la Residència de les Esclaves del Sagrat Cor, c/. Mallorca, 234.

Cursos bíblics.— Els dimecres a 2/4 de 8 de la tarda. Lloc, local de la Renovació Carismàtica, c/. València, 243-245, 2.ª Tema: Evangeli segons Sant Mateu, pel p. Rodolf Puigdollers, escolapi.

AVUI

Prensa Catalana S.A. Consell de Cent, 425, Barcelona, 9. Teléf. 246 60 00 (10 línies). Telax 54063.

VULL REBRE INFORMACIÓ, SENSE CAP COMPROMÍS, DE LES CONDICIONS I MODALITATS DE SUBSCRIPCIÓ AL DIARI AVUI.

NOM I COGNOMS
ADREÇA
POBLACIÓ

BARCELONA, A DEL

PREMSA CATALANA, S.A.
Consell de Cent, 425, 6è - Barcelona-9

BARCELONA

A parer dels laics del Consell Pastoral de Barcelona

Cal enfortir l'entitat jurídica de l'Església Catalana

BARCELONA.— Els membres laics de la Comissió Permanent del Consell Pastoral Diocesà de Barcelona: Teresa Canals, Jordi Gol, Pilar Malla, Àngel Mena, Jordi Porta, Raimon Ribera, Ramon Senabre, han fet públic el següent comunicat:

"La visita del Papa a casa nostra ha posat de manifest, entre altres coses, la urgent necessitat d'enfortir la consciència, l'organització i l'entitat jurídica de l'Església catalana. Ho fan totalment imprescindible tant la nostra personalitat col·lectiva com la maduresa cristiana de les nostres diòcesis, que se senten compromeses a portar l'Evangeli als homes d'avui i que estan decidides a dur a terme els processos de renovació que calguin per a fer-ho possible".

"Demanem, doncs, a tots els cristians de Catalunya, i especialment als nostres bisbes, als preveres i als laics actius en la vida eclesial, que tirin endavant totes les iniciatives possibles per tal de reforçar la identitat de l'Església catalana. Especialment demanen que a cada bisbat es constitueixi el corresponent Consell pastoral diocesà, ben representatiu de la pròpia església particular, i que s'estableixi una coordinació entre aquests consells, semblant a la

que suposa la Conferència Episcopal Catalana."

"En aquests moments és especialment significatiu el nomenament dels nous bisbes de Tarragona i de Vic. Diverses instàncies de la nostra Església, tant de la base com jeràrquiques, han manifestat que consideren imprescindible que els candidats a aquestes seus coneguin a fons la realitat actual de l'Església catalana i comparteixin la voluntat d'enfortir-ne l'entitat. Nosaltres participem d'aquests criteris. Considerem que una designació que els ignorés provocaria amb tota seguretat tensions i desencisos funestos per a la vida cristiana del nostre país".

Té jurisdicció sobre tot l'Estat Espanyol

El pare Joan Garcia elevat a la dignitat d'arxiprest ortodox

Barcelona.— El molt reverend Pare Joan Garcia i Casanovas, Vicari general per l'Estat espanyol de l'Església Ortodoxa Espanyola, sota protecció de monsenyor Germain, ha estat elevat oficialment a la dignitat eclesiàstica d'arxiprest, amb territori "exent" per aquest prelat, el darrer dia 6 de gener de 1983, festivitat de l'Epifania.

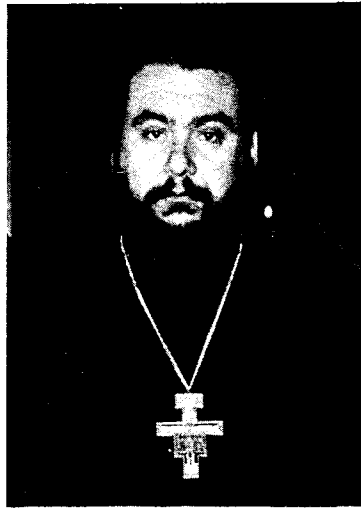
Català, nascut a Vilassar de Mar (Barcelona) el 4-9-45, fou ordenat sacerdot ortodox ara farà 11 anys. L'any 1980 prengué la responsabilitat de les comunitats ortodoxes espanyoles i ara ha estat elegit per al càrrec de Vicari General, amb jurisdicció arreu de l'Estat Espanyol.

Format a Barcelona dintre del camp dels Estudis Tècnics obtingué, més tard, a l'estranger, el Doctorat en Psicologia Clínica. És llicenciat en teologia Ortodoxa per l'Institut de Teologia Saint-Denis de París i actualment és el President de l'Institut de Teologia Ortodoxa "Saint Isidor" de Barcelona. La seva ocupació és membre professor i, al mateix temps, imparteix les disciplines de Teologia Dogmàtica, Sagrades Escripures i Patrologia.

Visita de mons. Germain

Monsenyor Germain, bisbe de Saint-Denis, protector de l'Església Ortodoxa Espanyola, va arribar a Barcelona el dilluns dia 3 de gener.

Durant la seva estada, essencialment pastoral, va presidir els diferents actes litúrgics que tingueren lloc en les quatre actuals parròquies ortodoxes (dues a Bar-

celona i dues a les comarques de Girona).

El dilluns dia 3 en la Parròquia de la Santíssima Trinitat (C/. Ar-

naldo de Oms, 27-29), durant la Divina Litúrgia, van ser ordenats tres clergues menors. En la festivitat de l'Epifania en la Parròquia de la Theotokos van ser ordenats un prevere i un diaca. També van ser rebudes quatre postulants i dues serventes de l'Església.

Com ja és habitual en els altres anys, monsenyor Germain va ser rebut pel senyor cardenal arquebisbe, doctor Narcís Jubany, a Barcelona; el bisbe monsenyor Jaume Camprodon a Girona; i aquest any, per primera vegada, pel bisbe de Vic, monsenyor Ramon Masnou.

Després de la celebració litúrgica que tingué lloc en la parròquia dels Quatre Primes Sants Màrtirs de Girona a Gaüses, el dia 8, monsenyor Germain va marxar cap a França per visitar la parròquia de la Teofania a Montpeller.

PEDRO ROVIRA
GRANDES VINOS Y BRANDY

Urgell

8.700.000 pessetes

Caritas presta ajuts als damnificats

La Seu d'Urgell.— Recentment, en el programa "Objectiu l'home", de ràdio Nacional d'Espanya a Barcelona, sortí en antena mossèn Ramon Font, Delegat Episcopal de Caritas diocesana. El responsable del programa radiofònic, mossèn Josep Maria Alimbau, dialogà amb mossèn Font sobre el tema dels aigüats del dia 7 de novembre, les seves conseqüències i les ajudes rebudes. Cal remarcar que el programa posà atenció particularment a les accions de solidaritat i caritat a propòsit de la catàstrofe.

L'equip de Caritas des del primer moment ha seguit de prop els problemes provocats pels aigüats i ha estat al costat dels més afectats. Actualment estudia les sol·licituds d'ajuda amb tota atenció, i atén les més urgents en la mesura de les possibilitats. Fins el dia 31 de desembre, Caritas havia repartit 8.700.000 ptes. D'aquests diners dos milions han estat lliurats a Caritas Andorrana per a ajudar els damnificats i pobres de les Valls. Els altres diners han estat distribuïts entre afectats de les poblacions següents: Martinet, Pont de

Bar, Puigcerdà, Pla de Sant Tirs, Ponts, Rubió, Balaguer, Pobleta de Bellveí, Bossost, Les Bordes, Capdella, Araós, Ainet de Besan, Artesa de Segre, Noves de Segre, Reguart i Forniols. En total s'han pogut atendre, fins la data esmentada, un total de 35 sol·licituds.

Curset bíblic a Terra Santa

L'endemà de la festa d'epifania, dia 7 de gener, iniciaren un viatge a Terra Santa cinc preveres de la diòcesi. La finalitat principal del viatge es la participació, amb quaranta sacerdots més de Catalunya, en un curset bíblic en els mateixos llocs sants. Els sacerdots diocesans que enguany assistiren al curset foren els següents: Rvds. Jaume Soy, Benigne Marquès, Josep Canut, Josep Muntaner i Daniel Fortuny. El curset fou organitzat per la Fundació Bíblica de Catalunya i acabà el dia 21 de gener.

A. Mirabet

Girona

A Sant Hilari Sacalm

Cent veus infantils cantaren les festes nadalenques

Sant Hilari Sacalm.— La Coral Parroquial "Els Petits Cantaires" cada any, durant les festes de Nadal, ens obsequien amb el seu ja tradicional Concert Nadalenc. Les veus infantils de més d'un centenar de nois i noies des dels sis anys fins als tretze, han ressonat en el temple parroquial, fent-nos passar una bona vetllada d'Any Nou. Enhorabona!

"L'Estel perdut" (Antoni Miralpeix-Pilar Torrent).

Ens plau felicitar el jove Antoni Miralpeix i Bosch, responsable tècnic de la Coral, per l'èxit de la cançó "L'Estel perdut", estrenada en aquest concert, i de la qual n'és l'autor musical, junt amb Pilar Torrent i Moragas, que n'ha compost la

letra. Aquesta cançó fou premiada en el Concurs de Catalunya de Cançons nadalenques, organitzat per l'Agrupació Mútua del Comerç i de la indústria.

Felicitem, també, els altres responsables de la Coral Infantil, i tota la colla de petits cantaires.

Ramon de Sacalm

VIC

Quinze parròquies organitzen cursets prematrimonials

Manresa.— Una quinzena de parròquies del Pla de Bages s'han unit a l'organització d'uns cursets prematrimonials destinats a les parelles que pensen casar-se aviat. Es tracta de dialogar amb un equip de laics, metges i sacerdots sobre temes com és ara "Amor i persona humana", "Sexualitat i paternitat responsable", "La comunicació en la parella" i "Casar-se a l'Església". El calendari de trobades per a l'any 1983 és el següent: SALLENT, 27 i 28 de gener i 3 i 4 de febrer. ARTÉS, 19 i 20 i 26 i 27 de maig. NAVARCLES, 29 i 30 de setembre i 6 i 7 d'octubre. Els cursets són oberts a totes les parròquies que vulguin participar-hi, on es donarà informació completa a les parelles de nuvis interessats, que esperem que seran força. Penseu, nuvis, que el matrimoni, com a realitat humana i com a sacrament, bé mereix una preparació conscient i responsable. No us ho deixeu perdre!

Restauració de capelles romàniques

Pujalt.— El grup d'Amics de l'Art Romànic d'aquesta població ha prosseguit la seva tasca de desenrutar les esglésies romàniques del seu terme municipal. Fins ara s'ha procedit a

la neteja de la capella romànica de Sant Joan de Vilamajor, que era ensorrada. La primera etapa que ha emprès aquest grup ja és acompanyada. Resten encara la segona i la tercera etapes, de restauració i reconstrucció en les quals, a més de l'aportació personal i entusiasta de cadascú, s'espera obtenir ajudes de caire oficial. L'empresa, naturalment, mereix el nostre aplaudiment i la nostra esperança que continuï endavant.

Escola de subnormals a Els Prats de Rei

La delegació igualadina de APINAS, associació que promou l'ajuda a les escoles de subnormals, ha signat una opció de compra d'una torre i una finca en el terme dels Prats de Rei, per a establir-hi la residència de deficients mentals de la comarca d'Igualada. Es preveu que ben aviat es podrà adaptar i equipar l'edifici per a aquest noble objectiu. Donades les bones condicions que reuneix la finca, també es pensa fer-hi cursets de formació agrària i ramadera per a subnormals amb menys deficiències. Totes les accions per a afavorir els més poc dotats per la naturalesa són dignes de lloança. A més, fetes amb caritat cristiana, esdevenen signes de fe per a un món egoista.

Cal remarcar la dedicació desinteressada i eficient dels responsables d'aquesta Coral Infantil, fundada el 1976, amb un caire educatiu i de formació musical de la mainada. Creiem que aquests objectius s'han anat assolint, i en són una mostra les diverses activitats que porten a terme durant l'any.

Quant al concert, que ens han ofert aquestes festes, el petit presentador ens deia que "en el món de la gent gran, sovint tan angoixat, s'hi troba a faltar l'alegria que els petits, amb els nostres cants, volem oferir a tothom, especialment en aquests dies tan bonics de Nadal".

Els "Petits Cantaires" ens han delectat amb el següent repertori: "Pobre i alegre" (pop. catalana), "Els Reis" (pop. alemanya), "Un nou cant de Nadal" (pop. saboiana), "El trineu", "Els tres vaixells" (trad. anglesa), "Dia de Nadal" (Ll. Torres) "Cap a Betlem" (M. Olla)

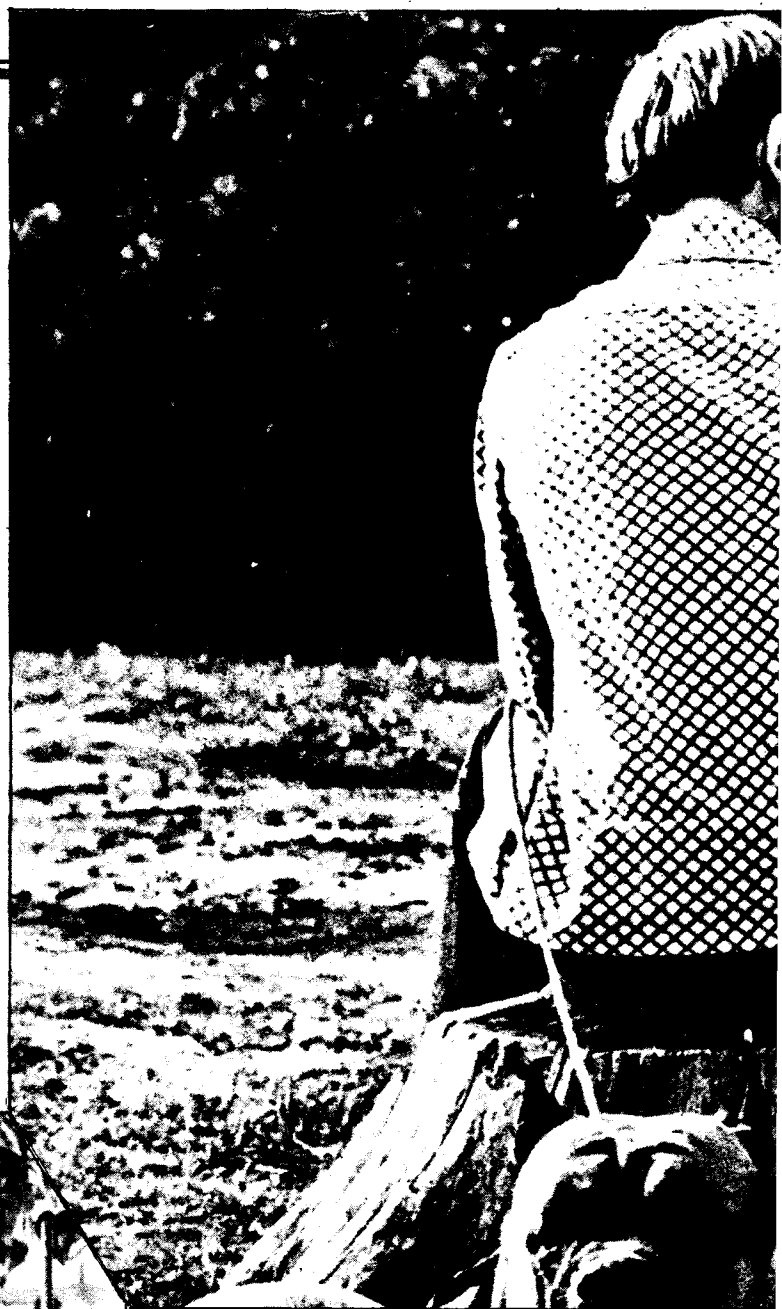
Les Carmelites han de deixar Puigcerdà

Les noves construccions, els vehicles i el mal estat de la casa, han destruït el silenci i la soledat del convent de les Carmelites Descalces de Santa Teresa, de Puigcerdà, que s'han traslladat a una casa nova a Amposta. Recentment hem publicat ja la informació completa.

Mossèn Boix, del Secretariat Diocesà de Pastoral Familiar

“Ajudem les parelles amb dificultats en llur convivència”

És important que la parella es cisi en una època de maduresa.

de maduresa. Cal no oblidar tampoc les influències familiars, l'adulteri, la incompatibilitat de caràcters, les gelosies, l'alcoholisme i els problemes econòmics. Nosaltres partim de fets, de realitats. I hem constatat que quan el problema és inicial i es vol resoldre, té solucions. Quan hi ha un pessimisme en la parella o el problema s'ha desbordat, la solució és difícil i a vegades impossible”.

Una de les dades curioses és que recorren al Centre, més dones que homes. La proporció està en un 62% i un 33%. La majoria de les persones estan entre els 30-39 anys (33%) i els 40-49 anys

Mossèn Boix vol donar a conèixer la tasca del Secretariat perquè creu que poden ajudar molts nuvis i matrimonis amb dificultats.

El món de la parella, del matrimoni és complex. En el si de la nostra societat, hi ha persones amb problemes conjugals. Molts matrimonis travessen dificultats i no veuen clar el seu futur. En aquests casos, moltes parelles no saben gaire què fer. Desconeixen que un consell adient, unes paraules orientadores podrien resoldre moltes vegades la seva vida, i decideixen separar-se.

El Secretariat diocesà de Pastoral Familiar de l'arquebisbat de Barcelona, en funcionament des de l'any 75, és un servei de consulta prematrimonial, matrimonial i familiar per atendre les parelles amb dificultats. L'experiència demostra que moltes parelles s'han separat per manca de

diàleg i un coneixement a fons de la seva problemàtica.

L'esmentat Secretariat és dirigit per mossèn Josep Boix com a director, assessorat per un Comitè de set persones: psicòlegs, metges, sociòlegs, sacerdots, etc. Amb ell hem volgut parlar per tractar alguns temes d'interès i informar sobre l'existència del Secretariat. “Penso que és important —ens diu mossèn Boix— que se sàpiga que existim, la tasca que portem a terme, perquè podem ajudar molts joves en estadi de nuviatge, i molts matrimonis que tenen greus dificultats en llur convivència. A vegades rebem persones amb una problemàtica molt concreta i de difícil solució. Llavors som conscients que la

separació és inevitable. Ara bé, en la majoria dels casos veiem factible trobar alguna sortida.”

A més d'aquesta tasca important de consulta i assessorament, el Secretariat promou estudis de pastoral prematrimonial, perquè les parròquies disposin d'un material tant per a parelles que es van a casar, com per als matrimonis ja constituïts. D'aquesta manera poder donar pistes seriores per una pastoral general del matrimoni i de la família. També ha creat centres arxiprestals en un intent de descentralització, que no estiguin lluny de la base, i que copsin la realitat de cada barri. La problemàtica, posem per cas, no és la mateixa al Poble Nou que al centre de Barce-

lona. Fins i tot el Secretariat treballa amb altres activitats per estudiar el tema de l'educació sexual en l'adolescència. En aquest sentit han pensat en la publicació d'un ideari per a escoles, monitors, pares i mestres, que sigui una bona eina de treball.

Mossèn Boix ha contactat amb moltes parelles i la seva experiència és important. Li preguntem sobre els factors que més intervenen en la separació dels matrimonis. “El principal problema —ens comenta— amb què es troben moltes persones, és la manca de comunicació. Hi ha també situacions amb dificultats sexuals, psicològiques i sociològiques, i altres que es deriven de la manca

**Dia 23 de gener
del 1983**
**Diumenge III de durant
l'any**
Cicle litúrgic C
/ Color verd

diumenge

A cura d'Alexandre Olivar, O.S.B.

JESUCRIST, PARAULA DE DÉU, MESTRE DELS HOMES I COMPLIMENT DE LES ESCRITURES

Quan diem que Jesucrist, el Verb de Déu, és el nostre mestre, ho diem en un sentit particular, únic. Els seus deixebles i la gent, en general, li deien mestre, rabí. De fet, Jesús ensenyava a les sinagogues com si fos un rabí. Quan la gent s'adreçava als apòstols i els parlava de Jesús, solien dir-los "el vostre mestre" (Mateu 9, 11; 17, 23, etc.). Jesús posà en guàrdia aquest títol, per altra banda, només aplicable, pròpiament, a Déu, perquè "de mestre només en tenim un" (Mateu 23, 8). Per tant, quan diem mestre a Jesús no li ho diem com podríem dir-ho a altres mestres d'aquesta terra, per excel·lents que fossin. Jesús és més que un rabí, que un intèrpret de la Llei, perquè en ell hi ha el compliment i l'acompliment de tota la Llei (cf. Mateu 5, 17). Jesús no es pròpiament un guru, perquè és més que un mestre espiritual. Jesús no es presenta com un sofista,

com si només es dediqués a l'ensenyament d'una filosofia, per molt que aquesta afecti tot el capteniment humà. És innegable que Jesús ensenyava una doctrina (vegeu, per exemple, Joan 7, 16), basada en la Llei judaica, complementada per noves revelacions, relatives tant a l'ordre de l'ésser com a l'ordre de l'obrar. El fet és que cap mestre en el curs de la història, parlant amb l'autoritat amb què ell ho feia (cf. Marc 12, 14; Mateu 13, 54, etc.), identificava la seva doctrina amb la seva persona i amb la seva sort, és a dir, amb l'acompliment de la voluntat del seu Pare, i ensenyava que en ell es complien la Llei i els Profetes; només després de la seva resurrecció compregueren els deixebles la veritable dimensió de la doctrina, de l'obra i de la persona del qui digué: "Jo sóc la via, la veritat i la vida" (Joan 14, 6).

1 LA LECTURA PUBLICA DE LA LLEI I ELS SEUS EFECTES

Ens trobem avui, sens dubte, amb una de les pàgines més boniques de la història del poble d'Israel. Al segle VI, després dels 70 anys que durà la deportació a Babilònia, els jueus poden retornar a la seva pàtria. Però el poble d'Israel, la "resta d'Israel", ja no era, ni seria més, la nació que havia estat abans. Estava destinat a ser només una província que, sota diferents dominacions més o menys dures, hauria d'anar superant contínues humiliacions i dificultats. Això faria que els bons israelites procuressin fixar el seu esguard particularment en els motius religiosos de la seva existència com a poble i com a individus. Guiats no per reis, sinó per sacerdots, es dedicaran a reconstruir la desolada Jerusalem, però sobretot s'afanyaran com podran per a reconstruir el Temple i tindran els ulls o les orelles posades en la Llei del Senyor. L'episodi de la lectura d'avui explica el moment en què el sacerdot Esdras, acompanyat dels levites, en una ocasió solemne, llegí al poble el llibre de la Llei. Aquesta lectura pública anà acompanyada de la pregària i d'explicacions; per tal que tothom entengués la paraula de Déu. El poble plorava, no pas de tristesa, sinó d'emoció i de goig. Els israelites s'adonaven que Déu continuava essent enmig d'ells; sabien que en aquella paraula que escoltaven, Déu els era present. Ni ningú, ni cap desgràcia, ni cap esdeveniment advers podria arrabassar-los el gran consol de la paraula de Déu revelada, la font de la seva força.

Lectura del llibre de Nehemies

Ne 8:1-4a,5-6,8-10

En aquells dies, el sacerdot Esdras portà el llibre de la Llei en presència del poble reunit, i des del matí fins al migdia el llegí davant de tothom: homes, dones i criatures capaces d'entendre-la. Tot el poble escoltava atentament la lectura del llibre de la Llei.

Esdras, mestre de la Llei, estava dret dalt una tarima de fusta preparada expressament. Obrí el llibre a la vista de tot el poble, ja que des del lloc on era dominava tothom, i així que l'obrí, tot el poble es posà dret. Esdras beneí el Senyor, Déu gran, i tot el poble alçà les mans i respongué: Amén, amén. Després es prosternaren amb el front a terra, i adoraren el Senyor. Ell llegia ben clar el llibre de la Llei de Déu, i alguns levites n'exposaven el sentit, perquè la lectura fos entenedora.

El governador Nehemies, el sacerdot Esdras, mestre de la Llei, i els levites que exposaven al poble el sentit de la Llei, digueren a tota la gent: "La diada d'avui és santa, dedicada al Senyor el vostre Déu: no us entristiu ni ploureu". Perquè tota la gent plorava mentre escoltava les paraules de la Llei. Els digué, doncs: "Aneu-vos-en ara. Mengeu i beveu de gust i repartiu-ne als qui no s'havien portat res que la diada d'avui és santa, dedicada a Déu, nostre Senyor. No us entristiu, que el goig del Senyor serà la vostra força".

2 LA UNITAT EN LA DIVERSITAT

La nostra unitat en Crist, unitat d'orde no merament moral, com la d'una societat o d'una col·lectivitat qualsevol sinó d'ordre ontològic, és a dir, constituïda per quelcom que afecte el nostre ésser, determinat, en aquest cas, per la nostra participació a la naturalesa divina (2 Pere 1, 4) i per la unió sacramental amb Jesucrist que ens ve de la gràcia del baptisme de l'eucaristia i de la presència del mateix Esperit Sant, sant Pau l'expressa, aquesta unitat, amb la figura del cos humà. En altres llocs del Nou Testament és descrita amb altres imatges, amb la del cep i les sarments (Joan 15, 4-5), per exemple. Com a jueu procedent d'un ambient hel·lenista, Pau de Tars era un admirador de l'"ánthropos", del complex físic humà, admirable per la multiplicitat dels seus membres, els quals li conferien una rica diversitat funcional en una perfecta harmonia i en una unitat absoluta. Quina figura millor hi ha per a representar el Cos de Crist que és l'Església, diversa en els seus membres, funcions i carismes, però una en la unitat de vida que donen Jesucrist i la caritat? Lectura, aquesta, ben adient en els dies de gener dedicats especialment a la pregària per a la unitat de les esglésies cristianes.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

1C 12:12-30

Germans, el Crist és com el cos humà: és un, encara que tingui molts membres, ja que tots els membres, ni que siguin molts, formen un sol cos. Tots nosaltres, jueus o grecs, esclaus o lliures, hem estat batejats en un sol Esperit per formar un sol cos, i a tots ens ha estat donat com a beguda el mateix Esperit. Ara bé, el cos no consta d'un sol membre, sinó de molts. Doncs bé, vosaltres sou cos de Crist i cadascun formeu els seus membres.

PUNTS DE REFLEXIÓ

- 1.— No diem que les Sagrades Escripures continguin, només elles, tota la Revelació o tota manifestació de Déu feta als homes. Sí afirmem que en les Escripures trobarem sempre la veritat i la solució de qualsevol problema, així com la font de l'encoratjament i del gaudi espiritual, mentre la interpretem a la llum de Jesucrist.
- 2.— Aquests efectes de la lectura bíblica els obtindrem llegint privadament les pàgines sagrades, però aquestes pàgines tindran una eficàcia especial quan les sentim llegides en l'ambientació eclesial i quan la seva lectura i explicació vagi unida a la celebració de l'eucaristia i a la pregària de l'Església.
- 3.— Cap altre escrit, per excel·lent que sigui, no podrà mai suplir o substituir la paraula bíblica, màximament en la litúrgia, és a dir, en el lloc on correspon llegir la paraula de Déu inspirada (cf. 2 Tim. 3, 16). Els altres escrits podran ser útils com a explicació de la paraula divina.

3 EN CRIST TENEN COMPLIMENT LA LLEI I ELS PROFETES

Amb aquest diumenge, acabades les festes de Nadal i Epifania, en el cicle C de les lectures de la missa, que correspon a l'any en curs, comencem la lectura sistemàtica i ordenada de l'Evangeli de sant Lluc a les misses dels diumenges, amb l'omissió o la transposició dels passatges que ja són llegits en ocasions especials. L'Evangeli d'avui és la composició de dos fragments de Lluc molt separats l'un de l'altre. Pel que acabem de dir, és comprensible que avui comencem per la lectura de l'exordi de l'Evangeli de Lluc (primera part de la lliçó d'avui). Lluc escriu que es proposa fer una narració cronològicament ordenada dels fets ocorreguts, perquè el destinatari disposi d'una història seguida del pas de Jesús pel temps. Lluc no fou un testimoni directe dels fets, però rebé una informació minuciosa de part dels testimonis oculars. L'Evangeli de Lluc pretén doncs ser un document de solidesa històrica, que correspongui bé a la figura històrica de Jesús i del seu ensenyament dut a terme en un marc històric concret. D'aquest marc històric en llegim avui un episodi concret (segona part de la lliçó). Jesús, en inaugurar la predicació del regne de Déu, necessita acreditar-se. Ja ha tingut el testimoniatge de Joan Baptista, i el mateix Pare i l'Esperit Sant l'han acreditat com a Fill de Déu al moment del baptisme. Li mancava un testimoniatge cabdal: el de les Escripures. Ple del poder de l'Esperit, que fa que tots els ulls es fixin en ell, el nou rabí demostra, a la sinagoga, amb les Escripures a la mà, que ell és el Messies. Els prodigis que acompanyaran la seva predicació i, particularment, la força de la seva atracció confirmaran l'exactitud de la seva interpretació de les Escripures: que aquestes, tant la Llei com els profetes, el tenen, a ell, com a objecte; tot es complex en ell.

Evangeli segons sant Lluc

Lc 1:1-4;4-14-21

Són molts els qui han emprès la tasca d'escriure una narració dels fets ocorreguts entre nosaltres, guiant-se per l'ensenyament que hem rebut d'aquells que des del principi en foren testimonis de vista i després ho transmeten de paraula. Havent pogut informar-me minuciosament de tot des dels orígens, jo també, il·lustre Teòfil, he decidit escriure-t'ho en una narració seguida, perquè coneguis la solidesa de l'ensenyament què has rebut.

En aquell temps Jesús se'n tornà a Galilea ple del poder de l'Esperit. La seva anomenada s'estengué per tota la regió. Ensenyava en les sinagogues d'ells i tothom el lloava. I se'n anà a Natzaret, on s'havia criat. El dissabte anà a la sinagoga, com tenia costum, i s'aixecà a llegir. Li donaren el volum del profeta Isaïes, el despleguà i trobà el passatge on hi ha escrit: "L'Esperit del Senyor reposa sobre meu, ja que ell m'ha ungit per portar la Bona Nova als desvalguts, m'ha enviat a proclamar als captius la llibertat, i als cecs el retorn de la llum, a deixar en llibertat els oprimits i a proclamar l'any de gràcia del Senyor". Després plegà el volum, el donà a l'ajudant de la sinagoga i s'assegué. Tots els qui eren a la sinagoga tenien els ulls posats en Jesús. Ell començà dient-los: "Això que avui sentiu contar de mi és el compliment d'aquestes paraules de l'Escriptura".

SALM RESPONSORIAL

La paraula revelada de Déu, a més de ser esperit i vida, és descans per a l'ànima, seny per als ignorants, goig per al cor, llum per a la intuïció interna i seguretat en el dubte, si realment aquesta paraula penetra en els nostres cors i hi és meditada.

18:8,9,10,15 (R.: Jo 6:63b)

És perfecta la llei del Senyor,
i l'ànima hi descansa;

és ferm el que el Senyor disposa,
dóna seny als ignorants.

R. Les vostres paraules, Senyor, són esperit i són vida.

Els preceptes del Senyor són planers,
omplen el cor de goig;
els manaments del Senyor són transparents,
il·luminen els ulls. R.

Venerar el Senyor és cosa santa,
es manté per sempre;
els determinis del Senyor són ben presos,
tots són justíssims. R.

Les paraules que em surten dels llavis
i els pensaments que el meu cor medita,
que us siguin agradables, Senyor,
penyal meu, redemptor meu. R.

homes i institucions

Domènec Juncadella

Si ens havíem de remuntar fins als seus orígens cauriem, em sembla, en un freudianisme totalment gratuït. Però deixeu-me dir que, entre els desagradables records infantils d'aquest poeta figura el de la senyora Caterina, que fou la seva primera mestressa d'escola i exercia en les Escoles Catalanes del Dte. II. Afigureu-vos que un dia va arribar a apallissar-lo! Però tot ja ho dona per perdonat i ben perdonat.

Al centre parroquial de la Mercè

Els bons records de la infància comencen per ell —excepció feta

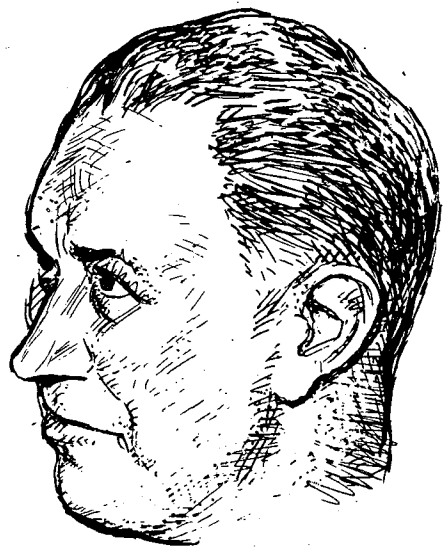
dels puraments fisiològics, ja s'entén— quan, als 10 anys i ja alumne dels Escolapis, pren part en un certamen literari i amb una poesia obté, com a premi, una escrivania amb tots aquells estris avui completament en desús. Tot amb tot, aviat li cal treballar per tal d'ajudar al sosteniment familiar —són vuit germans, el pare, la mare i dues tietes... Així és que als seus 12 anys va i es lloga de grum —"botones", en deien— i, en que només en part, gràcies al seu treball el domicili familiar pot traslladar-se a un d'aquells vells casals vinguts a menys, del carrer Mercaders.

Com que ja és un homenet, amb el permís patern va a raure al Centre Parroquial de la Mercè i a

partir d'aquí se li desvetlla la dèria de la lectura indiscriminada juntament amb la del teatre. I vet aquí el primer diumenge ja surt a escena en el propi centre fent el paper de convidat en "El Sant Cristó Gros". I ja cada festa hi sortirà. Per a les representacions, sempre "amb tota propietat", al Centre gasten uns decorats exprofessos que proporciona l'escenògraf Fèlix Urgellès, que justament té el taller-estudi al pis del damunt de la sala-teatre, i, sense cap mania, se les apanyen sense dames, tant si es tracta d'"El rey que rabio" com de "La botifarra de la llibertat".

Encerclat de "bellíssimes reines"

La primera de les seves dèries,

fent camí

Un record d'Itàlia

M'han portat de Roma una bonica capseta d'alabastre que s'assembla a una d'aquelles que es veien estotjades en una vitrina vuitcentista. Al damunt de la tapa, hi ha una flor delicadament dibuixada entre fulles verdes: De forma rodona i polida és encerclada amb un fil daurat.

Aquesta capseta ha vingut de lluny; ha travessat fins i tot fronteres, dins la motxilla d'un noi que va anar a Itàlia per unir-se a les activitats de convivència i d'oració organitzades pel grup de Taizé... esperança viva, fita que pot canviar els odís en amor, les velles rancúnies en germanor.

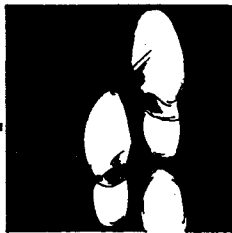
Tot i que l'ecumenisme és l'objectiu vital de Taizé, hi ha un moviment excepcional de joventut que acull amb entusiasme les seves directrius. Per aquest motiu 2.000 joves catalans anaren a Roma per unir-se a la resta de companys d'Europa i pregar en comú.

Vaig preguntar a un d'ells quin fou l'acte

que més li havia impressionat i em digué: "L'oració col·lectiva a les catacumbes". Lloc on foren dipositats tants de màrtirs cristians que donaren llur vida pel qui és llum en la tenebra i en la foscor dels odís, clos sagrat ungit de venerades relíquies que sentiren l'agermanament entre tots els homes de la terra, oberts els braços en suprem sacrifici humanal.

Joan Pau II, va dir aquestes paraules "Units pel testimoni de la fe en Déu, tots som cridats a proclamar el seu testimoni a un món que el nega. Amb el nostre exemple podem ajudar als qui el cerquen. Donar testimoni de la fe es contribuir al bé dels nostres germans i ensem de la humanitat. Abraham, el nostre avantpassat comú, va demanar a tots que seguíssim el camí de la misericòrdia i de l'amor."

Pietat Campmajó

la poesia, pren puixança en ell en un pis del carrer Tapineria, domicili d'uns nebots del president del Centre. D'allí surt un mensual, "El batallador" que, indefectiblement, publica a cada número una poesia del noi Juncadella.

En 1913 deixa la "professió" de grum i va a treballar de meritori fins al 1918 en què passa a "La Canadiense" com a administratiu o, més exactament, tenedor de llibres. No és fins un any més tard que comença la seva veritable professió de "banquer", professió que, salvant l'obligat parèntesi del servei militar prestat a l'Àfrica, ja no abandonarà si no és per jubilació.

Acabada la mili la seva preocupació és reunir-se amb d'altres lletraferits i cultivar la poesia eminentment floral, amb totes les virtuts i tots els vicis que el gènere comporta. La seva vida anirà, a partir d'ara, encerclada de bellíssimes reines, gentils dames d'honor, distingides autoritats i, no faltaria sinó, encarcerats consells d'administració bancaris...

Galanteig madrigalesc

Del poema que li va valer la inolidable escrivania no n'ha quedat ni rastre, confessa. Però sí dels que li han valgut d'altres guardons, en una llista interminable. La primera Flor Natural l'obté

en uns Jocs Florals de Sants en 1918. L'any següent n'obté dues més en un mateix dia a la Bonanova: l'una corresponent a la Festa de la Poesia i l'altra a la de la Música... Detallar aquí tots els guardons obtinguts per Domènec Juncadella, en diners o en espècies, seria prolix demés d'inútil. Deixeu-me dir, però, que, mal comptades, les Flors ascendeixen al nombre de 43, les Violes com a mitja dotzena i d'altres tantes Englatines. I una munió d'Extraordinaris. Tot un rècord, en bona veritat. Per tancar el capítol dels Jocs Florals caldria tenir a mà —i no la hi tinc— la llista dels seus discursos de mantenidor, o de gràcies o del que sigui.

Però el Juncadella més prolífic, diguem més ell mateix, és sens dubte el del galanteig madrigalesc, minuetista. D'entre les seves nodrides amistats femenines dubto que cap s'hagui quedat sense el corresponent madrigal —sigui alta sigui baixa: "Per donar-te un bes al front / s'abaixarà tot el món."

De veu frondosament abaritinada, usada amb parsimoniosa autocomplaença, no ha pogut evitar de dedicar-se una mica a la política i, candidat al Parlament de Catalunya durant la República, sortosament per als amants de la poesia, no va sortir elegit.

Ernest Corral i Coll del Ram

calendari

Diumenge, 23 de gener, de la setmana III del temps ordinari. Sant Ildefons, arquebisbe. Santa Emerenciana, verge i màrtir. Beat Francesc Gil de Frederic, màrtir.

El sol surt a les 7,11 i es pon a les 4,56. (Hora solar)

Festa major a Albagés.

Fira a Cervera.

Dilluns, 24 de gener. Sant Francesc de Sales, bisbe doctor. Sant Tirs, màrtir i Sant Felicià, bisbe.

Dimarts, 25 de gener. La conversió de Sant Pau. Santa Elvira verge i màrtir.

Festa major a Sant Pere de Ribes i Sant Pol de Mar.

Fira a Santa Coloma de Farners.

Dimecres, 26 de gener. Sant Timoteu i Sant Titus, bisbes. Santa Paula, vídua.

Dijous, 27 de gener. Santa Angela de Merici, fundadora. Sant Mer, abat i Vitalià, papa.

Festa major a Mataró.

Divendres, 28 de gener. Sant Tomàs d'Aquino, doctor. Sant Valeri abat i Sant Julià, papa.

Festa major al Pla de Sant Tirs i Verdú.

Dissabte, 29 de gener. Sant Pere Nolasc, fundador. Sant Sulpici Sever, escr. i Constanci màrtir.

Festa major a Benavent de Segrià, Caldes de Montbui i Campins.

l'Església celebra

23 de gener. Diumenge de la setmana III de durant l'any. Lectures: Primera, Ne 8,2-4a.5-6-.8-10, S 18, segona 1 C 12,30, tercera Lc 1,1-4; 5,14-21.

24 de gener. Dilluns. Lectures: Primera, He 9,15.24-28, S 97, segona 3,22-30.

25 de gener. Dimarts. La Conversió de Sant Pau. Lectures: Primera, Fets 22,3-16, S 116, segona Mc 16,15-18.

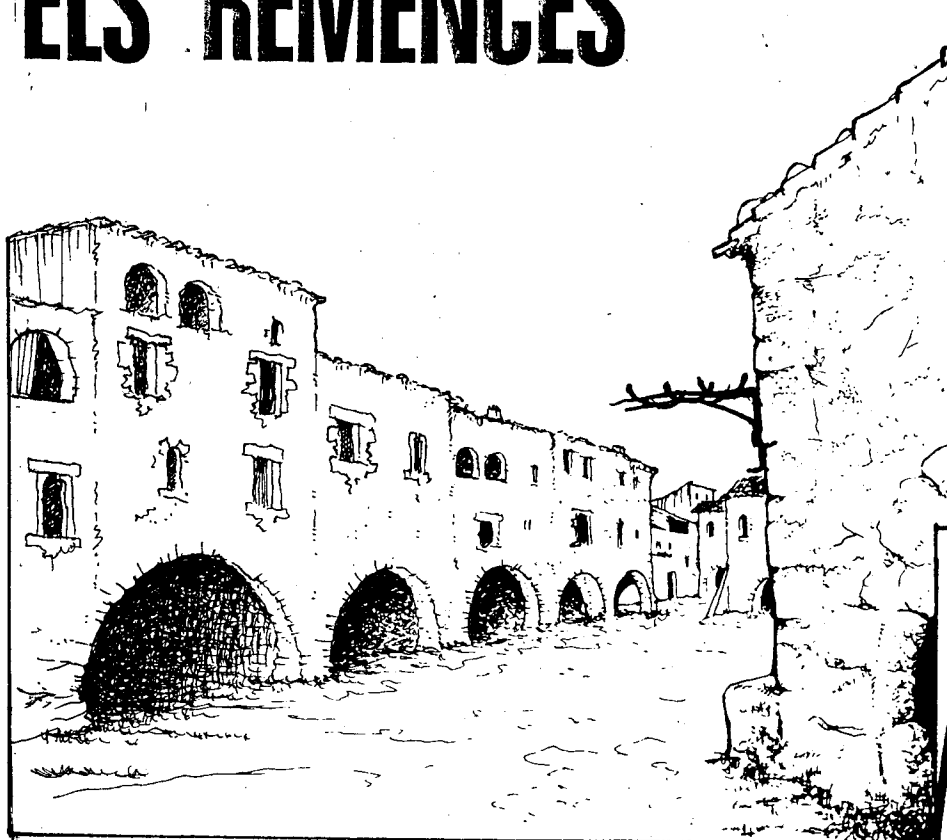
26 de gener. Dimecres. Sant Timoteu i Sant Titus, bisbes. Lectures: Primera, 2 Tm 1,1-8. O bé: Tt 1,1-5, S 95, segona Lc 10,1-9.

27 de gener, dijous. Lectures: Primera, He 10,19, S 23, segona Mc 4,21-25.

28 de gener, divendres. Lectures: Primera, He 10,32-39, S 36, segona Mc 4,26-34.

29 de gener, dissabte. Lectures: Primera, He 11,1-2.8-19, Lc 1,69-75, Mc 4,35-40.

ELS REMENCES

Aquests no ens volen seguir, temen ésser anomenats criminals. Nosaltres, sapigueu-ho bé, actuem en nom del senyor Rei i només a ells donarem raó dels nostres actes.

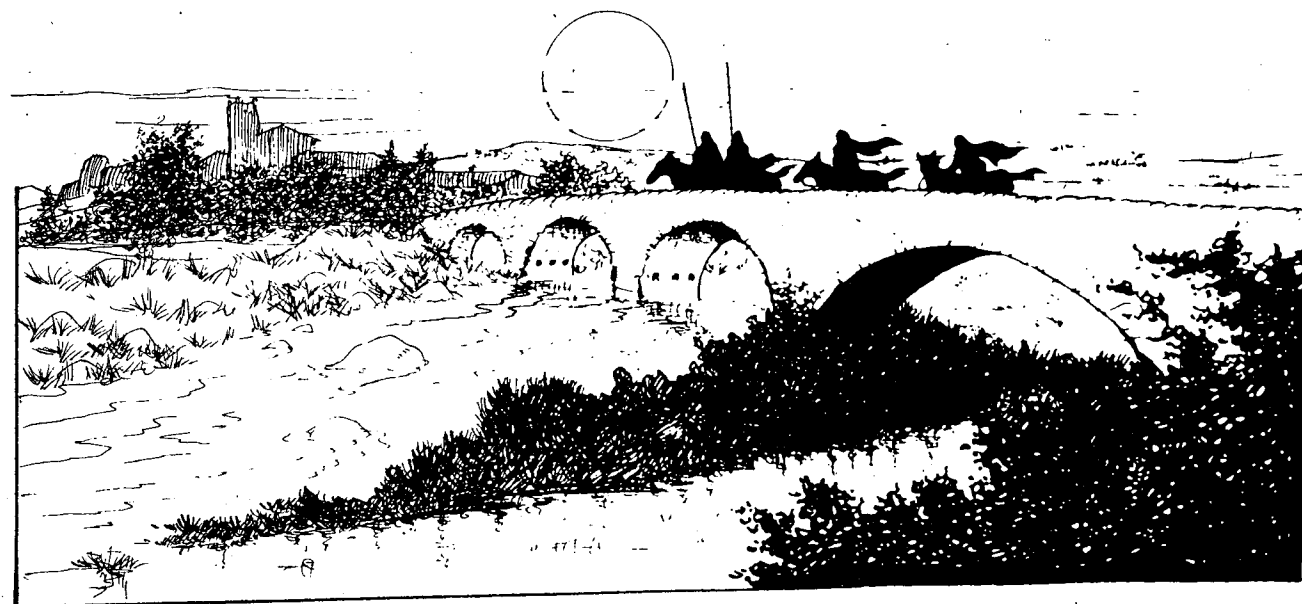

Els remences de la plana de l'Empordà no eren tan extremistes com la gent de muntanya que seguia a Pere Joan Sala. Les viles de l'Empordà no s'afegiren a la revolta i acolliren amb silenci i portes barrades els abandaments i promeses d'en Sala.

Els senyors més reaccionaris, aprofitant les violències de la gent d'en Sala com a excusa, es disposaven novament a ofegar amb tota la duresa les justes reivindicacions dels remences.

Les parts més sanes i moderades dels dos bàndols, veien en el monaca l'element més vàlid per portar la pau i donar un nou ordre social al camp català.

L'Abat Samsó, que havia anat a informar el monarca de la situació després de l'aixecament d'en Sala... tornava amb noves de la cort de Sevilla on s'havia entrevistat amb el rei.

LES GAVINES

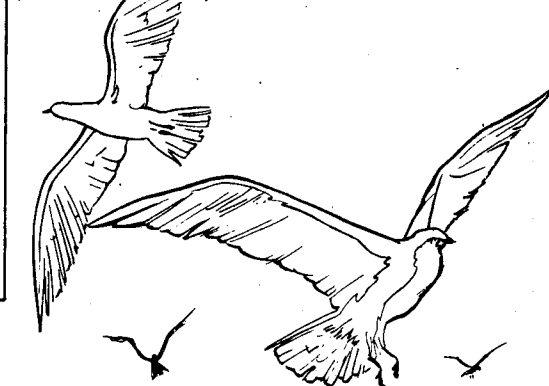
Segur que tots haureu sentit algunes vegades, quan us passejaveu pel port, el crit fort i alegre de les gavines.

Són uns dels ocells acuàtics més coneguts i, això es degut a la seva abundor en les costes marines i en les vores dels llacs grans.

Com gairebé totes les aus marines tenen un vol elegant quan planejen a ran d'aigua o una mica més alt. Les seves ales són molt grans i els seus colors són el gris perla, el blanc i, ocasionalment, alguna clapa de negre. Les seves ales són grans i fortes, podent volar grans tirades.

Es nodreixen gairebé exclusivament de peixos morts

1918 Oriol Marqués

cada tardor cents de quilòmetres per anar a passar l'hivern en el suau clima del nord d'Àfrica.

Són unes aus pacífiques i fàcilment espantadisses, com gairebé ho són totes. Però, en grup, si s'arriben a irritar, poden ésser perilloses. Afortunadament, els casos d'atacs d'aquests animals als sers humans són, més o menys pura ficció.

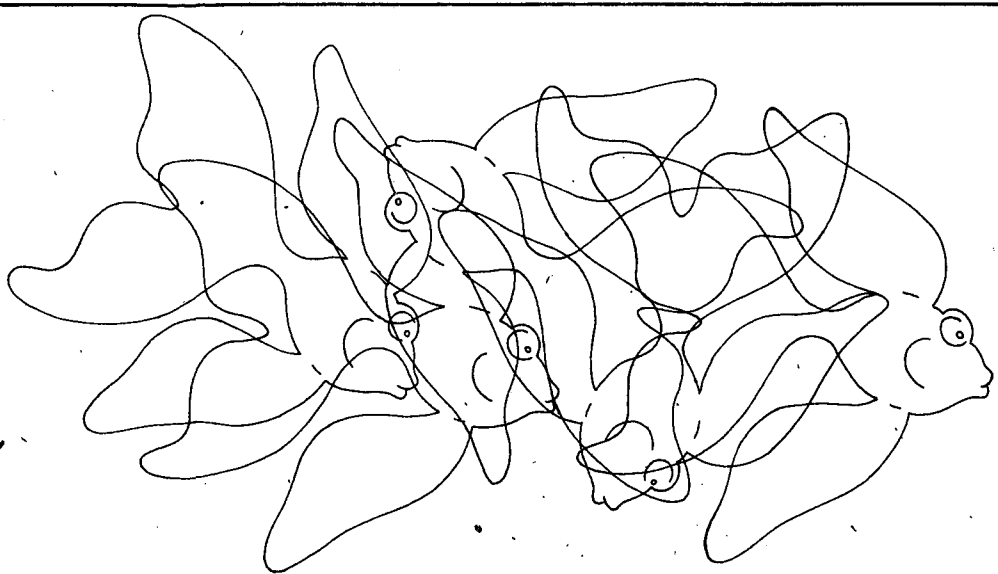
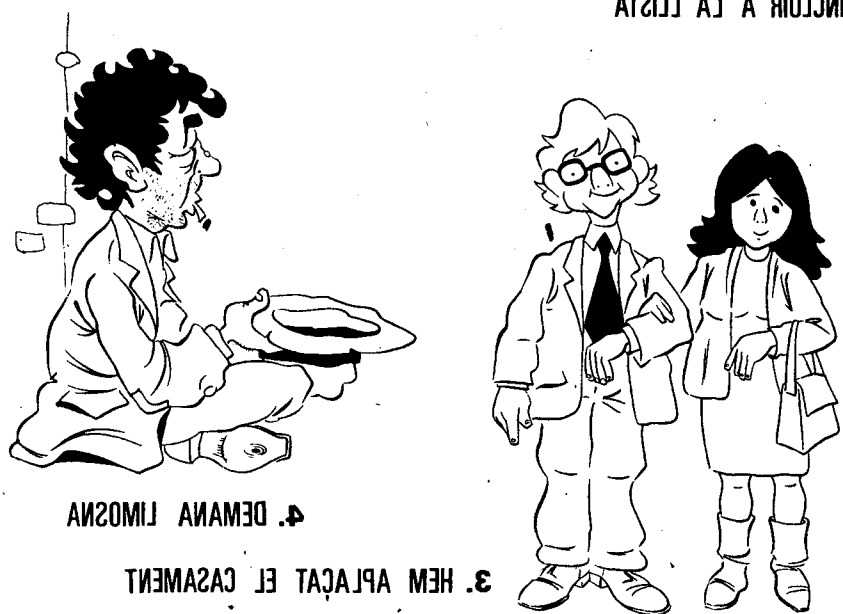
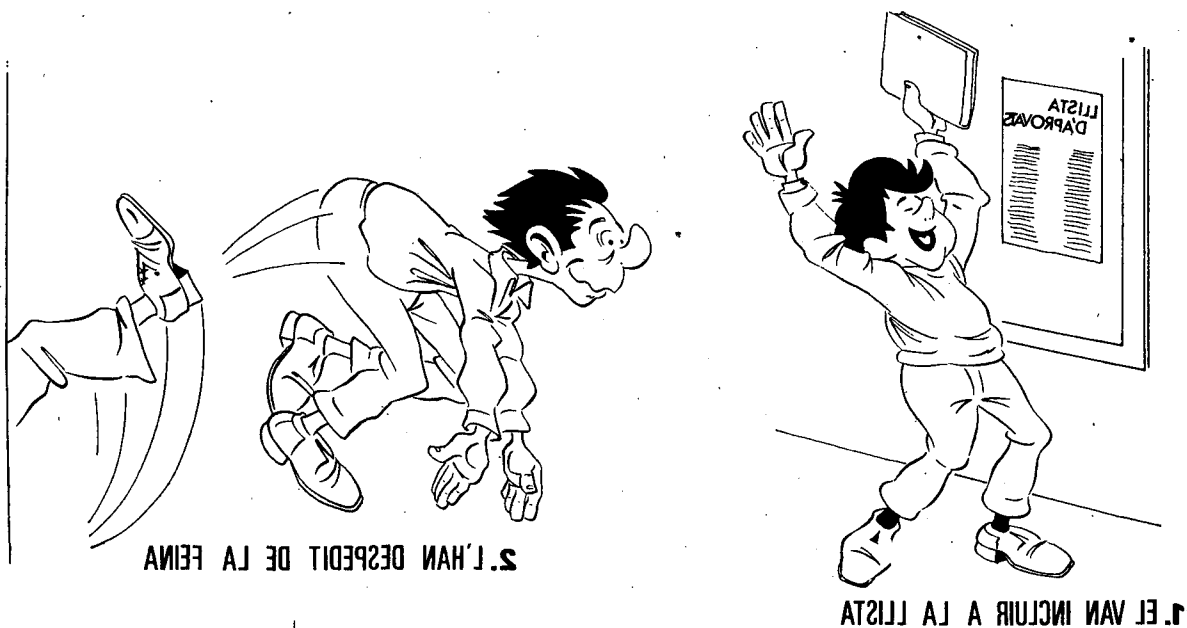
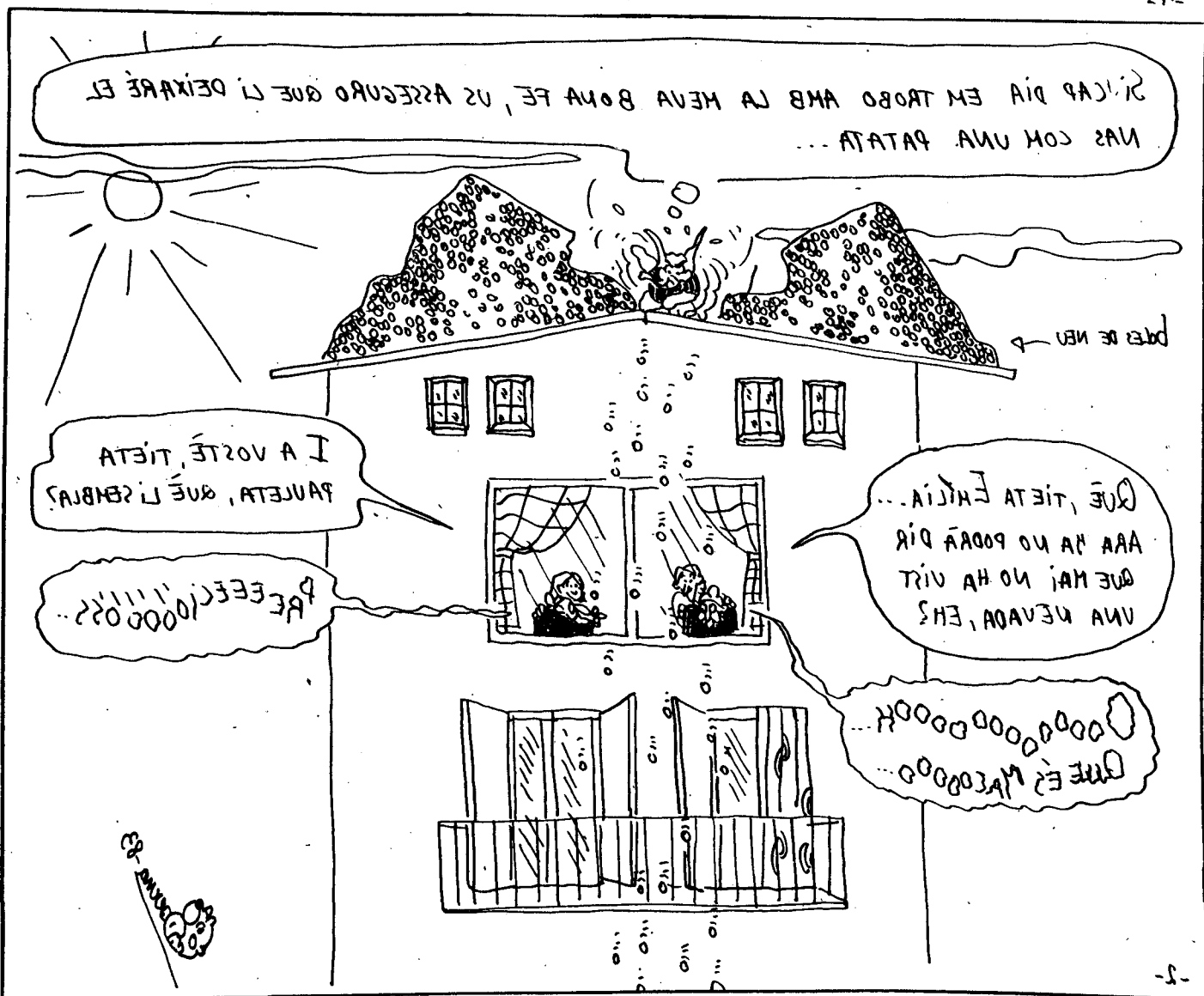
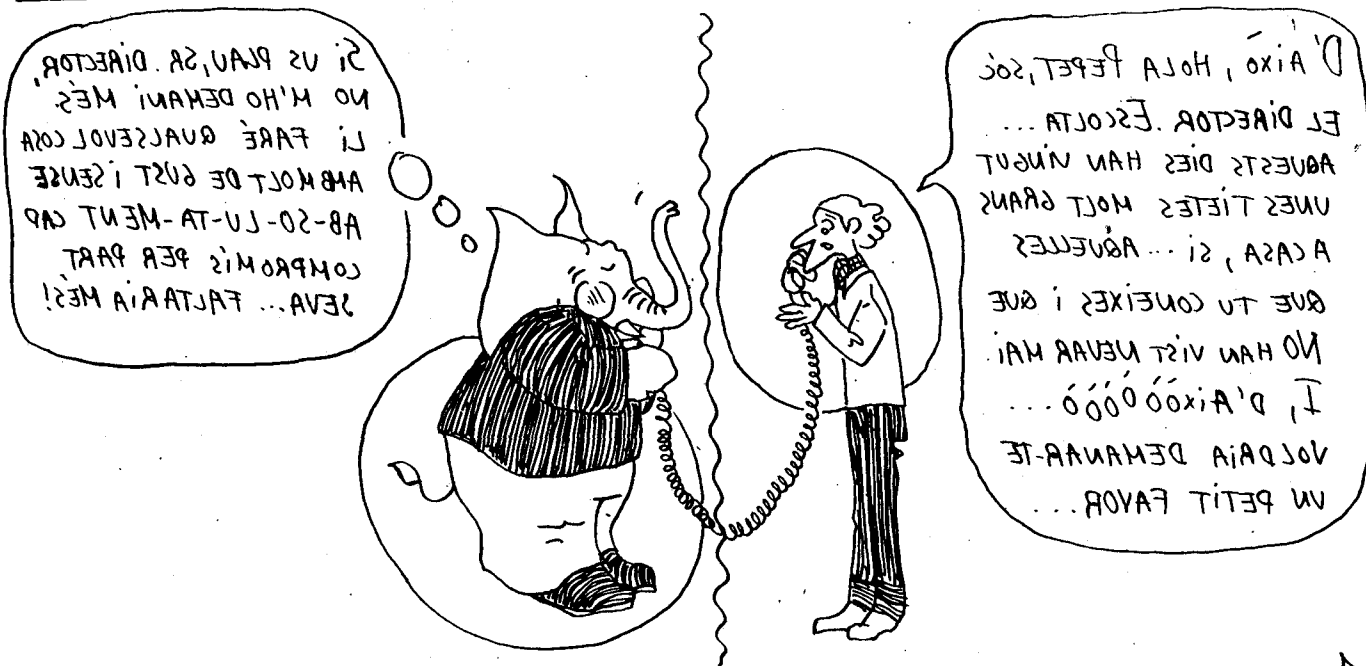
Malauradament, i com ve a ser tristament habitual, el pitjor enemic d'aquests formosos animals és l'home. Amb l'augment de contaminació de les aigües, les marees negres, etc., no fem més que amenaçar seriosament la supervivència d'aquesta, entre altres moltes espècies.

i d'aliments en descomposició. Per això generalment segueixen els vaixells de pesca en les seves travesies, capbussant-se a l'aigua per a recollir les deixalles que hi tiren.

Les gavines acostumen a fer els seus nius en maresmes i penya-segats, especialment en les illes.

La femella d'aquesta espècie pon uns tres o quatre ous amb taques grises o castanyes. Les cries, en el moment de néixer, tenen el cos cobert per un plomissol blanc, que anirà desapareixent així que les cries compleixin el seu ràpid desenvolupament.

Una de les varietats que abunda més a Europa és la gavina de cap negre, au emigrant que es desplaça

Escriu correctament adreces

Quants peixos iguals hi ha?

L'enredaire

Avui sí que l'he feta bona! M'he barallat amb en Miquel. Em sap greu, però no m'he pogut aguantar, o... no he volgut, no ho sé.

No hi ha res que m'empipi més que m'enredin. Prenc una enrabiada que em dura qui-sap-lo.

L'enredaire és l'amic d'armar embolics: Que el Pere ha dit al Pau que tu ets un ximple. Que em sembla que aquell llibre d'aventures que vas deixar al Jordi te l'ha ben tacat d'oli. Que en Ramon va dir al Pere que tu havies dit que el "profe" de mates faria un examen escrit el dijous. Que el Lluís va dir que la "Maite" era la teva "nòvia". Que dissabte segurament que podria ser que vingués, ja t'ho diré, i res. I vinga embolicar la troca! Home parlem clar i català sense fer embuts.

Avui m'he encarat amb en Miquel. Li he dit: llengua-llarga, xafarder, mentider, mal company... Ai, mare meva!

Ara, però, em sap greu. Penso que jo més d'una vegada he armat també embolics. Ho he fet de per riure. Però hi ha "bromes" pesades. Quan toca el rebre als altres, tot és riure, però quant et toca a tu te'n sents molt.

Demà diré al Miquel que tan amics com abans. I aquí no ha passat res. Però, això sí: no val a fer l'enredaire.

L'EIXERIT

En Joan i en Quim

Mots Encreuats

Horizontals

1.- Mostrari. 2.- Aixecaré l'ànim. 3.- Mont proper a Jerusalem on la tradició situa la tomba de David. 950. 4.- Pèrdua de la memòria. 5.- Població de la Vall d'Aran. Sí anglès. 6.- Nom d'home. Vocals. 7.- Cobriràs.

Verticals

1.- Despectiu, per casa gran. 2.- Sovint s'esmenta així les del purgatori. 3.- Per Nadal els nois els garrotejen de valent. 4.- (a.r.) 5 full de paper. Que té salut. 4.- Fluixa, dèbil. 6.- Nom de nois, amb falta d'ortografia. 7.- Molt fredes.

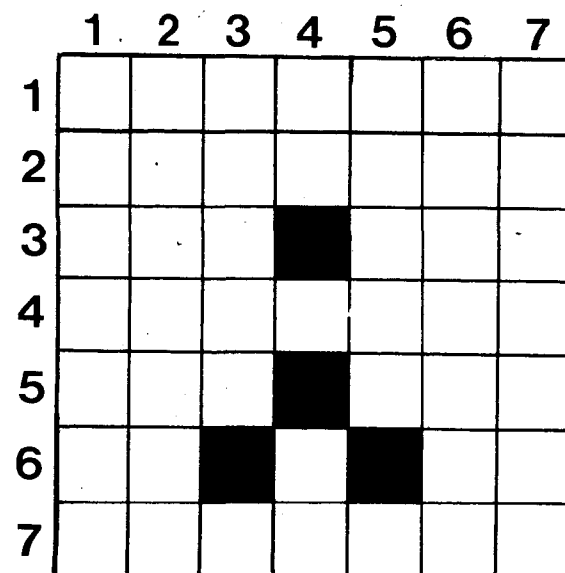
Solució dels encreuats del número anterior

Horizontals:

1.- Sirenes. 2.- Acabava. 3.- Mot. 4.- Atenuat. 5.- (a.r.) Trigo. 6.- (a.r.) Clatell. 7.- (a.r.) Palanca.

Verticals

1.- Sana. La. 2.- (a.r.) Cl. (ar.) Clot. 3.- Ramegen. 4.- Ebonita. 5.- Natural. 6.- (a.r.) Vé. (a.r.) Alta. 7.- Sant. (a.r.) P.C.

La sireneta de riu (Adaptació d'un conte d'Andersen)

per M. Dolors Canela i Barrabeig

Un dia, quan el pescadoret estava a la mar pescant, es va desfermar una gran tempesta.

—Socors! socors!— cridava, en veure que la barca estava a punt d'enfonsar-se. La barca es tombà i el nostre noi va caure a l'aigua. I vet aquí que uns pops lletjos i rabiuts el varen agafar i el portaren a la presència de Neptú —que, com sabeu, és el rei de la mar.

—Aquest és un d'aquests homes que es dediquen a capturar els nostres germans —va dir un dels pops—. Mereix que se'l castigui!

Però just en aquell moment arribà la sireneta que havia

viscut al riu i dirigint-se a Neptú i els seus companys de la mar, digué:

—El petit pescador fou bo i generós amb mí. Us demano, oh Rei!, que el perdoneu!

Els pops, que estimaven molt la sireneta, per maca i simpàtica, retiraren la seva acusació i el Rei Neptú el deixà marxar, lliure de tota culpa.

Per subscripció entre tots ells, els pops i les sirenes varen comprar una barca nova, més bonica i marinera que la que el pescadoret havia perdut. Imagineu-vos com es va posar de content el nostre amic!

—Adéu amic! —cridava la sirena— mentre la barca s'allunyava a tota vela. Estic molt joiosa d'haver-te pogut tornar el favor que em vares fer. I potser, per això, el pescadoret no ha agafat mai més cap pop en les seves xarxes.

I mai més no s'ha trobat amb la sirena. I prou que quan navega per la mar està atent i mira, i mira.

Li agradaria tant de poder tornar a veure la sireneta...! Jo no sé si alguna sireneta deu llegir "L'Eixerit". Per si de cas, però, aquí faig constar el desig del nostre amic. Potser la nostra sireneta se n'assabenta i fa per trobar-se alguna vegada amb el pescadoret.

L'Evangelí del diumenge

Jesús ens parla

Jesús se n'anà a Galilea ple de l'Esperit de Déu. Per tota la regió, tothom parlava del que Jesús feia i deia. Ensenyava a les sinagogues (els temples dels jueus), i tothom quedava meravellat. Se n'anà a Natzaret, on s'havia criat. El dissabte anà a la sinagoga, com tenia costum, i s'aixecà a llegir. Li donaren el volum del profeta Isaïes, el despleguà i trobà el pasatge on hi ha escrit: "L'Esperit del Senyor reposa sobre meu, ja que ell m'ha enviat a portar la Bona Nova als desvalguts, a proclamar als captius la

llibertat, i als cecs el retorn de la llum, a deixar en llibertat els oprimits i a proclamar l'any de gràcia del Senyor". Després plegà el volum, el donà a l'ajudant de la sinagoga i s'assegué. Tots els qui eren a la sinagoga tenien els ulls posats en Jesús. Ell començà dient-los: "Tot el que sentiu contar de mi és el compliment d'aquestes paraules del profeta".

1. Jesús, com a bon israelita, no deixava passar cap dissabte sense anar a la sinagoga. Llegien la Paraula de Déu, en feien comentaris, i cantaven cants al Senyor. Després de la Resurrecció del Senyor, els cristians ens reunim els diumenges, i la primera part de la nostra reunió és ben semblant al que ells feien.

2. Ell és el Salvador dels homes; ell ens ha alliberat de l'esclavitud del mal, del pecat i de la mort; ens ha obert a la llum de la fe i a l'esperança de la festa eterna del seu Regne.

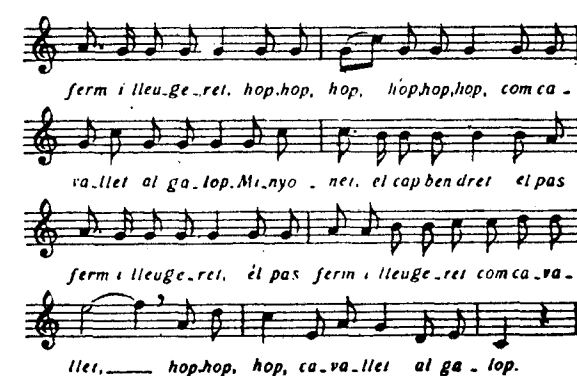
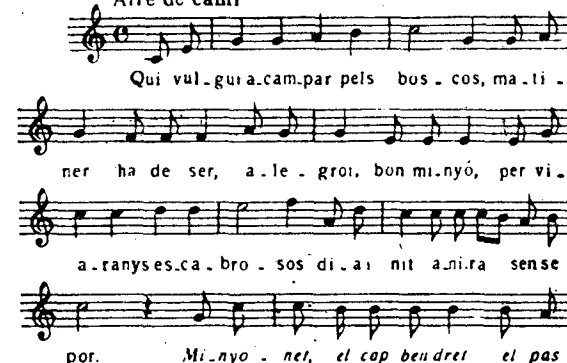
3. També avui, amb l'acció de Jesús a través de la seva Església, s'acompleixen arreu del món les paraules del profeta.

El mossèn

Cançoner

EL MINYONET

Aire de cançó Adapt. Mn. Batlle, pvr

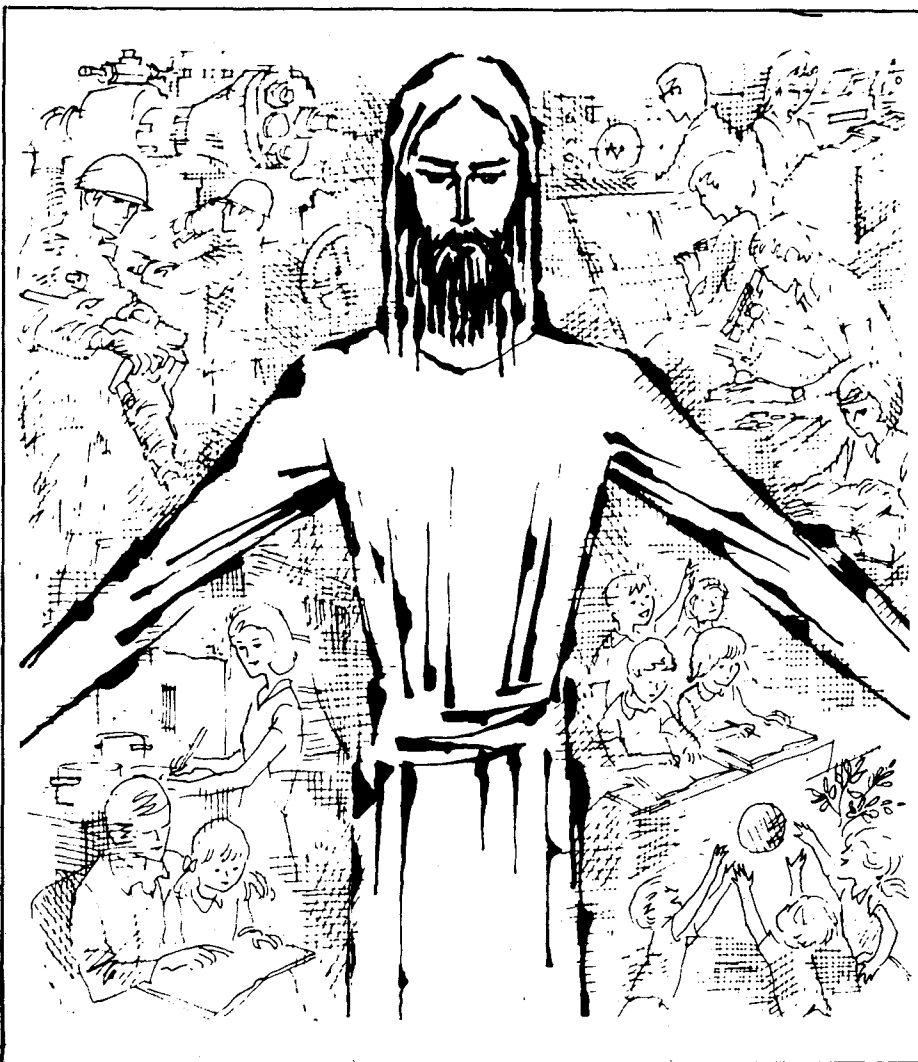

la bíblia a l'abast

Sou cos de Crist

(1C 12:12-30)

Avui acabem la lectura del c. 12 de la primera carta als corintis, que vam començar diumenge passat. Per reblar el clau del seu ensenyament sobre la comunió carismàtica en l'exercici de la corresponsabilitat eclesial, sant Pau fa seva la imatge del cos humà com a representació del que ha de ser la comunitat cristiana. **Tots nosaltres, jueus o grecs, esclaus o lliures, hem estat batejats en un sol Esperit per formar un sol cos** (v. 13a). El baptisme ens configura al cos humà, expressió de la naturalesa humana assumida pel Verb per a ser portadora i manifestació de la presència de Déu entre els homes en la veritable personalitat divina de Jesús de Natzaret. Per això l'Apòstol conclou: **Vosaltres sou cos de Crist i cadascun formeu els seus membres** (v. 27). Expressió meravellosa que hauríem de tenir molt més present en la nostra manera de pensar i d'expressar-nos sobre l'Església. L'eucaristia certament és el sagrament de la presència del Crist enmig de l'Església en el món. Però l'Església és la nova i perenne encarnació de Crist. La mateixa reverència que servem envers l'eucaristia, hem de guardar envers l'Església. Aquesta Església que som tots: **Vosaltres sou**, diu sant Pau als corintis i, a través d'ells, a nosaltres. Els cristians de la meua parròquia, del meu barri, del meu grup, som cos de Crist! Amb la gran gamma de les nostres diferències i especificitats que ens porten a la complementarietat. Si tots els membres es reduïssin a un de sol, ¿on seria el cos? Per això els membres són molts, però el cos és un de sol (vv. 18-19). Entre tots conformem Jesucrist en el nostre barri, poble o grup. L'únic Jesucrist.

Tothom és útil a l'Església

A l'Església tothom és necessari. I cadascú ha de realitzar la funció a la qual ha estat destinat dintre del conjunt. Déu ha distribuït en el cos ca-

dascun dels membres com li sembla (v. 18). Vet aquí una crida a abandonar les ambicions i les pretensions. Un cos amb molts caps o molts ulls, fóra un monstre. Un cos sense cap no és possible. I sense mans o peus seria un

cos mancat de membres utilíssims i necessaris. No podem convertir en monstre el cos de Crist. I malgrat aquesta sentència, el pecat dels cristians consisteix precisament en aquest intent monstruós. El pecat de tots els cristians. El dels que ocupen llocs dits de responsabilitat i d'honor, quan prescindeixen dels altres, com si ells tinguessin el monopoli exclusiu de la representació de Jesús. El pecat dels que semblen de darrera fila, quan no ajuden els que han estat posats en llocs de més compromís.

L'ull no pot dir a la mà: No em fas cap falta. Ni tampoc el cap als peus: No em feu cap falta (v. 21). Tothom és útil a l'Església, tots hi fem falta quan desertem del nostre compromís. Tots hem de col·laborar a l'harmonia del conjunt, perquè no hi hagi desacord en el cos, sinó que tots els membres tinguin la mateixa sol·licitud els uns pels altres. Per això, quan un membre sofreix, sofreixen amb ell tots els altres, i quan un membre és elogiat, tots els altres s'alegren amb ell (vv. 25s.).

En aquests dies de pregàries per la unitat dels cristians, la lectura atenta d'aquest text pot ajudar-nos a trobar el sentit i la urgència de la nostra pregària. Som cos de Crist. No l'esqueixem. No el maltractem. Cerquem els camins que poden portar-nos a la unitat. Els camins de la comunió, fets de respecte, de valoració i d'amor envers tots els que amb ell al cap, configurem el veritable cos de Crist en el nostre món.

Josep M. Aragonès

Si partim de la definició de la fe com a virtut que ens fa acceptar les veritats revelades per Déu, hem d'admetre que en aquesta definició va inclòs el caràcter sobrenatural de la fe, ja que la revelació divina (tal com entenem aquest concepte en el nostre llenguatge teològic) transcendeix la nostra naturalesa humana, és a dir, les nostres capacitats naturals. Si Déu no les hagués revelat, la raó humana no hauria pogut atènyer aquestes veritats, ni tan sols confusament. Però hi ha un altre motiu per a dir que la fe és sobrenatural: el fet que per a acceptar la revelació sobrenatural ens cal també una força sobrenatural. És l'aspecte subjectiu de la fe, inseparable de l'objectiu. Ni que disposéssim de molts motius de credibilitat (de moltes proves i fonamentacions humanes per a creure, fonamentacions exigides sempre per tal que la nostra acceptació de la fe pugui ser veritablement humana i lliure, malgrat ser sobrenatural), no seríem capaços d'acceptar, amb una acceptació personal plena, la revelació divina. Per tant, la fe és un do de Déu, amb tota la confiança que això inspira per una banda, i amb les perplexitats que suscita per l'altra.

Per una catequesi sobre la fe

La professió personal de la fe

Però per més que sigui un do de Déu, la fe exigeix ser acceptada pel creient com un acte personal (meritori, per tant) seu. Tal acceptació és personalíssima: sóc jo qui crec. El Símbol de la fe niceno-constantinopolità, en la seva forma llatina, tal com el recitem a la missa, comença amb les paraules "Credo in unum deum". Quan la Comissió Interdiocesana de Catalunya per a les versions oficials dels textos litúrgics va traduir "Creiem en un sol Déu", en primera persona del plural (versió que es conformava a la castellana), els bisbes de Catalunya en van protestar i exigiren una acomodació al singular, primera persona, de l'original llatí, de manera que ara tornem a dir: "Crec en un sol Déu... Crec en l'Esperit Sant... Professo que hi ha un sol baptisme... I espero la resurrecció dels morts..."

Igualment a la Vetlla de Pasqua, quan hi fem la renovació de la professió de la fe, d'aquella professió que en nom nostre feren els nostres padrins quan vam ser batejats i no podíem respondre per nosaltres mateixos, a les preguntes que ens fa en plural el sacerdot dient: "Creieu en Déu" etc., responem en primera persona del singular i diem: "Hi crec", com abans, quan el sacerdot ha preguntat: "Renuncieu a Satanàs", hem respost igualment: "Hi renuncio", en singular. D'aquesta manera expressem l'acte personalíssim del qui professa la fe, per més que aquest (jo) la professi juntament amb l'assemblea cristiana, amb l'Església (fixeu-vos que en allò que no és pròpiament professió de la fe, en el Símbol, usem el plural, com a membres que som de l'assemblea, amb la qual con-recitem el Símbol:

"El qual per nosaltres, els homes, i per la nostra salvació... Crucificat després per nosaltres..."). També en la confessió dels pecats, encara que sigui pública i comuna, emprem la primera persona del singular i diem: "Jo confesso a Déu... que he pecat per culpa meua... Per això demano... que pregueu per mi...", perquè el pecat és una cosa personal, individual (fins en allò que solem dir-ne pecats col·lectius): sóc jo el responsable de la meua consciència, com ho sóc de la meua fe.

Tenint això present, no diem pas que siguin, per si mateixos, il·lícits o erronis els testimoniatges comuns de la fe fets en la primera persona del plural, com ho fan, a més dels nostres germans castellans, moltes esglésies orientals o gregues (les gregues comencen la professió de fe amb el plural "pistéuomen": creiem), perquè, encara que així no quedi tan ben expressada la professió personal de la fe, com a acte del subjecte que la professa, la fe, de fet, en el seu aspecte objectiu, és quelcom de l'Església. Però deixem la consideració d'aquest aspecte per a una altra ocasió.

A. OLIVAR

Crònica Castellera

Fem pinya

Tal i com ja vàrem informar en el seu dia, el nostre setmanari, torna a emprendre la tasca de posar en actiu un petit espai dedicat a aquesta tradició que tan estimem els catalans, com es l'art de fer castells.

Comencem així mateix posant els millors dissenys, perquè aquest espai casteller es porti a bon terme, i evidentment estigui al nivell de cada color de camisa. En aquest sentit mirarem de donar a conèixer tota la notícia castellera que es produeixi durant l'any; així mateix, intentarem portar a la nostra pinya, algun que altre personatge o bé colla castellera. Malgrat tot hi tenint en compte que en aquests mesos d'hivern, l'activitat castellera no es pas excessiva hem pensat afegir a la nostra informació, un breu resum, de tot allò que va ésser notícia en la passada temporada, castellerament parlant.

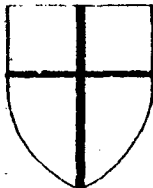
Temporada 82 —la millor—

Naturalment, començar la temporada després de descarregar-se el primer quatre de nou amb folre, a la plaça del Blat, tot era d'esperar un il·lusionat any pel món casteller, i així fou: no tan sols s'aconsegueix carregar un magistral quatre de nou, sinó que l'afició castellera torna a veure un nou castell. Aquest fou el tres de nou també amb folre, acompanyat per diversos pilars de sis i un quatre de vuit amb l'agulla al mig.

Malgrat tot, no tan sols varen ésser aquestes les notícies de primera mà l'any passat; també de mesos enrera el món casteller ha crescut: cinc són les noves colles que es donen a conèixer a l'afició castellera, totes elles amb una coneixença del fet casteller. Aquestes són: Els Xiquets de Reus, Castellers de Granollers, Xicots de Vilafranca, Castellers de Castelfelers i Joves de Vilanova, per altra banda també ha estat notícia el polèmic, com sempre, Concurs de Tarragona, que ha guanyat en aquest encontre casteller, la Colla Vella dels Xiquets de Valls. El desè aniversari de les dues colles vilanovines Colla de Mar i Bordegassos, també han posat més color a la temporada, juntament amb les sortides a l'estranger de les colles dels Castellers de Barcelona i Vilafranca respectivament, sense deixar de banda les ja tradicionals actuacions al llarg del calendari casteller. Com es pot veure, el món dels castells és una de les poques coses que va endavant i no tan sols això sinó amb una bona perspectiva de futur.

Després de resumir mínimament el que ha estat la temporada 82, la millor des del meu punt de vista, com ja he dit abans i a partir de la propera setmana, anirem desgranant mes per mes l'esmentada temporada castellera.

Eloi Roca

PARRÒQUIA DE SANT JORDI

vialduce de vallcarca n. 7 barcelona 23 tel. 213 88 15

Diumenge, dia 23 de gener del 1983

a les 12,30

CONCERT a càrrec de la CORAL RIUDEBITLLES
de Sant Pere de Riudebitlles (Alt Penedès)

PROGRAMA

Al·leluia (cànon)
Himne a la nit
Ja s'acosta la diada
Cançó de bressol
Nadal, Nadal... (Popular anglesa)
Campana sobre campana
Per damunt la neu (Pop. nord-americana)
Cançonetes de ximbomba (Pop. Mallorquina)
El dimoni escuat
Entre el bou i el ruquet
El petit vaillet
L'àngel i els pastors

W. Boyce
Beethoven
K.G. Hering
J. Brahms
Anònim
A. Pérez-Moya
W. Martin
B. Rövenstrunk
J. Cumellas i Ribó
F.A. Gevaert
A. Pérez Simó
Enric Ribó

Direcció: Lluís Romaní

Sots-direcció: Agustina Turullols

Fruita del temps

Ens vàrem mullar, gràcies a Déu!

Vingué el Papa i se'n tornà a Roma. A casa nostra, la preparació es va caracteritzar per una gran imprevisió i per una notable dosi de "cartes" amb la intenció de "donar-li lliçons" abans no arribés.

Us confesso que també vaig sentir-me temptat pel "joc de les cartes": naturalment, jo hauria desentonat enmig d'allò que, amb tot el respecte que calgui, em recordava el vers de Machado quan parlava de rebutjar "el coro de los grillos que cantan a la luna"...

Després de la visita de Joan Pau II, (que vol dir, després d'haver-nos mullat molt, però molt, a Montserrat i d'haver vist, al vespre d'aquell memorable 7 de novembre, les poques coses que TVE ens va oferir de l'estada del Papa a Catalunya), ja gairebé ningú no es recorda de les idees "genials" que se li deien, per "carta", abans de venir-nos a veure. El que jo sí que recordo

és una frase que ja fa molts anys, apareixia com a pòrtic d'una pel·lícula sobre la Bernardeta de Lourdes: "Para los que creen en Dios, toda explicación es innecesaria: para los que no creen en Dios, toda explicación es imposible".

Així de clar... o així de fosc, segons com es miri. Per a mi, diàfan.

Del Papa, de la seva manera de pensar i de conduir-se, se'n pot dir això mateix: és un home que creu en Déu.

A la reacció massiva dels espanyols en general, i més encara, a la tossuda voluntat dels catalans que rebérem el Papa contra tots els elements adversos (els avisos dels "savis" i les inclemències de la natura), no hi ha més remei que aplicar-los la mateixa sentència.

Els psicòlegs, els afeccionats a les estadístiques, la gent dedicada a la sociologia de masses, ho explicaran segura-

ment de molt diverses maneres, però jo no trobo cap altra explicació tan convincent.

Per això deia que ens hem mullat, gràcies a Déu. El Papa i nosaltres.

Joan Pau II s'ha mullat venint a veure la gent d'uns països (Espanya no és, solament un país) que anem del nacional-fanatisme al nacional-passotisme, en matèria religiosa. I, a vegades, de les consagracions a Crist Rei fins a cremar esglésies i matar capellans. Som així d'arrauxats! El premi al seu valor, ha estat la "pesca miraculosa" de milers i milers de persones de tota condició i edat, escoltant-lo i aplaudint-lo: estimant-lo.

Nosaltres ens hem mullat anant-lo a veure malgrat els mals temps i el mal temps.

Ja ho vau sentir: a Montserrat va fer un cant a la Moreneta, a la Verge fidel i forta com les roques mítiques.

A Barcelona, al Camp Nou, va donar plena resposta a les "cartes".

Per als cristians, avisava clarament que "l'Església ha estat constituïda per Jesucrist i no la podem fer segons els nostres criteris personals. És mare i com a tal cal estimar-la".

Demana una conducta que no fos "ni l'inútil immobilisme ni el paralitzador sentiment de culpabilitat".

Ens recorda que cal que "siguem fidels al Concili del nostre temps, al Vaticà II. Sense reticències, temors ni resistències d'una part, però, també, sense falses interpretacions, per l'altra".

Als egoistes els interpel·la: "Siguen forts a l'hora de disminuir les injustícies socials, a l'hora de redistribuir justament els béns.

A aquells que es van tornant materialistes, a còpia de voler ser més humans que cristians, els reclamava: "No us gireu d'esquena al sentit transcendent de l'home i de la vida".

I a tots, creients o no, ens venia bé de sentir-li dir que "es pot caure en la temptació de voler canviar només les estructures: cal canviar-se cadascú a si mateix. Només les persones transformades, transformaran la societat".

Això és l'Evangeli de la llum i de la sinceritat, expressat davant milers i milers de perso-

nes d'aquest nostre país tan carregat de por, de dubtes, de relativismes, de crítiques amargades, que ens volen fer recular davant els fantasmes. Però també ple de "pobra gent", de sants que creuen en Déu, que fan hores de camí, de nit i amb mal temps, que aguanten la pluja i la boira, sabent que, malgrat tot, "pel qui creu en Déu, tota explicació és innecessària".

Benvolgut pare i amic Joan Pau II. Aquestes lletres que no veureu pas mai, us volen dir que, modestament però amb fermesa, a Catalunya hi ha molta gent disposada a "mullar-se" per seguir el vostre animós consell: "Rebutgeu pessimismes i dubtes, amb coherència cristiana".

Demanem, només, que vós ens seguiu acompanyant i que, com ens diguéreu, "Déu ens beneeixi".

Que, prou falta ens fa!

Lluís Badia i Torras

Equip Dr. Viscarri i Trullàs

Neuropsiquiatria. Psicologia
Tractament malalties nervioses
Quequesa.
Problemes conjugals.
Alcoholisme.
Drogodependències.
Informació: Dilluns, dimecres,
divendres de 5 a 2/4 de 8 tarda.
Telèfon: 247 50 97.

Dr. J.L. Viscarri i Trullàs

Psiquiatria - Psicologia
Tractament malalties nervioses
i mentals. Alcoholisme.
Visita: Dilluns, dimecres,
divendres de 5 a 2/4 de 8 tarda.
Telèfon: 247 50 97.

Publicacions del secretariat diocesà de pastoral familiar

"Problemàtica viva"

És un senzill full que s'edita nou vegades l'any i presenta un fet o un problema important i actual relacionat amb el matrimoni i la família; s'hi inicien unes reflexions sobre el tema i finalment es donen unes pistes d'actuació.

Hi estan subscrietes directament 2.700 famílies. De més a més, la "Problemàtica Viva" és publicada, amb expressa autorització nostra, per dues revistes. Segons les dades de què disposem, els fulls possiblement arribin a unes 100.000 llars.

Els temes tractats, el curs passat són: "Comunicació i diàleg", "El matrimoni cristià", "Nadal de 1980", "La pregària dels infants", "Infants malalts", "Famílies que sofreixen", "La por", "Les petites comunitats", i "Vacances i despeses".

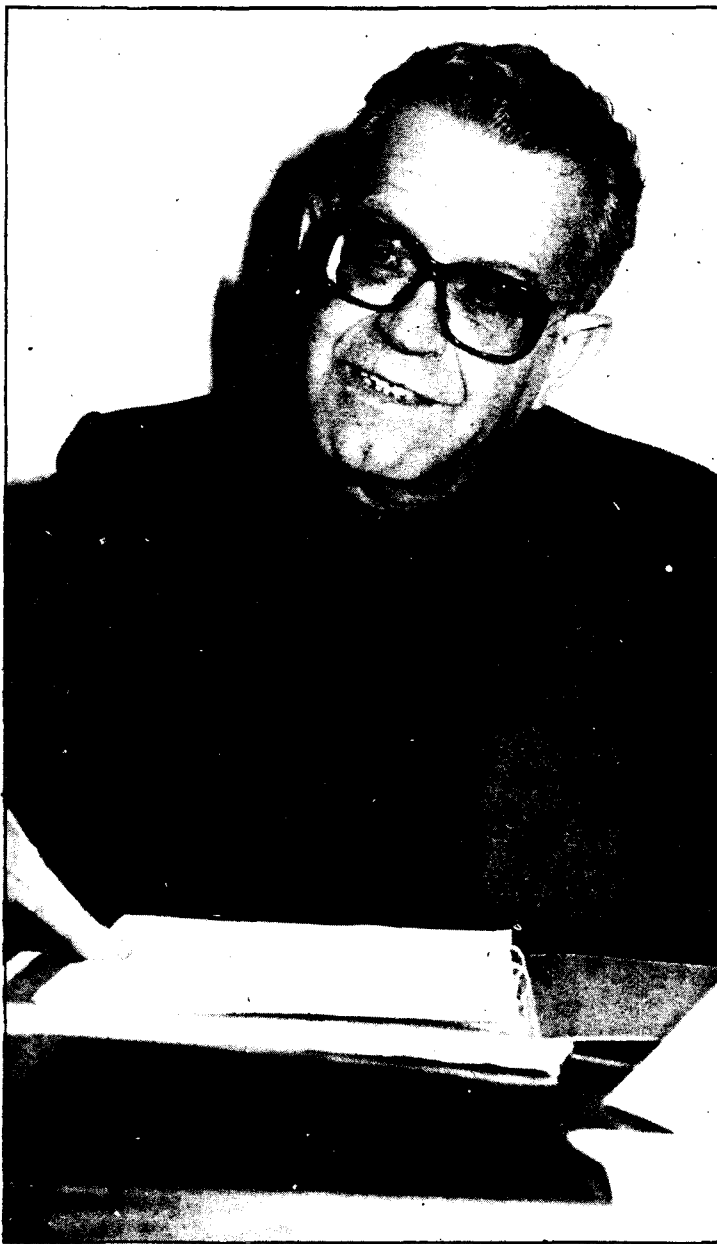
"Caminem junts"

És una col·lecció de nou fulls, molt semblant a "Problemàtica Viva", però destinada a nou-casats. Pot ésser també útil per a la preparació del casament.

L'objectiu principal d'aquesta publicació és de donar material de reflexió i diàleg per a les reunions que s'organitzen en algunes parròquies per al seguiment de les parelles que han rebut recentment el sagrament del matrimoni.

Durant aquest curs s'han publicat els vuit primers fulls amb els títols: "El primer temps de casats", "Comunicació i diàleg", "L'economia de la llar", "El tracte amb les famílies", "Les primeres dificultats", "La sexualitat en el matrimoni", "El matrimoni cristià" i "La llar oberta"; en el mes de setembre sortirà l'últim full sobre "El primer fill".

"Els casaments als 18 i 19 anys —assenyala mossèn Boix— solen portar dificultats."

diffícil haver arribat a la maduresa humana."

D'altra banda, mossèn Boix considera perjudicials els casaments apressats, o sia aquells que es fan perquè la parella n'espera un de menut, per exemple. En aquests casos, aconsella fer les consultes corresponents i que el noi i la noia es plantegin seriosament allò que han de fer. És negatiu que es casin perquè es veuen obligats per la situació. Cal bandejar les típiques pressions familiars, que només troben com a bona sortida del casament, sense pensar que a vegades és pitjor el remei que la malaltia.

Un altre dels temes que no podien manca en la nostra conversa és el de l'educació sexual. En relació amb aquest tema, el Director del Secretariat diocesà de Pastoral Familiar va ser clar. "No l'hem d'entendre —penso— només com una informació, que és absolutament necessària, sinó com una força personalitzadora, que pot ajudar al creixement de la persona. D'ací la importància d'aquest tipus d'educació per als adolescents. Els pares han de ser els principals educadors dels seus fills, àdhuc en l'aspecte sexual, que s'ha de complementar amb l'acció de l'escola o catequesi. Sobre si era encara un tema "tabú", mossèn Boix indicà que no pas tant com abans, però que hi ha molts pares que no encerten a trobar la manera de donar als fills aquests tipus d'informació, malgrat la bona predisposició seva.

Consultes diàries

Les persones interessades a fer alguna consulta al Secretariat de Pastoral Familiar, s'han d'adreçar al Seminari antic, carrer Diputació, 231, de 4 a 8 de la tarda. Es poden concertar visites per telèfon, 253 86 59.

En el període de l'any 81-

82 han acudit a aquest servei un total de 473 visites. Els responsables del Secretariat es mostren satisfets d'haver pogut ajudar moltes parelles a superar els seus problemes.

Tomàs Puntí
i
Francesc Gamissans

Fotos: Albert Pont

(29%), i porten més de 10 anys de casats el 57%.

Minva el nombre de casaments

Segons ens comenta el doctor Boix, el nombre de matrimonis inscrits, ha minvat d'una forma considerable a Barcelona en un període de 20 anys. Així, l'any 1967 —es varen inscriure 11.544 matrimonis, mentre que la xifra del 1981 és de 7.746. S'ha experimentat, per altra part, un important increment dels matrimonis que només es casen pel civil. L'any 1967 només hi hagueren 90 matrimonis civils, mentre que el 1981 n'hi havien 2.243. S'ha passat de 1,2% al 28,96%.

Davant aquestes xifres que són prou significatives, el tema en el qual vàrem endinsar-nos amb mossèn Boix va ser el de la crisi de la parella o del matrimoni. Es tracta d'una qüestió molt debatuda, se n'ha parlat molt, però les idees potser estan poc clares. "Crec —afirma— que existeix una crisi de la imatge tradicional del matrimoni. S'insinua que el model ideal, únic, de família de fa 20 anys, es posa en dubte i sorgeixen diferents tipus d'aparellaments. I no tots són contraris a la visió evangèlica de la vida. Allò que es posa en dubte és un tipus monolític de família".

Matrimonis més joves

Les parelles d'avui dia es casen molt joves. El doctor Boix assenyala que en un segle ha baixat quatre anys l'edat dels casaments a Catalunya i que la diferència d'edat entre l'home i la dona ha disminuït. Abans era habitual que l'home fos més gran que la dona. Ara l'equilibri és habitual.

"No es pot dir —comenta— que hi hagi una edat ideal per casar-se. El que importa és que la parella es casi en una època de maduresa. Els casaments als 18 i 19 anys són normalment precipitats i solen portar greus dificultats perquè en aquesta època és

L'obra del doctor Josep Boix, "Problemàtica viva", editat recentment, és un dels deu llibres de l'any 1982, de tema religiós que s'ha venut més a Catalunya.

Madrid

Escoltes catòlics de tot el món es reuniren a Madrid

L'escoltisme, instrument de fe i de pau

Madrid.- "La pau no pot estar garantida per acords comercials, aliances militars, desarmament general o tractats, si una mentalitat de pau no existeix en l'esperit i la voluntat dels pobles. I això és una qüestió d'educació". Aquesta declaració de Baden Powell en l'obertura de la Conferència internacional catòlica d'escoltisme de l'any 1926 a Kandersteg, manté tot el seu valor pels dirigents del 1983.

El Consell de la regió Europa-Mediterrània de la Conferència internacional catòlica d'escoltisme (CICS), que s'ha celebrat a Madrid ha escollit com a tema de treball pels anys vinents. "L'escoltisme, instrument de desenvolupament de la fe, de participació i de pau". Davant la perspectiva de l'Any internacional de la joventut, declarat per les Nacions Unides pel 1985, la CICS ha posat en evidència l'actualitat de tots aquests reptes per l'escoltisme i per tots els joves que sovint se senten incòmodes en la nostra canviant societat.

Escollint aquest tema, la Conferència, reconeguda per la Santa Seu, i que aplega 34 associacions catòliques membres de l'Organització mundial del moviment escolta, desitja d'antuvi fer prendre

El missatge de pau que Baden Powell donà als escoltes segueix tenint actualitat i aplicació.

consciència de la urgència d'una vigorosa acció a favor dels joves per ajudar-los a descobrir el sentit de llurs vides i evitar la seva marginació.

Un model de desenvolupament

Un estudi dedicat a la nova

generació de tot el món i publicat per la UNESCO subratlla la nova evolució de les seves aspiracions i dels seus capteniments. En els països industrialitzats, els joves intenten adaptar-se a les difícils condicions de la societat. Però aquest pragmatisme va acompanyat d'un cert desinterès de cara

als grans problemes, a la política i a la religió... Per altra banda, ells cerquen a través de nous comportaments un nou equilibri en aquest món tan pertorbat.

La CICS desitja, aleshores, que els diferents grups d'escoltes, amb un esforç global d'ajut a la joventut, constitueixin les bases que permetin als joves elaborar un model de desenvolupament en un esperit de pau i de fe. També espera afavorir la col·laboració i la confrontació entre catòlics de tots els horitzons.

Des d'aquest punt de vista, la Conferència ha fixat un cert nombre d'objectius precisos: sensibilització i intercanvis regionals en un primer lloc; presentació de treballs als responsables de l'Església i coordinació amb totes les altres organitzacions internacionals catòliques segonament, i confrontació de les reflexions a nivell mundial, finalment, invitació de fidels a la Església a compartir l'experiència cristiana a nivell nacional i internacional, la CICS renova la seva vocació pel tema que ella s'ha escollit pels anys vinents.

B.P.

27.297 religiosos treballen a missions

Madrid.- L'oficina d'informació de la conferència episcopal espanyola ha publicat unes dades segons les quals un total de 27.297 capellans, religiosos i religioses espanyols treballen fora d'Espanya, especialment en els anomenats països de missió. Són 16.697, és a dir, un vint per cent del total de les religioses espanyoles (79.903) les que es troben a l'estranger, sobre tot a Amèrica. Dels 30.150 religiosos espanyols, n'hi ha 9.351 (és a dir, gairebé el vint-i-vuit per cent) que treballen a països de missió, la immensa majoria també a Amèrica.

La cooperació missionera dels sacerdots diocesans, anomenats també capellans seculars, es fa a través de diverses organitzacions: L'Obra de Cooperació Sacerdotal Hispanoamericana (OCSHA), Fidei Donum, Missió Diocesana i l'Institut Espanyol de Missions Estrangeres (IEME).

Cal advertir que són també molts els seglars espanyols que treballen actualment en terres de missió o en països subdesenvolupats, però l'oficina d'informació de l'episcopat no té dades estadístiques concretes sobre aquest punt.

A CASA ESPEREN DANONE

QÜESTIÓ
DE BON GUST

Espanya

Un any crucial en la vida de l'Església espanyola (i 2)

Espanya: El que rendí l'any 1982 en l'aspecte religiós

Juliol

Dia 3.— La imatge de la Verge Blanca, de Vitòria, restaurada després de l'atemptat sofert el 8 de març, és exposada al museu provincial de Vitòria.

Dia 5.— Comença a Toledo la VIII Setmana de Teologia Espiritual, que inaugura el cardenal González Martín, arquebisbe de Toledo, sobre el tema: "Sentir amb l'Església". Hi assisteixen uns 500 participants.

Se celebra a San Juan de la Peña la I Assemblea de sacerdots d'Aragó per a reflexionar sobre els límits diocesans, és a dir, sobre els territoris aragonesos pertanyents a la diòcesi catalana de Lleida. A l'Assemblea hi són presents els bisbes de Barbastro i Osca.

Dia 9.— Mor a Sevilla, als 81 anys, el P. Serafín de Ausejo, religiós caputxí i especialista en Sagrada Escriptura.

Dia 12.— A Pastrana (Guadalajara) es fa un Congrés Internacional sobre santa Teresa de Jesús, en el qual participen uns 200 especialistes de 19 països.

Dia 16.— El cardenal de Toledo, monsenyor González Martín, crea una comissió litúrgica per a revisar els llibres litúrgics del ritu hispanomossàrab, per encàrrec de la Comissió Permanent de la Conferència Episcopal. Formen la comissió 12 experts en aquest tema i la presideix el cardenal de Toledo.

"L'Osservatore Romano", el diari del Vaticà, dedica una de les seves pàgines a lloar l'espanyola Josefa Segovia "una singular personalitat femenina del segle XX", primera directora general de la Institució Teresiana.

Dia 17.— A Pastrana es nomena santa Teresa de Jesús "doctora internacional honoris causa".

Dia 20.— Al Museu diocesà de Lleida es descobreixen quatre cartes autògrafes de santa Teresa de Jesús Jornet, fundadora de les Germanetes dels Vells Desemparats. Santa Teresa de Jesús Jornet fou canonitzada el 1974 per Pau VI.

Dia 22.— Se celebren a Santiago de Compostela les Diades Nacionals de Litúrgia sobre la música sagrada i el culte als sants.

Dia 23.— Arriben a Santiago de Compostela dos joves belgues als quals ha estat commutada la pena de 9 mesos de presó per la pelegrinació, caminant, a Santiago recorren 3.200 kms.

Dia 25.— Totes les diòcesis espanyoles celebren la diada de preparació per a la visita del Papa amb homilies i actes referents a la missió del Papa a l'Església.

Els bisbes del País Basc, en una pastoral, denuncien la Llei Orgànica d'Harmonització per les Autonomies (LOAPA) com incompliment de l'Estat amb la comunitat basca. La pastoral promou gran polèmica en els àmbits polítics.

Dia 26.— A Burgos s'inaugura la XXXV Setmana Espanyola de Missiologia la voltant del tema: "La família en una Església missionera".

Dia 20.— A Oviedo es troben uns 200 educadors, representants de 38 diòcesis, per a estudiar la militància dels nens d'avui, tema de l'Assemblea General del moviment Junior d'Acció Catòlica.

Agost

Dia 1.— Comença el Congrés Internacional de Joventut Estudiant Catòlica (JEC) a Tarazona

estudiant el tema: "El futur de la democràcia a Europa".

Dia 14.— Se celebra a Àvila un Congrés Ecumènic Internacional.

Dia 17.— A Pamplona se celebra la Setmana pastoral de la Universitat de Navarra per a fer una anàlisi general dels continguts de l'Exhortació Apostòlica "Familiaris Consortio".

Dia 23.— A León comença la Setmana d'Estudis i col·loquis sobre problemes teològics actuals amb el tema general: "La penitència: virtut i sacrament; implicacions eclesials i personals".

Setembre

Dia 4.— Després d'una forta polèmica la Comissió Permanent de l'Episcopat decideix que el Papa vingui a Espanya, malgrat haver estat fixades pel 28 d'octubre les eleccions nacionals.

Dia 6.— Amb el tema: "Esperança dels pobres, esperança cristiana" s'inicia a Madrid el II Congrés de Teologia i Pobresa, organitzat per l'Associació de Teòlegs Joan XXIII.

Dia 7.— S'anuncia definitivament la data de l'arribada del Papa: del 31 d'octubre al 9 de novembre.

Dia 14.— El bisbe de Vic, monsenyor Masnou, ha adreçat una carta al Sant Pare posat a la seva disposició el seu càrrec, per haver complert l'edat de 75 anys.

Dia 16.— Els bisbes espanyols estan escrivint pastorals i fent manifestacions a través dels diversos mitjans de comunicació social sobre la visita del Papa. Per la seva banda, les diòcesis intensifiquen els preparatius per tal que l'acolliment sigui cordial i massiu.

Dia 20.— A Madrid se celebra el II Congrés Internacional de Dominics del Tercer Món per a estudiar el tema: "La Paraula al Tercer Món".

Dia 22.— El cardenal de Barcelona, monsenyor Jubany, dolgut pel tracte donat a Catalunya en el viatge del Papa, envia un sacerdot a Roma per gestionar directament amb el Vaticà la visita de Joan Pau II a Catalunya.

—L'arquebisbe de Burgos, monsenyor Garcia Sierra, destina el palau arquebisbal a museu religiós diocesà, anant ell a viure a una casa particular.

Dia 23.— La Comissió Permanent de l'Episcopat publica una Nota amb orientacions per als catòlics davant les properes eleccions.

Dia 26.— El bisbe de Guadalajara, monsenyor Pla, inaugura a Horche (Guadalajara) el santuari dedicat a Sta. Maria de la Misericòrdia, bastit per a commemorar la vinguda del Papa.

—Arriba a Espanya el Dalai Lama, líder de milions de budistes i cap polític exiliat dels tibetans.

Dia 29.— En una visita imprevista a Toledo, la Mare Teresa de Calcuta, passa unes hores amb els seminaristes en diàleg animat. Els seminaristes de Toledo en aquest curs són 371.

Dia 30.— Monsenyor Benavent, Vicari General Castrense, passa a la reserva complint la llei de reserva activa que atany als militars. El Vicari General Castrense és equiparat a General de Divisió.

Octubre

Dia 2.— El bisbe de León i Secretari de la Conferència Episcopal denuncia l'actitud de certs diaris i revistes que no volen gens bé al Papa i el tracten pitjor.

Dia 3.— Joan Pau II canonitza la beata Juana Jugan, fundadora de les Germanetes dels Pobres.

Dia 4.— S'inicia a Salamanca el Congrés Internacional Teresià per estudiar la seva figura i obra, i el seu temps.

Dia 15.— El Papa envia per RTVE un missatge a la nació amb motiu de la seva propera visita.

Dia 31.— A les 5 de la tarda el Papa arriba a Barajas, besa terra espanyola i es troba amb els bisbes, els col·laboradors de la Conferència Episcopal i amb l'Adoració Nocturna.

Novembre

Dia 1.— El Papa va a Àvila, Alba de Tormes i Salamanca i es troba amb les religioses de clausura i amb els professors de la universitat pontificia de Salamanca.

Dia 2.— Joan Pau II a Madrid celebra una missa al cementiri de l'Almudena; es troba amb els grups polítics al Palau Reial, visita l'Organització Mundial de Turisme; es troba amb els representants dels mitjans de comunicació i celebra l'eucaristia a la Castellana. A la nit es troba amb els religiosos espanyols.

Dia 3.— El Papa rep a la Nunciatura els jueus, els polonesos, els representants de l'ecumenisme, els periodistes que segueixen el viatge i es reuneix amb els professors i deixebles de la Universitat Complutense. A més celebra l'eucaristia a Orcasitas i es troba amb

els joves a l'estadi Bernabeu.

Dia 4.— El Papa a Guadalupe parla de l'emigració; a Todelo, on celebra l'Eucaristia, de l'apostolat seglar, i a Segovia, de la mística de sant Joan de la Creu. A Espanya tothom felicita el Papa per la seva onomàstica.

Dia 5.— Joan Pau II a Sevilla beatifica Sor Angela de la Creu i a Granada es troba amb el món de l'ensenyament.

Dia 6.— A Loliola el Papa celebra l'Eucaristia i parla als Superiors de congregacions d'origen espanyol; a Xavier imposa el crucifix a 50 missioners i a Saragossa celebra l'acte marial nacional, dirigeix el rosari per a tot el món i, parla al món dels malats.

Dia 7.— Joan Pau II visita Montserrat, resa l'Angelus a la Sagrada Família, parla al món treballador a Montjuïc i celebra l'Eucaristia al Camp Nou del F.C. Barcelona.

Dia 8.— A València ordena 141 nous sacerdots; es troba amb els sacerdots a Moncada i encoratja amb la seva presència els damnificats d'Alcira i a Madrid es troba amb les religioses de vida activa.

Dia 9.— A Santiago de Compostela celebra la missa del pelegrí; es troba amb la gent de mar i celebra un acte europeïsta a la catedral. A l'aeroport s'acomia amb un "Fins

sempre, Espanya" i se'n va cap a Roma.

Dia 10.— Es fan les primeres valoracions de la visita del Papa ressaltant la satisfacció produïda.

Dia 16.— El delegat del Vaticà a la Conferència de Madrid, fa un fort atac al règim polonès per conciliar els drets humans.

Dia 17.— S'inicia una campanya a tota la província eclesiàstica tarraconense per aconseguir l'autofinançament de l'Església.

Desembre

Dia 1.— Hi ha una gran demanda dels discursos del Papa com també dels diversos llibres que fan la crònica de la seva inoblidable visita.

Dia 8.— A Espanya els discursos pronunciats pel Papa en la seva visita són objecte d'abundant col·loquis i conferències.

Dia 10.— A Tarazona se celebra un simposi nacional de ciutats episcopals per a estudiar el patrimoni històric-artístic i els arxius diocesans.

Dia 14.— La Conferència episcopal celebra la seva Assemblea Plenària per a reflexionar sobre el viatge del Papa i obtenir conclusions concretes i estudiar els pressupostos de la Conferència per al 1983.

Món

Com democratitzar la societat polonesa sense contestar frontalment el poder...

El discurs que no deixaren pronunciar a Walesa

VARSOVIA.— Aquest és el text del discurs que Walesa volia pronunciar el 16 de desembre. En ell exposa la seva convicció fonamental: sobre la base dels acords de Gdansk, democratitzar la societat sense contestar frontalment el poder.

"Ens trobem aquí tal com havíem promès, encara que en una situació totalment diferent de la que havíem imaginat. Altra vegada hem estat colpits i altra vegada encara no hem sabut reeixir en l'assoliment dels nostres objectius. La qüestió obrera continua oberta i la victòria serà nostra. ¿Què puc dir-vos com a líder d'aquest gran sindicat que formalment no existeix? Existeix, però dintre nostre, i també dins d'aquells que s'han allunyat. Penso que vosaltres encara sentiu això.

No hem estat capaços de realitzar els nostres ideals tal com els havíem pensat. Molta gent està decepcionada, especialment jo, els treballadors, encara més els joves que esperaven viure en condicions diferents. Potser havíem volgut assolir els objectius massa de pressa. Però no podem abandonar la nostra esperança. Estic convençut que hem plantat la llavor molt profundament. No estem igual que a primers del mes d'agost del 1980, quan al final d'una gran yaga nasqué "Solidarnosc". Sabíem molt bé per què lluitàvem, encara que per obtenir-ho calia molt de temps i diversos mitjans. Molts companys han donat la seva vida per defensar els nostres ideals, els ideals de Solidarnosc que romanen en bon lloc. No oblidem, els que estem vius, d'ésser responsables enfront

els morts per la defensa de la nostra causa comuna. La nostra causa no es una revolta contra ningú, no busquem abatre el poder. La història jutjarà les nostres accions i farà justícia als detractors. La qüestió bàsica és la següent: ¿què hem de fer ara, després de tot allò que ha passat des de l'agost del 1980? Són molts els qui em pregunten: ¿què fem? ¿Què serà de la nostra causa?

Responc primer de tot en general: hem de tenir fe, fe en els ideals dels quals hem partit. El gran polonès, el papa Joan Pau II, ha parlat d'això. Recordeu. Ell ens ha parlat a tots nosaltres de la necessitat d'un renovament moral, de salvaguardar la nostra llibertat interior, la dignitat.

Existeix un gran capital de cors, de ments humanes, de grans energies. ¿Haig de dir-vos el que s'ha de fer? ¿Quina és la veritat? Tots aquells que prengueren part en aquell agost, encara hi estan participant i d'això hem de ser-ne conscients. Hem de treballar de tota manera possible, públicament, obertament, democràticament pel nostre sindicat obrer i les diverses associacions culturals amb les degudes correccions.

Com a obrer estic contra qualsevol pèrdua ulterior, però estic disposat a caminar endavant. Si qualsevol cosa no funciona, si la para-

lització de la nació continua, aleshores hem de lluitar pel canvi. En el passat havíem assumit moltes responsabilitats damunt nostre com a sindicat, com a força social. Ara ha arribat el moment que aquest gran moviment social, aquest gran riu, es divideixi en tantes corrents que discorren pacíficament vers llur objectiu.

La primera corrent: els sindicats que havíem constituït. Pel que fa a la qüestió del sindicat sempre estic amb el pluralisme sindical, estic pel retorn a l'activitat segons l'establert i la defensa de la classe treballadora.

La segona corrent és l'autonomia en la gestió de les administracions, basada en la lògica econòmica. Això és un gran problema — com ser un veritable gerent — a casa, a la fàbrica, a la universitat, als òrgans de premsa, a la cooperativa, a la ciutat.

El tercer corrent és que un pensament independent permaneixi viu per salvaguardar la nostra llibertat. Una organització de persones de ciència, de teatre, de cinema, d'escriptors ha de romandre viva perquè vol dir que la nostra boca no serà closa, el nostre coratge no serà paralitzat i aquest pensament servirà a la nació.

El quart corrent són les organitzacions, les institucions, les associacions juvenils independents, de manera que els joves pugui parlar i expressar el seu pensament. No podem permetre que els joves visquin en la mentida i no els podem ensenyar a ésser hipòcrites."

Lech Walesa

Cristòfor Colom, lector de la Bíblia

Cristòfor Colom era un home culte. Les anotacions que escrivia als merges dels llibres que llegia i la seva correspondència, palesen que dominava el castellà, el portuguès, el llatí i l'italià; si bé els entesos diuen que no escrivia correctament cap d'aquestes llengües. Adhuc, hom observava alguns catalanismes als escrits colombins. Coneixia a bastament la història, la geografia, l'astronomia, la cosmografia i era un bon dibuixant. S'interessà pels viatges marítims i la ciència nàutica. Amb aquesta preparació científica pogué treballar de cartògraf a Portugal. Recordem, de passada, que els nostres grans cartògrafs, dels segles XIV i XV, universalment famosos, van ser, sobretot, jueus mallorquins exigits de l'escola fundada pel mestre Jafudà, Cresques, fill d'Abraham Cresques, el segle XIII.

La Biblioteca Colombina

Colom va fer un bon aplec de llibres i la seva biblioteca era assortida abans dels seus viatges de descobriment. El seu fill Hernando, culte eclesiàstic i bibliòfil, en morí (1539), donà als dominicans del convent sevillà de San Pablo, una biblioteca composta de 15.381 obres relligades en 12.919 volums. Molts d'aquests llibres havien estat adquirits per Hernando, però d'altres ho foren pel seu pare. Entre els manuscrits, hi ha una *Bíblia catalana rimada*, de la qual, el *Saltiri* fou traduït per Romeu de Sabruera, del convent de Santa Caterina, de Barcelona. Aquesta *Bíblia* es conserva avui a la Biblioteca Colombina de Sevilla. Però com que Hernando morí sense enllestir el catàleg en el qual descrivia els llibres i donava la data, la procedència, etc., aquesta manca de documentació segura, fa difícil d'esbrinar com i per qui aquesta *Bíblia* fou obtinguda.

Estudis de l'escriptura i del patrimoni cultural jueu

L'almirall de Castella era afeccionat a la lectura dels llibres sagrats dels quals Isaïes i Esdres, eren els seus preferits. Bartolomé de Las Casas, diu que fins i tot, citava versicles en les seves converses. Heus ací, un breu exemple. Tot recordant el suport que els Reis Catòlics havien donat al seu projecte, esmenta globalment els llibres de la Bíblia, en el quals li semblà trobar la inspiració per a fer el viatge: "En solo Vuestras Alte-

zas quedo fe y constancia. ¿Quién dubda que esta lumbre no fuese del Espíritu Santo, así como de mí? El cual con rayos de claridad maravillosos consolo con su sancta y sacra Escripura a vos muy alta y clara con cuarenta y cuatro libros del Viejo Testamento y cuatro Hevangelios con veinte y tres Epistolas de aquellos bienaventurados Apóstoles, abibandome que yo prosiguiese y de continuo sin cesar un momento me abiban con gran priesa."

Després del quart i últim viatge és dedicà a escriure el *Libro de las Profecías*, el qual enllestí l'any 1502. Es un centó compost de diversos textos escripturístics, dels pares de l'Església i algunes cartes.

Tanmateix estava molt al corrent de les tradicions jueves. Llegí diverses obres d'autors hebreus, com *Història de la guerra dels jueus*, de Flavius Josefus, i, *De Nativitatibus*, d'Abraham Ibn Esras, però sobretot, una extensa carta apologetica sobre els Messies, escrita pel Rabbí convers Samuel Ibn Abbas, de Marroc, el 1068, en la qual invita els jueus que es converteixin a la Llei dels cristians. Són nombroses les acotacions que escriví, les quals demostren alhora la seva familiaritat amb l'Antic Testament i la tradició jueva. Una nota marginal escrita en castellà a la *Historia rerum ubique gestarum* (Venècia, 1477), d'Eneas Silvio Piccolomini —després el Papa Pius II—, palesa que tenia per la mà la cronologia del poble escollit. En referir-se l'any 1481, data en la qual redactà la seva observació, consigna l'any que corresponia del calendari hebreu: 5241, o sigui l'edat del món d'acord amb l'interpretació jueva del Vell Testament. Remarca que Adam morí a l'edat de 130 anys, i què des de la destrucció del segon Temple de Jerusalem —que Colom designa "secunda casa", nominació típicament jueva—, s'havien escolat 1413 anys.

Féu anotacions en llatí a la cèlebre obra *Ymagi Mundi*, escrita pel cardenal d'Ailly, com: "Jericó, vila famosa a causa de Jeremías", al marge d'un paràgraf que parla de la ciutat nadiua d'aquest profeta, i, el paràgraf següent que esmenta alguns indrets amb noms familiars, resumeix: "Cita diverses contrades jueves". I encara, tot cofol, apunta: "En el principi, totes les nacions reberen l'astronomia dels jueus."

Del conjunt de les seves acotacions, deduïm que, un versicle bíblic, una sentència d'Aristòtil o una observació directa, tenien el mateix valor orientatiu en el seu pensament.

La Bíblia i el descobriment

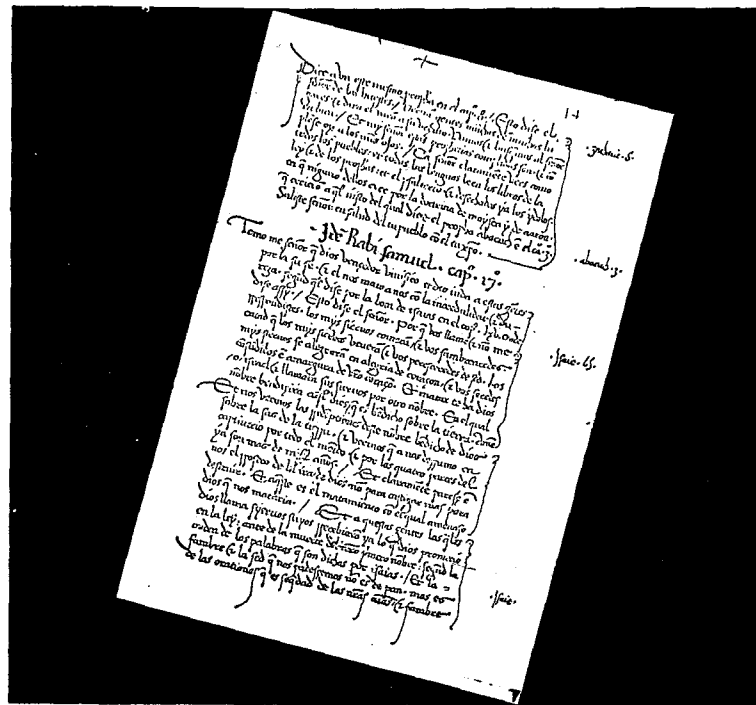
En els escrits colombins observem que les primeres idees per a portar a terme els viatges de descobriment, no partien exclusivament de càlculs científics, sinó també d'una interpretació particular que Colom va fer d'uns versicles del profeta Isaïes: "Sí, per a mi les costes marines esperen i les naus de Tarsis al davant per dur els teus fills de lluny, la seva plata i el seu or amb ells, per al nom de Jahveh, el teu Déu, i per al Sant d'Israel, quan t'honora... Perquè, heus-me aquí, creo uns cels nous i una terra nova..." (60:9; 65:17).

I no s'estigué de dir-ho als Reis Catòlics en una carta que els va escriure, el 1501, i afegí al *Libro de las Profecías*: "Ya dije que para le heseclusion de inprisa en la Yndias no me aprovechó rasón, ni matemática, ni mapamundos: llenamente se cumplió lo que diso Ysayas."

És clar que el sentit del text isaïa no és pas aquest, però el descobridor va veure en l'èxit de la seva iniciativa una confirmació profètica. Las Casas, per la seva banda, diu que, com que Isaïes era un profeta podia haver predit el descobriment.

Les millors pàgines descriptives de Colom tenen un regust bíblic-religiós. Al *Diario* del primer viatge podem llegir una analogia molt significativa, datada el 23 de setembre de 1492. La travessia s'allargava, i encara no es veia la costa: "Como la mar estuviese mansa y llana, murmuraba la gente diciendo que, pues allí no avia mar grande, que nunca ventaria para bolver a España. Poco despues alpose mucho la mar y sin viento —era el temps dels huracans equatorials— que los asombrava, apaciguo a la vez a los marineros." Tot seguit comentà: "Así que muy necesario me fue la mar alta, que no pareció, salvo el tiempo de los judios cuando salieron de Egipto contra Moisen que los sacava del captiverio." Aquesta atribució de determinades experiències a la lletra de la Bíblia, és molt típica dels lectors piadosos de la Paraula de Déu, els quals sempre estan predisposats a il·lustrar i aplicar les situacions individuals i col·lectives amb textos bíblics. S'identificava Colom amb Moisés?... Cal tenir en compte, que el viatge començà el mateix dia de l'expulsió dels jueus, i és versemblant que alguns tripulants ho fossin.

Les seves idees sobre la formació del món, les suposades situacions geogràfiques del Paradís, la forma del planeta i el magnetisme

Escrit del Rabbí Samuel amb anotacions escrites per Colom.

terrestre, culminen amb el reconeixement d'un ordre sobrenatural i providencial. I Colom sotmet sempre la raó a la Veritat revelada.

La natura del tròpic se li presentà tan exhuberant, tan bonica i pura, que imagina com degué ésser el món abans de l'aparició de la serp. Adhuc, li sembla veure la primera parella fruit de la beutat i de la pau dels indrets que visità durant el tercer viatge. L'encís d'aquell món nou, li va fer creure que allí estava situat geogràficament el Paradís: "La Sacra Escripura testifica que nuestro Señor hizo el Paraíso Terrenal y en él puso el árbol de la vida y d'el sale una fuente de donde resultan en este mundo cuatro ríos principales: Ganges en Yndia, Tigris y Eufrates en (...) los cuales apartan la sierra y hazen la Mesopotamia y van en Persia y el Nilo naçe en Ethiopia y va en la mar en Alexandria... Y agora, entre tanto que vengan noticias desto, destas tierras que agora nuevamente he descubierto, en que tengo por sentado en el anima que allí es el Paraíso Terrenal..."

Incidència bíblica en la seva vida

Els coneixements que Colom tenia del judaisme, les seves acotacions al *Libro de las Profecías*, en contínues citacions de l'Antic i del Nou Testament, no eren únicament part important de la seva cultura sinó, primàriament, de les seves conviccions religioses. Per a molts conversos sincers, Jesucrist havia estat un renovador del judaisme, i creien que el cristianisme era un desenvolupament natural de la Llei mosaica. Un camí directe anava de la muntanya del Sinaí fins a la fe cristiana. Aquesta actitud l'observem en Colom, si sobretot, en el seu afany per alliberar Jerusalem dels sarraïns, idea que el preocupà després dels seus viatges i abans de la seva mort.

Una part important del *Libro de las Profecías*, és la carta de Samuel Ibn Abbas, suara esmentada. És precedida per una rúbrica significativa: "En una epístola o carta trasladada de aravigo en rromance, la qual embió el rrabi samuel de Israel natural de la ciudad de Fis, a maestro Ysaach, rrabi de la Synagoga de Marruecos... los quales después fueron buenos e fieles Christianos." Colom transcriví el següent paràgraf: "Et mas dice Hieremias en el cap. 3: Ayuntarse han todas las gentes en el nombre del Senyor en la Casa Sancta, et non andaran mas en la

maldad de sus corazones." Creu en una Església unida i constituïda alhora per cristians procedents del judaisme i del paganisme. Aquesta idea romangué fixa en el seu pensament, i reeixí en altres dues pàgines del manuscrit, en comentar sant Joan i el papa Gregori el Magne, els quals es refereixen a la mateixa qüestió.

Estudià el salm 2, dient com el Rabbí Salomó en comentar aquest salm, diu: "nuestros maestros", és a dir, els rabins jueus que entenen el salm com un anunci profètic del Mesies. En aquest estudi notem, en Colom la peculiar postura mental i religiosa de l'home la fe original del qual havia estat el judaisme, però que després professà el catolicisme. Seguint Rabbí Salomó, remarca: "Llama hereticos a los conversos del judaísmo a la fe católica que arguian contra los que avian permanecido en la infidelidad apoyandose en este salmo." Aquesta es la zona mental que sempre trobem en Colom: el problema del jueu convers i el jueu que roman "infidel".

Es preocupa perquè els no conversos encara romanen al "desert", i pregunta si algun dia entraran a la cleda de la fe que ell professava amb un sentit de promesa, missió i de catàstrofe apocalíptica que els conversos quasi sempre traslladaven de la seva fe original a les noves creences que adoptaven.

El quart i darrer viatge fou prolífic en dificultats de tota mena. Entre els perills que els expedicionaris hagueren d'afrontar fou una tempesta paorosa, els vaixells s'escriuixien i és desmembraven fins i tot, els mariners perderen l'esperança de sortir-ne vius. A Jamaica, no es podien moure, vivint en vaixells que havien encallat per no poder navegar i sense possibilitats de retornar a la Península. El record d'aquella experiència terrible perdurà molt de temps en l'ànim del descobridor, i ho reflectí en una carta que escriví als Reis Catòlics: "¿Quien nascio, sin quitar a Job, que no muriera desesperado?" Encara, la malaltia, l'esgotament i les tensions el portaren a la desesperació. Quan la crisi era més acusada, li vingué a la memòria —que ell atribueix a una veu misteriosa—, una parafrasi d'unes paraules de Jesús: "Oh esulto y tardo para creer y servir a tu Dios, el Dios de todos..." I tot recordant la providència divina ajudant Moisés, David i Israel en el moments més crítics de la seva història, ho aplicà a la seva pròpia situació i es va refer dels moments potser més anginosos de la seva vida.

Joan Gonzalez i Pastor

Es temperancia dento y manera,
que todos contino daviemos tener
en nica comptar depe in laper
casa que dento no sex loyda
es ella la luyda y ethecha carona.
A do de continuo invid es hallada.
Sin sex cometida ni sex saltada.
del miao ni del quedalla tenetse.

buximas epí
transit ad insulas qetbin e videri fufat
atit e marlar mltitit e cōfideratē bōfē
mōtē e videri e mōndant si factū est
fāmīfama dī p mltitit gōs dōs pōtē e
avto ipi nō pōt dī

Un text del profeta Jeremías amb una anotació feta per Colom.

Portalada romànica del monestir de Santa Maria de Ripoll

El dia 15 es compliren els 951 anys des que l'abat Oliba inaugurava el portal de l'església del Monestir de Santa Maria de Ripoll. L'Abat el va projectar entre els anys 1020 i 1032 quan adornava el Temple que havia fet el seu pare Oliba Cabreta.

El dia 15 de gener se celebrà la festa de sant Pau ermità. Probablement és el dia en què va néixer Oliba i l'any que complia els 60 anys.

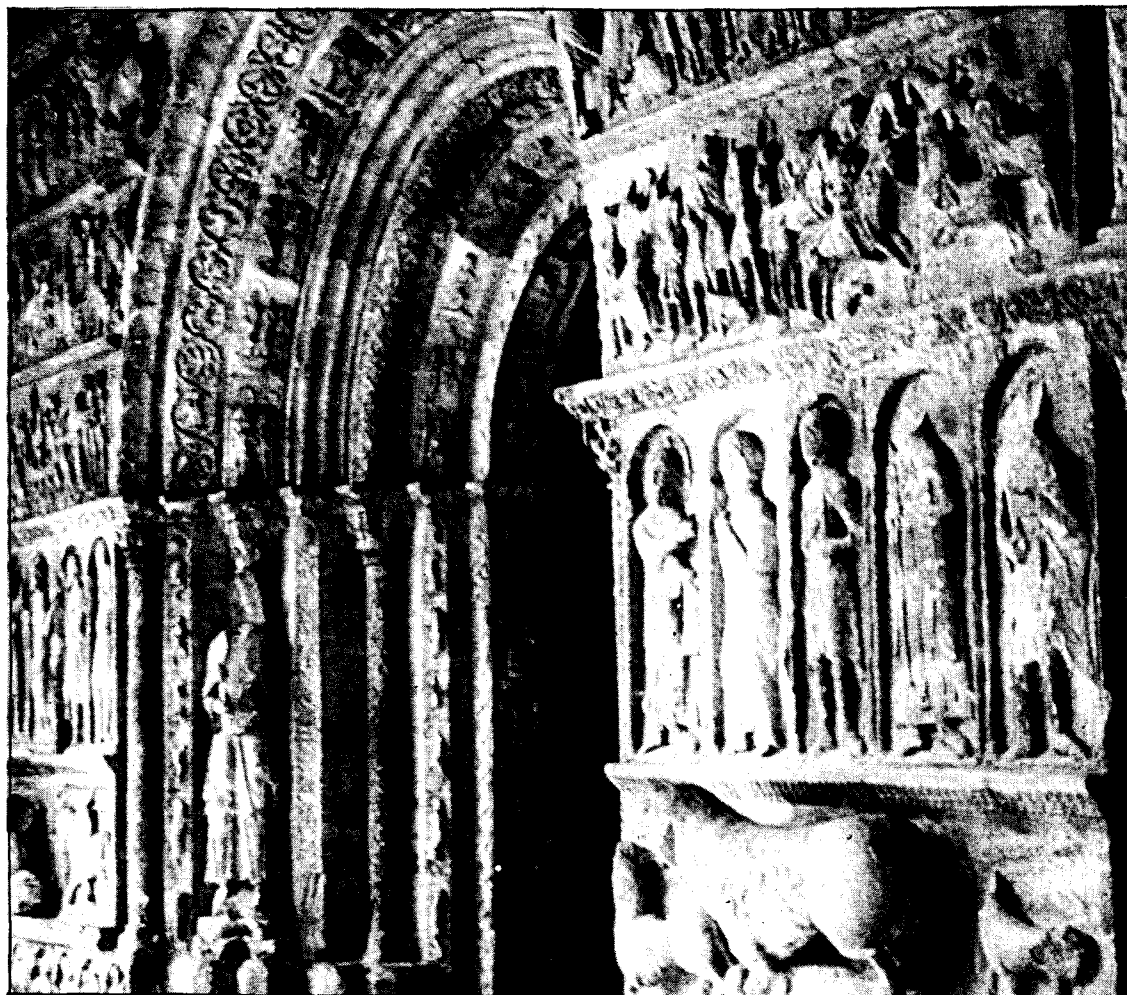
Alavedra és el que fa l'estudi més complet sobre la seva data de naixement. La situa entre els anys 970 al 975 i més pròxima al 970. El doctor Junyent s'inclina i dona com a vàlid el 971 sense cap justificació, però nosaltres creiem que l'home que va decorar tan esplèndidament i ple de simbolisme el temple d'Oliba Cabreta, el santuari maria per excel·lència de la Catalunya vella, bé podria haver escollit aquest dia en recordança del seu naixement tan material com espiritual, en el monestir, ja que l'any 1002 tindria trenta anys i seixanta quan fa la dedicació. Si algun dia podem confirmar documentalment aquesta data, resultarà que Oliba moria als 74 anys, igualment que un altre geni català, autor d'un altre portal no menys famós, Antoni Gaudí, que tenia pels vells dels 30, 31 anys per ser més exactes, quan va entrar al Temple de la Sagrada Família i dels seixanta quan dibuixava el portal de la façana de la Passió. El paral·lelisme entre els dos genis, que estan distanciats quasi mil anys, és més que casual. Restituir per a Oliba el projecte del Gran Portal de Ripoll. En ell hi ha un missatge esculpit que el pelegrí pot llegir en entrar al temple.

Gran obra del romànic

La portalada de Ripoll és per a tothom acceptada com una gran obra del ple romànic, però des del 1918, Desdevises ha volgut desprendre d'Oliba aquest monument-escultura. No ens estendem en els detalls del treball que varem presentar a la XXVII Assemblea Intercomarcal d'Estudiosos a Sant Joan de les Abadesses aquest passat octubre, per a demostrar-ho i exposarem solament els aspectes que, al nostre entendre, justifiquen millor la nostra postura en defensa de la paternitat olibiana del portal.

És la tradició que, recollida per Pellicer i Junyent, ens diu que el portal és d'Oliba, es pot deduir dels documents i ens en parla la complexa simbologia i ensenyament esculpit en el portal seguint les directrius del gran Oliba, abat i bisbe, en una peça única del món romànic.

El missatge de salvació esculpit en el portal no és una peça aïllada en el conjunt del

temple, sinó la primera que veu el pelegrí quan hi entra i li anticipa el que veurà en el seu interior, tot ell decorat, amb unes pintures que per desgràcia s'han perdut, que el guien cap el centre, al fons del temple, en el presbiteri, on el Crist presideix, precedit pel mosaic del presbiteri i el gran altar de jaspi rosat amb l'elegant baldaquí, del mateix material, inspirat en l'obra vaticana que Oliba feia poc que havia contemplat.

Arc triomfal

La relació entre les tres peces cabdals del temple: l'Entrada, el Mosaic i l'Altar, es fan evidents en observar que Oliba centra el seu missatge en l'Apocalipsi de sant Joan, com era comprensible, per a una persona als volts de l'any mil, pel temor de la fi del món. El mateix Oliba n'era una conseqüència que l'empeny a aixecar la moral d'un poble que ha arribat al final d'un període cultural en el qual ell és l'últim representant. Segons Alavedra la vocació de monjo d'Oliba, que ingressa l'any 1002, quan, com s'ha dit, tenia trenta anys, fou molt probablement inspirada per oposició a les disbauxes dels cristians davant el temor de la fi del món.

Oliba és un home intel·lectual, d'una forta preparació cultural i de gran espiritualitat que dedica tota la seva vida a la revifalla d'un poble que ell estima com abat en el monestir i com a bisbe a Vic.

L'ideari que comporta tot el portal, que cau dins la mentalitat dels primers temps del cristianisme amb la influència de

les diferents cultures paganes orientals, ens diu que l'abat Oliba és el seu autor. Centra el símbol del portal l'arc triomfal tal com l'usaren els romans, de pas victoriosos, però aquí l'arquitectura se supedita a l'ideari, a la composició. Els seus elements estructurals ara són decoratius, simbòlics; són per expressar una idea, no arquitectura. El pelegrí passa per sota de l'arc, victoriosos, després de travessar els set arcs que assenyalen el camí que la vida del cristià ha de realitzar per arribar a la Jerusalem Celestial. les columnes són protecció en el camí a l'eternitat helicoidals, dins l'església de Pau i Pere, romana, les temptacions i finalment el treball expressat en les dotze estacions: el cristià és un pelegrí que fa un camí. A sobre de l'arc, a cada costat, hi ha l'ibis egipci, animal de purificació quelcom deformat ja que no era conegut per l'escultor.

Els set pisos que també acompanyen el portal, s'agrupen en tres compartiments o etapes. Una, la més alta, la més important i que domina per sobre de tot, fa referència a la glòria i per tant com que ja no es camí, no té columnes en els seus extrems. Les altres escenes van des de l'Antic Testament al Nou actualitzant l'Apocalipsi a Ripoll: a la dreta del portal presideix Sant Benet la comunitat del monestir i a l'esquerra l'abat Oliba com a bisbe de Vic presidint la seva feligresia.

El portal es pot llegir de baix a dalt i a l'inversa. De baix a dalt tenim la lluita entre el bé i el mal, presidit per les escenes pre-apocalíptiques de les vi-

sions de Daniel que acaben amb la justícia de Déu expressat a més amb aquest símbol.

Ric i complex simbolisme

Però si comencem per dalt, podem llegir que la Clau de la Salvació expressada amb aquest símbol, usat en altres elements arquitectònics en el primer mil·lenni, està en l'Apocalipsi de sant Joan. Les escenes es van repetint i es desenrotllen d'una manera molt clara i ben estudiada, com bé diu el doctor Junyent, però, quan s'arriba a les escenes de l'Arca i de la lluita armada, introduïdes forçant, és fa clara referència al temple que Oliba decora, o a les lluites entre germans, hi ha el seu germà Tallaferró presidint; Oliba les introdueix, alterant la seva Bíblia, molt probablement, la de Ripoll que es conserva al Vaticà, per actualitzar la "Visió" en

l'obra que ell està realitzant, en el seu temple, en el seu monestir i en el seu poble, indicant, tal com és dedueix, que el clam de salvació que dona sant Joan en l'Apocalipsi pot ser una realitat allí.

En l'última franja, en el sòcol, Oliba ens diu que la vida en el monestir ens pot portar a la salvació eterna o a la condemna, eterna també, si fem la guerra entre germans.

En el lateral dret Oliba situa l'obra a Ripoll: dos rius entrellaçant-se i el gall, com en el mosaic. Forma idèntica de representar el nom un cop amb peixos i un altre amb serps.

Ric i complex simbolisme que s'estén fins al més petit detall. La ment que ha fet aquesta obra és un esperit privilegiat, amb una preparació humana i cristiana excepcional. No trobem cap més abat després d'ell que pugui haver fet una cosa igual. Potser l'error ha estat pensar que Oliba obre un període de la nostra història. Però Oliba és l'última figura d'una cultura que mor, la del primer mil·lenni, període de formació i de lluites, que Oliba volia eradicar del seu domini amb la Treva de Déu. L'influència d'Oliba vindrà després. Ripoll té un curt període de decadència després de la seva mort, que s'acaba amb l'annexió a Sant Víctor de Marsella, però que facilita l'irradiació de Ripoll per tot el món cultural d'aquells dies; no es fa cap construcció y més aviat hi ha una expoliació de les seves obres: recordem la pèrdua de la Bíblia del Vaticà. És curiós observar com Desdevises, en donar la data del portal, segle XII, tira cap a casa seva aquesta influència i fins diu, per justificar-ho, que els monjos vestien a la francesa. Finalment quan Ripoll torna a ser català, li torna la febre de construir i s'inicia allò que no estava fet, el claustre que ja tenim documentat, i molt lentament, fins al segle XV.

Francesc de P. Cardoner
i Blanch.
Arquitecte.

RESIDÈNCIA GERIÀTRICA

"BONVIURE"

Per a aquelles persones que necessiten viure en un ambient familiar i tranquil. Estem a Horta en una torre amb jardí, habitacions soles, alimentació adequada a cada resident, calefacció, ascensor, sala de repòs, entreteniments, control sanitari i teràpia humana. Ens plau oferir-vos també estades per a caps de setmana, períodes de repòs i convalescència. Unicament per a 25 persones. Telèfon 427 44 53.

A 80 quilòmetres de Madrid

La "Moreneta" es venera al mig de Castella

A la Capella dels Reis del Monestir del Paular, situat a vuitanta quilòmetres de Madrid, sota la serralada del Guadarrama, hi ha una imatge de la Mare de Déu de Montserrat que està en una austera capella del segle XIV.

La imatge es va entronitzar en aquest recinte el 23 de maig del 1970. Antigament havia estat la capella dels reis de Castella quan aquests tenien allí una mansió per a les seves hores de lleure. Ha passat tot aquest temps i ara el Cercle Català de Madrid desitja donar un habitatge més digne a la Mare de Déu. Es tracta d'agenciar la capella. Actualment, les parets són buides, llevat d'un retaule vuitcentista.

Un habitatge digne

Malgrat els bons propòsits actuals, la campanya endegada pel Cercle Català no ha trobat, de moment, el ressò que s'esperava. Segons ha comentat a Catalunya Cristiana, Esteve Piferrer, del Cercle Català de Madrid, han enviat prop de 5.000 circulars a persones i entitats de Catalunya per reunir els diners que permetin fer les obres i només han recollit unes 400.000 pessetes. "Tot i que aquesta quantitat és insuficient —ens ha dit— començarem les obres, encara que només poguem posar unes quantes rajoles. Necessitem uns cinc milions per realitzar el projecte que hem dissenyat."

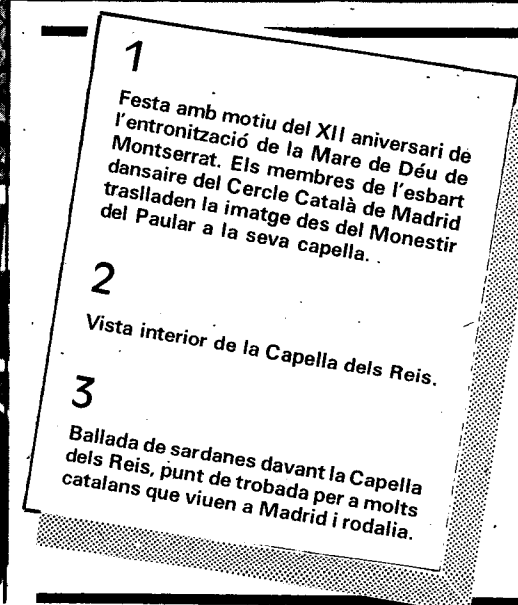
Enric Piferrer afirma que amb 200 entitats o persones que aportessin 15.000 pessetes cadascuna en tindrien prou per a tirar endavant el projecte. "Pensem —ha assenyalat— que és important fer aquestes obres, donar un lloc digne a la imatge de la Mare de Déu. Llavors organitzarem més aplecs i d'altres activitats en aquest paratge meravellós, situat sota l'altiu turó del Peñalara, a l'encisadora Vall de Loyola."

L'Abat de Montserrat, Cassià M. Just, en rebre el projecte de restauració d'aquesta capella, envià una carta al Cercle Català en la qual s'expressava en els següents termes: "Gràcies als lligams que ens uneixen amb els nostres germans benedictins d'El Paular i amb el "Cercle Català" de Madrid, veig en aquest projecte el signe d'una consciència cristiana de fidelitat a la terra i alhora d'obertura als altres pobles germans amb els quals intentem construir un futur millor per a Espanya."

Que la Verge de Montserrat beneeixi aquesta iniciativa per tal que la poguen dur a terme amb la col·laboració de tots".

Es tracta, al capdavant, d'aconseguir potenciar la Capella dels Reis com a punt de trobada de tots els catalans que viuen lluny de la seva terra i que el Virolai ressoni amb més força en aquesta contrada castellana.

Tomàs Puntí

- 1 Festa amb motiu del XII aniversari de l'entronització de la Mare de Déu de Montserrat. Els membres de l'esbart dansaire del Cercle Català de Madrid traslladen la imatge des del Monestir del Paular a la seva capella.
- 2 Vista interior de la Capella dels Reis.
- 3 Ballada de sardanes davant la Capella dels Reis, punt de trobada per a molts catalans que viuen a Madrid i rodalia.

GOIGS EN LLOANÇA
DE
LA MARE DE DEU DE MONTSERRAT

Pietosament venerada a la Capella dels Reis, pertanyent a l'admirable Monestir d'El Paular, aixecat a Rascafría, a 80 quilòmetres de Madrid.

Aquesta primera edició fou estampada durant els dies 7 i 8 de febrer del 1979, essent patrocinada per

ENRIC PIFERRER I CHAFER

Puix fa vuit anys vostra imatge
El PAULAR ha engalanat.
Siau nos cèle guatge,
oh Verge de Montserrat!
Segles fa que la Montanya
Santa, mostrà uns resplendors,
adorant humils pastors
que cerquen la causa cel·lana.
De vostra imatge es peanya,
l'espaldat.
Oh Verge de Montserrat!

Vos, Mare, dau tothora,
ajut al qui el mal atau,
al qui feble en peat cau,
al qui la tristor acora.
Sou la Mare Protectora
que ha veïtat.
Oh Verge de Montserrat!
En aquest magne habacle
El PAULAR on Vos regneu,
humils pregar ens vengu
amb una fe inextingible

música

El premi Oscar Esplà per a Josep Soler

El Premi Oscar Esplà, instituït per l'Ajuntament d'Alacant en memòria de l'il·lustre músic que el va crear, ha estat otorgat aquest any al compositor Josep Soler per la seva obra simfònica presentada al certamen internacional en el qual prengueren part 30 autors dels Estats Units, Japó, Espanya i altres països europeus.

El certamen havia estat convocat per tretzena vegada, tot i que els últims anys deixà de celebrar-se. Hom constata amb satisfacció la seva continuïtat i que el premi l'hagi obtingut Josep Soler, artista català de gran categoria. Anteriorment, sempre havia recaigut en compositors estrangers, excepte en els seus inicis que va ser guanyat per Jesús Guridi i Xavier Montsalvatge. Durant 8 anys aquest premi va ser

declarat desert. Amb la concessió del Premi Oscar Esplà, finalitzà aquest any el I Festival Internacional de Música d'Alacant, i és prevista l'estrena de

l'obra de Josep Soler en el Festival del pròxim mes d'octubre. El jurat del premi fou presidit per Ernesto Halffter.

Teatre

El Liceu, obert al públic

El consorci del Gran Teatre del Liceu de Barcelona comunica que, des del dia 3 de gener aquest teatre podrà ser visitat pel públic que ho desitgi.

Les visites es faran cada diàlluns i divendres feiners al matí i únicament i exclusivament amb l'acompanyament d'un guia, segons es diu a la nota.

costums i tradicions

Sentit cristià en jocs infantils

Quan els infants jugaven a casa o al carrer —vull dir quan no tenien joguines que juguessin per ells— i no s'avorrien com ara, ni s'engandulien davant dels televisors, tant ells com els pares sabien un reguitzell de cantarelles per a tota mena de passatemps. I en la majoria hi abundava el sentit cristià.

Val a dir que moltes de les cantarelles o formuletes dels jocs, no tenien cap ni centengr. Havien nascut espontàniament i anaven sofrint mutilacions, afegits o desviacions a mesura que passaven els anys.

Ja des de la falda, les mares els feien jugar a "Santa Maria, jo em casaria", o a la "Mare de Déu de Passanant", cançoneta per avesar-los a parlar clar: "Mare de Déu de Passanant, tres senalletes sis anses feien; Mare de Déu de Passanant, tres senalletes sis anses fan; tan si ho fan com si no ho fan, tres senalletes sis anses fan".

Més espaviladets començaven els jocs de l'acuit i les cantarelles eliminatòries, sovint absurdes. Entre unes i altres es trobava la Maria Clavellina que "ens ensenya la doctrina", de la qual coneixem tres versions; la "Poma vidoma/ de santa Coloma, poma vidau de sant Nicolau..."; la "Mare de Déu del Carme/ feu-me afanyar força..." i alguna altra que ara no em ve a la memòria.

D'entre als jocs de rotllo i moviment, hi havia el ballet de sant Corneli que es dansava per l'estil del "Jan Petit" mentre es cantava: "El ball de sant Corneli, sant Corneli un peuet..." i s'hi anava afegint

l'altra peuet, un genollet, dos, etc. i un altre: "Sant Isidre, sidre, sidre, sant Isidre llaurador, treu els bous de la llaurada i ves a veure el ponedor".

El "cuit de sant Pere", "L'Àngel «con» sa palma", mena de representació amb dimoni tot «con» sa força i "Sant Joan de les Canadelles", són altres exemples. I d'entre els més deliciosos cal esmentar "La camiseteta de Jesuset", joc de rotlle en el qual es passaven un paper cargolat en forma de candela, encès mentre cantaven: "Foc, foguet, fes una camiseta/ pel Jesuset/ que se li ha cremadet". Calia intentar d'apalar-la amb l'alè i l'infant que ho aconseguia era el Jesuset, mèrit que augmentava com més gran fos la "camiseteta" que restava.

Hi havia, naturalment, els jocs on entraven les formuletes màgiques barrejades amb l'esperit cristià, tal com passava amb la gent gran. Així, en la del juliverd, per a fer guanyar, s'hi barrejava la creu de santa Elena, constant entre l'oracionari popular de la gent d'abans, i fins s'hi invocava Déu. Per aconseguir que els estels volessin força alts, calia invocar un sant: "Fil, fil, fil, fins a sant Gil", i era de resultat segur.

Per no fer-me pesat, acabaré amb la cantarella apropiada per endevinar dins de quina mà hom té amagada una cosa: "Sesta ballesta, el cor me'n diu/ que prengui aquesta; si en aquesta no n'hi ha, la Verge Maria n'hi posarà, seta el gall, seta el capó, besa la mà de Nostre Senyor". Hi ha alguna variant sembla lleidatana on hi surt, també, la Mare de Déu del Terròs.

Esteve Busquets i Molas

Cuina

Arròs a la regenge

1/2 kg. d'arròs
3 trossos de llom
2 fetges
pollastre
4 salsitxes
150 gr. xampinyons
2 cullarots de brou
1 ceba

1 pastanaga
25 gr. mantega
1 copeta de xerès
1 cull. farina
2 cull. llard
una mica d'api
pa Bimbo

Coeu l'arròs amb aigua bullent i sal durant 15 minuts, destapat i a foc viu, després renteu-lo a raig d'aigua freda i escorreu-lo. Amb una mica d'aigua doneu una bullida a les salsitxes perquè no es reventin.

Poseu en una paella 2 cullerades de llard, fregiu-hi el llom, les salsitxes i els fetges; quan estiguin daurats, reserveu-lo en un plat i en el mateix llard, fregiu-hi la ceba ratllada, la pastanaga i l'api tallat molt petit, deixeu-ho coure fins que tingui un bonic color daurat fosc; afegiu-hi una cullarada gran de farina, doneu-li unes voltes i de seguida el xerès sec i els dos cullarots de brou (pot ésser Maggi), afegiu-lo a poc a

poc perquè no es formin grumolls, rectifiqueu de sal i pebre. Deixeu-ho coure uns minuts a foc suau, després passeu-lo per un colador de tela metàl·lica procurant que passi tot, torneu-lo al foc, afegiu-hi la carn tallada a trossets i els xampinyons nets i fregits amb mantega.

Unteu un motlle de corona amb oli, escalfeu l'arròs amb aigua bullent i sal, o fregit amb llard, ompliu el motlle aprofitant-lo una mica i tireu-lo a la plàtera. Ompliu l'ou amb la salsa i carns molt calentes. Uns crostons de pa fregit poden acabar l'adornament.

M.ª Gloria Muntañola

racó del llenguatge

Llenguatge escolar

La degradació del català entre la població escolar que té o ha tingut mestres castellans és evident. L'absència de sentit crític pel que fa a la llengua dels estudiants d'edat tendra, fa que a l'hora d'expressar-se emprin els mots i les maneres de dir que se'ls acuden indiscriminadament, és a dir, sense pensar si provenen del medi ambient familiar (suposant que sigui català), o del cabal del lèxic de l'ensenyament oficial o de l'ensenyant. I aquí vénen les interferències que tant perjudiquen ambdues llengües.

Els minyons catalans surten de l'escola com cavalls desbocats, símptoma de vitalitat sense traves. I criden, s'insulten, es diuen coses, no callen, després de tantes hores d'haver hagut d'estar callats i atents. La distensió després de la tensió.

Escolteu-los: —Ai, quina rissa! Has vist el profe? ha tirat la colilla a la papelera i ha estat a punt de prendre's foc. Com si no tingués el ceniro.

—I quan ens ha reprès perquè érem tan vagos? A aquestes hores encara ens fem un lio amb les hatxes, les uves i les equis. Un vertader rompecabesses.

—Jo només espero el recreo per menjar el bocadillo i pegar patades al balon. I tant temps que falta per les vacances!

—Corre, que avui fan l'abeja Maia per la tele.

—Sí, però no m'emputxis, que em faràs caure'm de l'acera, vale?

Ja els heu sentits. Naturalment, això és una caricatura, però no tan deformada com perquè no hi reconeguem molts elements del llenguatge de carrer dels escolars.

Un dels barbarismes que més ha arrelat entre nosaltres, i no solament entre els vaillets, és aquest que acabeu de llegir: emputxar.

¿Què ho fa que, tenint com tenim un mot tan nostre per expressar la mateixa idea, un mot castellà vingui a ocupar tan insistentment el seu lloc? No és pas que no sigui ben present en el llenguatge popular. Qui dia passa any empeny, sentireu dir molt sovint quan hom ha resolt la dificultat del dia i compta vèncer les dels altres dies que vindran.

Qui t'empeny, que tant rodoles?, diem quan algú es llança a suposicions aventurades sobre els motius d'actuació d'altri.

D'aquest verb en surt un substantiu a bastament usat en el seu sentit físic i concret i també en sentit figurat: Un home de molta empena. El poble, però, l'ha substituït pel vulgarisme **espena**, que sempre és preferible a **emputxon**, com podien haver dit aquells col·legials.

Perles ortogràfiques

En una revista local i comarcal, al peu d'una fotografia lleigeixo: Cerdanyola, una barriada feta a tranques i barranques. Quina manca de sensibilitat catalana! Hauria estat més pertinent: a empentas i rodolons.

Albert Pera

llibres

Biografia Popular del Beat Pere Màrtir Sans

P. Tomàs Polvorosa
López, OP

"El Beat Pere Sans d'Ascó, un català universal" és un llibre publicat amb motiu del III Centinari del seu naixement (1680-1980).

La devoció i l'afecte del seu poble, Ascó, es reflexen en aquesta biografia transparent, la finalitat de la qual, ha estat airejar la santedat i el gloriós martiri del nostre germà d'Orde i de Província el beat Pere Màrtir Sans.

L'autor, Carmel Biarnés i Biarnés, l'ha escrit en català a fi d'aconseguir una major divulgació entre els seus, en la seva pròpia regió, presentant al beat amb tota la delicadesa, cura i respecte de qui se sent unit a ell per llaços ètnics, familiars i religiosos: regió, llar i credo units per engrandir a un compatriota.

Després d'editar un llibre, criticar el seu autor sembla un tòpic obligat. En aquest cas és necessari fer-ho i seria injust esquivar-ho. Criticar no és lloar, sinó enjudiciar; i la crítica justa elogia a un escriptor, quan la seva obra ho mereix, com en aquesta circumstància en que el llibre és nítid, manual, fidel als fets, atractiu des de la coberta impresa a tot color, amb escenes del mural d'A. Martí.

Carmel Biarnés i Biarnés ha escrit aquesta biografia del seu avantpassat, el beat Pere Màrtir Sans, en condicions difícils, sense acovardir-se per la contrarietat ni llançar-se per l'entusiasme. L'equilibri obtingut a l'enfocar al beat, ha superat totes les irrupcions del cor per a donar una visió clara i optimista de l'home ple de vida, del dominic i del màrtir, deixant que el lector s'introdueixi més en el coneixement del mateix, per altres biografies, més extenses encara que més fàcils a divagacions, o per la devoció personal vers aquest asconenc "home cristià de la nostra terra, sacerdot i bisbe, que és un rotund contrast amb altres vides, lliurades a nivells tan materials", com diu en el pròleg el Bisbe de Tortosa, monsenyor Ricard M.ª Carles (p. 9).

Després d'unes retalls d'història asconenca per a fixar el lloc d'origen i el punt de partida, Carmel centra el seu treball en aclarir una situació anòmala dins del poble. A Ascó hi ha una gran devoció al beat —l'altar i imatges en l'església, el

carrer que porta el seu nom, les moltes relíquies que es guarden com a or, l'amor fervent amb que se li té i la pietat familiar amb que se'l venera—; tot el poble parla del beat i gairebé no es coneix el seu nom propi, Pedro Màrtir Sans i Jordà.

La biografia, essent popular, està basada en els millors documents existents i, cosa molt notable, en "relats orals, tramesos de pares a fills, i que m'han arribat per persones totalment dignes de crèdit... I tanta gent del poble, com m'han explicat coses i més coses del beat Pere Sans" (p. 16). Aquest fenomen ha estat una rêmora per l'autor, doncs, a més de la crítica històrico-literària, que li aconsella una revisió dels textos castellans i el canvi del títol "Arquebisbe de la Xina" (pp. 94-95) per Arquebisbe de Foo-Chow, la crítica popular podia sortir al pas, contradint les seves opinions. Havia de dir tot allò rebut per tradició i alguna cosa més, fruit de les seves investigacions, però amb un esma i un ajustament verbal propis d'un fill del mateix poble i d'un historiador. Carmel ha aconseguit un flux i refluix de la història documentada a la tradició popular i d'aquesta a les vivències religioses.

Una prova d'això són "Els goigs del beat Pere Sans" (pp. 72-87); pomell de poesia, música i devoció asconenca.

El capítol de més originalitat i de major elaboració, amb dades dignes de lloança, és el primer "Qui és el beat Pere Sans d'Ascó?" (pp. 19-23), on intenta donar al lector una idea "prou clara de com era i qui era el beat Pere Sans d'Ascó" (p. 19). Una quinzena de qualitats humanes perfilen la imatge del beat amb trets perfectament caracteritzats. Dins de la biografia; enriqueixen el seu valor les dates cronològiques i la genealogia del beat Pedro Màrtir, perllongada fins el nostre dies. Aquí es nota més que en cap altra part la investigació de Carmel.

Quatre làmines en blanc i negre i un plànol d'Ascó en el segle XVII valoren aquest llibre, que acaba amb un apèndix on s'indiquen la llista de carrers de la vila en l'any 1693 i la repartició demogràfica d'Ascó en el cens del 31 de desembre del 1975.

BIARNÉS I BIARNÉS, Carmel, **El Beat Pere Sans i Jordà d'Ascó. Vida, Martiri i Glorificació.** Ascó, 198. 155 pp. 24. lām. mapa 21,5x15,5 cm.

Oscar Wilde

El Príncep Felç
i altres contesLa princesa
i el pèsolNovetats infantils
i juvenils

Seguint una sàvia tradició de la cultura catalana se segueixen fent traduccions d'obres per a infants i joves del millor d'arreu del món. Això que permet a la nostra quinxalla llegir les obres de prestigi que tenen tots els infants d'arreu del món és una de les garanties de la modernitat cultural catalana.

Tot això sense oblidar el cultiu de la producció pròpia i que sovint els novel·listes catalans han de fer de traductors, i amb molta cura, de grans peces d'aquest gènere literari.

L'Editorial La Galera ens aporta en aquest camp contínues no-

vetats, algunes de les quals presentem avui.

LA PRINCESA I EL PÈSOL i **EL PEIXET D'OR**, ambdós de la col·lecció "Els contes populars". Els contes de sempre adaptats i il·lustrats pensant en els infants d'avui que fan els primers passos en el món de la lectura.

LA LAIETA I EL JARDIMÓ-BIL, de la col·lecció "La Gavi-na" de narracions per a nens i nenes de 8 a 10 anys. Destaquem en aquesta col·lecció l'incorporació a la literatura per a joves lectors, d'autors de reconeguda valúia en la litera-

tura per adults. Aquest es el cas concret d'en Joaquim Carbó.

EL PRÍNCIP FELÇ I ALTRES CONTES, d'Oscar Wilde. Traducció magistral del prolífic autor Josep Vallverdú.

TINC EL PARE AL BRASIL, de Thea Beckman. Tractament d'un tema tan actual, d'aquesta autora holandesa, dels fills de mare soltera. Traducció de Jem Cabanes.

Aquests dos llibres estan publicats a la col·lecció "Els grumets de mar enllà", col·lecció d'obres foranes-novel·les i narracions per a nois i noies a l'abast dels lectors dels Països Catalans.

llar i flors

"Ficus elastica", Planta del cautxú

És una planta molt adequada per interiors amb prou llum. Creix molt lentament.

Necessita terra de bosc, o terra normal amb mantell vegetal i arena.

Cal regar-la cada vuit o deu dies; és millor submergir el test en un recipient amb aigua durant dues o tres hores. Per les fulles cal passar-hi periòdicament un drap humit per a netejar-les i perquè puguin transpirar bé.

Es multiplica per colzament a començaments d'estiu.

Maria Teresa Dachs

Barnamoda Salones coordinados de la Moda en Barcelona.

Feria de Barcelona ofrece a todos los profesionales de los sectores relacionados con la moda un programa de cuatro manifestaciones feriales para el óptimo aprovechamiento comercial de la temporada.

13-16 febrero 1983

Salón de la moda
en el vestir

- Modapronta hombre, mujer y juvenil
- Lencería
- Corsetería
- Complementos
- Fornituras
- Equipamiento comercial

13-16 febrero 1983

Muestra de la
maquinaria para
la confección

Feria de Barcelona
La Gran Plataforma

Solicite información en:

Avda. Reina M.ª Cristina Barcelona 4 (España) Tel. (93) 223 31 01 Telex 50458 FOIMB E

13-16 febrero 1983

Modapunto

- Punto hombre
- Punto mujer
- Punto infantil
- Complementos
- Fornituras
- Equipamiento comercial

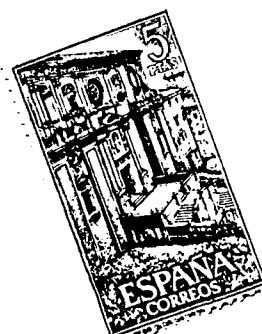
17-20 febrero 1983

Prêt à porter

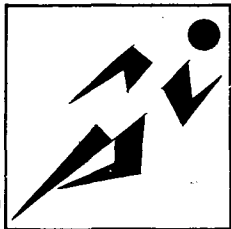
- Mujer Otoño/Invierno. 83-84
- Grupos Moda Mediterráneo
- Modas y Mensajes Moda.

SOLO PARA
PROFESIONALES

per Rosa Colell

futbol

El Madrid no afluixa

Encara que d'una manera poc brillant, el Real Madrid va sumant punts en aquesta llarga cursa de la Lliga. Diumenge passat, s'imposà per la mínima i amb molts problemes al Saragossa, fet que ha tingut molts precedents en el decurs de la competició. El Barça, després d'algunes sorpreses desagradables, torna a guanyar partits i suma els punts que li permeten seguir somiant amb el títol. Cal no oblidar-se tampoc de l'Athlétic de Bilbao, malgrat el seu darrer empat a casa davant el Valladolid.

Si el Madrid manté la regularitat, serà força difícil que el Barça pugui atrapar-lo. Tres punts poden ser excessius. Hem de pensar que fins ara, l'equip d'Alfredo Di Stéfano només ha perdut dos partits: el del Barça i el de l'Osasuna.

L'èxit del Madrid rau en què l'entrenador savia, de les possibilitats de l'equip. No disposen de gaires figures, però compten amb un sistema de joc que els ha donat bons resultats. Quan han tingut baixes per lesions o sancions, han canviat un, dos o tres jugadors, però han mantingut una mateixa estructura.

Les coses han funcionat de diferent manera a Can Barça. En el decurs de la temporada, s'han fet mil i una proves. L'entrenador no sap mai si seguirà en el seu càrrec la setmana següent perquè depèn del resultat de diumenge. Manca tranquil·litat, seny, elegància i educació als directius.

Jornada interessant

Els partits Atlético de Madrid-Real Madrid, Saragossa-Barcelona i Sevilla-Athlétic de Bilbao poden modificar sensiblement la classificació o deixar les coses igual. Depèn de com responguin els equips capdavanters. El Madrid és el que pot estar més tranquil, perquè una derrota no tindria conseqüències nefastes, com les tindria per al Barça.

Els homes d'Udo Lattek hauran de millorar molt el joc dels darrers partits si pretenen emportar-se'n quelcom de positiu de La Romareda. El Saragossa està fent el joc més bonic del campionat i és un conjunt difícil de batre. A més, és un equip que fa gols amb facilitat.

Nogensmenys, s'espera que el Barcelona funcioni com ho ha fet en d'altres desplaçaments difícils. De fet, aquesta temporada, l'equip juga molt millor fora que a casa. Cal veure, també, si la recuperació de Schuster segueix sent una realitat. No hi ha dubte que el potencial del Barça és molt superior amb l'alemany en plenitud de joc.

Per la seva banda, l'Espanyol juga a Sarrià amb el Celta. Cal no oblidar la lliçó del dia del Salamanca, jugar amb humilitat i assegurar els dos punts. La situació de l'equip, de moment, és bona, però no cal confiar-se.

Tomàs Puntí

cadeca

Viu i directe

CADECA pensa incorporar el joc dels escacs en la seva programació esportiva. Hem tingut contactes amb la Federació d'aquesta modalitat i també amb la Generalitat; cal resoldre algun tràmit, però creiem que malgrat això, ben aviat es determinaran les condicions dels federats i la seva edat concreta i aleshores serà un fet cert el que ara és només un intent.

Diàlogueu amb el senyor Joan Duran Bonet. Fou en un temps no molt llunyà vice-president de la Federació Catalana d'Escacs i vocal de la Federació Espanyola del mateix esport:

—Els escacs, en baixa o en sentit ascendent?

—Totalment ascendent ja que actualment a Suïssa s'està celebrant l'Olimpiada Mundial amb gairebé cent països que participen entre equips femenins i masculins. Gran preferència de joc i qualitat en els països freds, i pel que fa al nostre, moltíssimes competicions a nivell nacional i regional i no hi ha població que en l'àmbit social no tingui uns taulers per a gaudir d'aquest esport.

—El seu millor record en la seva vida d'escaquista?

—Quan l'any 1969 vaig assolir la categoria de jugador nacional Preferent, després de trenta anys de dedicació als escacs ja que jugo des dels deu anys. També en una competició oficial per equips en el qual vaig vèncer a un mestre nacional que, a part del que per a mi va significar aquesta victòria, representà l'ascens de categoria de l'equip els colors del qual defensava en aquells moments.

—Els escacs són un esport?

—Sí, efectivament, són un esport, perquè on hi ha competició i ànim de victòria, hi ha esportivitat. Mundialment està reconegut com a deport. Se celebren torneigs i campionats a diferent nivell i persisteix, per tant, una lluita esportiva, la qual cosa demostra la seva condició d'esport.

—Escacs, ¿és bona cosa per CADECA?

—Sense cap dubte. En els meus temps de federatiu dedicava gran atenció a la joventut, perquè d'ella en surten les figures. A CADECA hi ha molt joventut, el que obliga a que no hi puguin faltar les escacs.

CARVAL

Pielespaña

Salón de la Moda en Ante,
Nappa y Double Face

Barcelona 21-24 Enero 1983

Palacio Nacional (Recinto de Montjuich)

AGRUPACION CATALANA EMPRESARIAL
DE CONFECCIONISTAS
DE ANTE, NAPPÀ Y DOUBLE FACE

Calvet, 19 5.º 2.ª Tel. (93) 209 36 39 Barcelona-21

DIUMENGE 23 PRIMERA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

10.00 PARLEM
10.30 EL DIA DEL SENYOR
11.30 GENT JOVE
12.30 TEMPS I MARCA
14.30 AQUESTA SETMANA
15.35 ULISES 31
16.00 VIST I NO VIST
16.15 LAS DESVENTURAS DEL
SHERIFF LOBO
17.15 EL JOC DELS ERRORS
17.30 EL TREN
18.30 MÓN SUBMARÍ
19.30 AVANÇAMENT ESPORTIU
19.45 BLA, BLA, BLA
20.15 TAL COM SONA
20.45 PROXIMAMENT
21.00 NOTICIES
21.15 VIST I NO VIST
(Segona part.)
22.00 EL SEU TORN
23.00 ESTUDI ESTADI
24.00 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

10.30 MISSA
11.30 RETRANSMISSIÓ ESPORTIVA
13.30 RECULL INFORMATIU
14.00 CITA AMB...

CIRCUIT ESTATAL

15.30 ZARABANDA
16.30 ELS GRANS DESERTS
17.30 REESTRENO
19.00 COMPETICIÓ
20.00 LA PORTA DEL MISTERI
21.00 TENNIS. Des de Nova York
Final del Trofeo Master.
22.15 LLARGMETRATGE: "Maravillas".
(1980)
23.50 TROFEO MASTER DE TENNIS
01.00 COMIAT

DILLUNS 24 PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

13.30 MIRAMAR ESPORTIU
14.00 TROBADA
14.30 MIRAMAR

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELEDIARI

15.35 AMB SOLERA
16.05 A DALT I A BAIX
18.35 L'ESTEL BLANC
19.00 EL LIBRO GORDO DE PETETE
19.02 3, 2, 1... CONTACTE
19.30 ANIMALS, ANIMALS,
ANIMALS
20.00 POBLE DE DEU
20.30 CONSUM
21.00 TELEDIARI
21.35 TEATRE: "Las salvajes en Puen-
te San Gil", de José Martín.
23.35 TELEDIARI
23.50 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

15.30 OPINIÓ
16.00 TOT-I-MÉS
17.30 ARA, NOTICIES

CIRCUIT ESTATAL

19.00 AVANÇAMENT INFORMATIU
19.05 TELENOVELA
19.30 EVOCACIÓ
20.00 LOS MUMINS
20.10 HEY ES EL REY
20.30 ALCORES
21.30 AMB "H" DE HUMOR: "Opera-
ción Pacífico". (1959)
23.40 D'AVUI A DEMÀ
00.15 COMIAT

DIMARTS 25 PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

13.30 ARA: TARRAGONA
14.00 TROBADA
14.30 MIRAMAR

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELEDIARI
15.35 ESPANYA, SENSE ANAR MÉS
LLUNY
16.05 A DALT I A BAIX
18.35 L'ESTEL BLANC
19.00 EL LIBRO GORDO DE PETETE
19.02 3, 2, 1... CONTACTE
19.30 EL FOLL MÓN DELS PALLA-
SOS
20.00 UN MÓN PER A ELLS
21.00 TELEDIARI
21.35 300 MILIONS
22.35 DINASTIA
23.35 TELEDIARI
23.50 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

15.30 ELS MUSEUS

16.00 MEMORIA POPULAR
17.00 ART FLASH
17.30 ARA, NOTICIES

CIRCUIT ESTATAL

19.00 AVANÇAMENT INFORMATIU
19.05 TELENOVELA
19.30 FORMULA TV
20.00 ROBINSON
20.30 NOVENTA GRADOS BAJO
CERO
21.30 RETORNO A BRIDESHEAD
22.00 LA MAGIA DE LA DANÇA
23.30 D'AVUI A DEMÀ
00.15 COMIAT

DIMECRES 26 PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

13.30 ARA: GIRONA
14.00 TROBADA
14.30 MIRAMAR

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELEDIARI
15.35 VEIENT-LES VENIR
16.05 A DALT I A BAIX
18.35 L'ESTEL BLANC
19.00 EL LIBRO GORDO DE PETETE
19.02 3, 2, 1... CONTACTE
19.30 NOSALTRES
20.00 ENCONTRES EN LLIBERTAT
21.00 TELEDIARI
21.35 SESSIÓ DE NIT: "Hasta el últi-
mo aliento". (1966)
23.05 DOCUMENTAL
23.35 TELEDIARI
23.50 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

15.30 TERCENCI A LA FRESCA
16.00 DOSSIER
17.00 CANTEM
17.30 ARA, NOTICIES

CIRCUIT ESTATAL

19.00 AVANÇAMENT INFORMATIU
19.05 TELENOVELA
19.30 MUSICA I MUSICS
20.00 EL CARRO DE LA FARSA
20.45 ESTUDI OBERT
23.30 D'AVUI A DEMÀ
00.15 COMIAT

DIJOUS 27 PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

13.30 ARA: LLEIDA
14.00 TROBADA

14.30 MIRAMAR

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELEDIARI
15.35 DE PELICULA
16.05 A DALT I A BAIX
18.35 L'ESTEL BLANC
18.55 EL LIBRO GORDO DE PETETE
19.00 HANDBOL
21.00 TELEDIARI
21.35 BONA NIT
22.35 EN AQUEST PAIS
23.35 TELEDIARI
23.50 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

15.30 LA NOSTRA GENT
16.00 VOSTÈ PREGUNTA
17.00 DONES D'APROP
17.30 ARA, NOTICIES

CIRCUIT ESTATAL

19.00 AVANÇAMENT INFORMATIU
19.05 TELENOVELA
19.30 EUROPA EN JOC
20.00 LA BANDA DEL GOS RABIÓS
20.30 MUSICAL EXPRESS
21.30 CINE CLUB. Cicle: Douglas Sirk:
"Pacto tenebroso". (1948)
23.30 D'AVUI A DEMÀ
00.15 COMIAT

DIVENDRES 28

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

13.30 PARLAMENT
14.00 VEUS I FORMES
14.30 MIRAMAR

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELEDIARI
15.35 SESSIÓ DE TARDE: "Un se-
creto de mujer". (1949)
17.00 DOCUMENTAL
17.30 ALTRES COSES
18.30 EL PAJARO LOCO
19.00 L'ALTRA CARA DE L'ESPORT
19.30 UN MÓN FELIÇ
20.00 ESPAI XX
20.30 VAL MES PREVENIR
21.00 TELEDIARI
21.35 UN, DOS, TRES
23.00 IKE
24.00 TELEDIARI
00.20 TESTIMONI
00.25 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

15.30 RAINBOW
17.10 EL SEGLE DE LA CIRURGIA
17.35 LA ABELLA MAYA
18.00 HANDBOL
19.15 EL TREN DE ESTAMBUL
20.20 INFORMATIU
20.30 LA CLAVE
00.45 COMIAT

DISSABTE 29 PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

10.30 INFANTIL
11.00 PALLASSOS
11.30 GENT D'AQUI
12.30 A CAN 80
14.00 VISUAL
14.30 MIRAMAR
15.00 CATALÀ DE PRIMERA MA

CIRCUIT ESTATAL

10.30 PISTA LLIURE
12.30 CONCERT
13.30 MIRAR UN QUADRE
14.00 REVISTA DE TOROS
14.30 BIBLIOTECA NACIONAL
15.00 NOTICIES
15.35 D'ARTACAN
16.05 PRIMERA SESSIÓ: "Mando si-
niestro". (1940)
17.40 DIBUIXOS ANIMATS
18.00 MUSICAL
19.00 VOSTÈ PER EXEMPLE
20.00 VERITAT O MENTIRA
20.25 FUTBOL: Betis-Sporting de
Gijón.
22.30 NOTICIES
22.45 INFORME SETMANAL
23.20 DISSABTE CINE...: "El divor-
cio que viene". (1980)
01.10 DARRERES NOTICIES
00.15 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

15.30 EL SEGLE DE LA CIRURGIA
16.00 DIBUIXOS ANIMATS
17.30 RETRANSMISSIÓ ESPORTIVA
18.15 LAS BRIGADAS DEL TIGRE
19.10 PRODUCCIÓ ESPANYOLA
20.20 ESTRENOS TV: "La conspi-
ración contra Lincoln". (1977)
21.55 TEATRE REAL
24.00 COMIAT

PALESTRA
d'ÒMNIMUM CULTURAL

CICLE DE CONFERÈNCIES

INTRODUCCIÓ A LA PROBLEMÀTICA DEL ROSSELLÓ O CATALUNYA NORD

dimarts, 25 de gener:

DIALECTOLOGIA I SOCIOLINGÜÍSTICA ROSSELLONESA
a càrrec del prof. **Pere Verdager**

dijous, 27 de gener:

**L'ART PRE-ROMÀNIC I ROMÀNIC AL ROSSELLÓ O CATA-
LUNYA NORD**
(amb projecció de diapositives)
a càrrec dels professors **Joan Lluís i Miquela Valls**

dimarts, 1 de febrer:

**ASPECTES POLÍTICS DE LA CATALANITAT A CATALUNYA
NORD**
a càrrec del prof. **Miquel Mayol**

dijous, 3 de febrer:

**IDENTITAT HISTÒRICA ROSSELLONESA O DE CATA-
LUNYA NORD**
a càrrec de la prof. **Alicia Marcet**
Les conferències, seguides de col·loqui, tindran lloc a 3/4 de 8 del
vespre, a la sala "Fèlix Millet" del palau Dalmases.

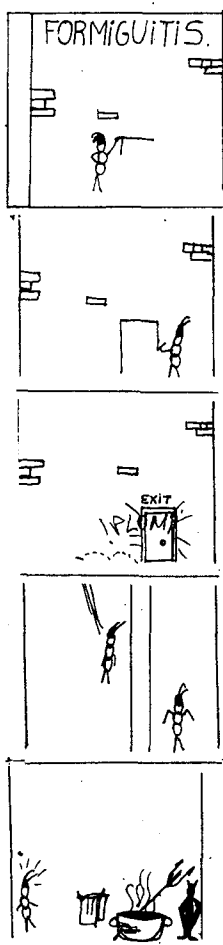
Del 20 de gener al 3 de febrer hi haurà en exposició alguns ele-
ments de cultura actuals de les comarques nord-catalanes (prem-
sa, llibres, discos, etc.).

ÒMNIMUM CULTURAL
Associació promotora
de la cultura catalana

Estatge principal i serveis generals
Montcada, 20 pral. (Palau Dalmases).
Tel. (93) 319 80 50 - Barcelona-3

humor

butlleta de subscripció

Desitjo subscriure'm / renovar la meua subscripció a:

**Catalunya
Cristiana**

Nom i cognoms

Adreça

Població D.P.

☐ Trameto les 2.000 ptes. per gir postal.
☐ Incloc un taló barrat per aquest import.
☐ Prego al Banc / Caixa

Agència

que se serveixi domiciliat aquest pagament anual, fins a
nova ordre, en la meua llibreta / compte n.º

Lloc Data

Signatura

Remetre aquesta butlleta a:
CATALUNYA CRISTIANA, C/ de València, n.º 244.
Barcelona-7

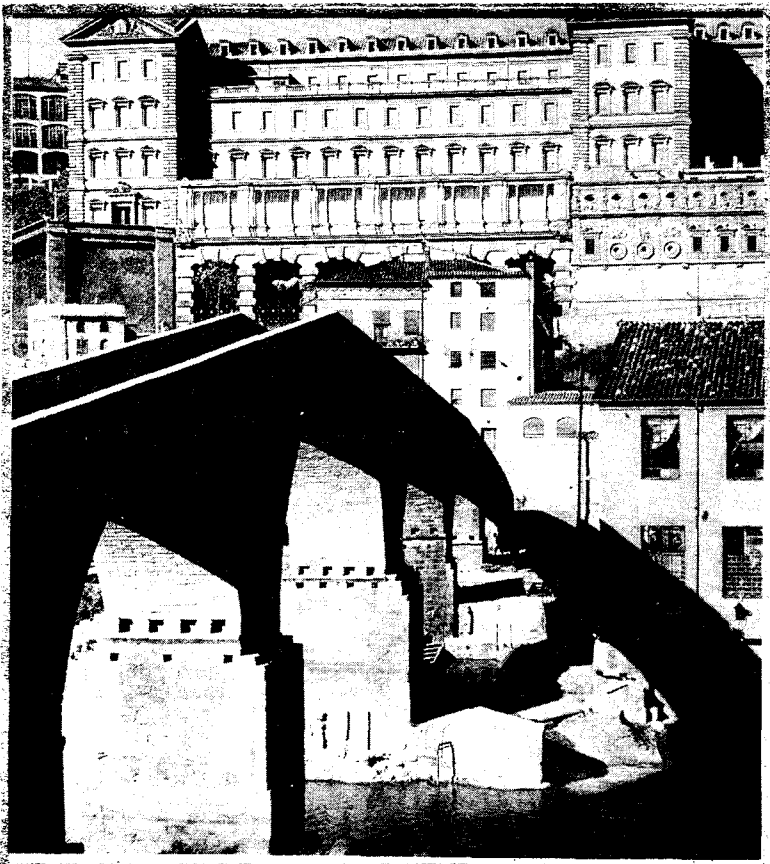

Vista panoràmica de Manresa.

XI VIATGE CULTURAL A MANRESA

Sobre el riu i el pont, la mola d'estil barroc del Col·legi-Residència dels PP. Jesuïtes, construïda sobre la Santa Cova on Sant Ignasi de Loiola escriví els seus "Exercicis Espirituals".

13 de febrer del 1983

Aquesta ciutat mereix el títol d'ignas ana pels records que conserva de l'estada que hi féu sant Ignasi de Loiola des del mes de març de l'any 1522 fins al febrer del 1523.

Aquests records de sant Ignasi, que podem veure, ja justificarien, tots sols, una anada a Manresa, però la ciutat té altres coses interessants que també justifiquen el viatge.

Visitarem la SANTA COVA, la CAPELLA DEL "RAPTE DE SANT IGNASI", el MUSEU COMARCAL i la SEU. Aquestes visites les distribuïrem entre el matí i la tarda.

La sortida de Barcelona serà a dos quarts de nou.

Preu: 1.500 pessetes, que comprèn el viatge, el dinar, les visites i la participació en el sorteig de llibres.

Barcelona, 17 de gener del 1983
Sr. Director de "CATALUNYA CRISTIANA"

Distingit senyor: Desitjo expressar la meua plena satisfacció per haver pogut participar, el passat diumenge, en el Viatge Cultural a Martorell i Les Peces.

Un grup d'una trentena de persones de molt variades edats i ben avingudes, vam iniciar les visites a Martorell al Memorial-Museu Vicenç Ros i continuàrem al museu Vicenç Ros, ambdós municipals, per acabar en el Museu Provincial Santacana anomenat l'Enrajolada. En aquestes visites vam comptar amb la valuosíssima guia del senyor Isidre Clopas i Batlle, conservador dels tres museus i persona que als seus extensos coneixements de tot allò que fa referència a la ceràmica (que és el que predomina en aquests museus) s'afegeix un voler i saber comunicar-los als visitants. Tots vam quedar molt complaguts al final d'aquestes visites que ens ocuparen l'interès durant el matí fins a quarts de dues.

El dinar el vam fer en un restaurant de la mateixa vila. Al final de l'àpat, un sorteig de llibres beneficià una bona colla dels compoents. Abans de deixar Martorell vam arrodonir la nostra estada arribant-nos al pont del Diable.

La darrera part del programa fou una visita a can Gener, de les Peces, casal del segle XV o XVI, molt interessant, amb una ampla façana esgrafiada el 1778, edifici que l'actual propietari senyor Bassa malda per retornar-li tota la noblesa que havia perdut en llargs períodes d'incúria. El senyor Bassa ens atengué molt amablement i ens donà tota mena d'explicacions sobre la història del casal.

De retorn poguérem contemplar durant molta estona un cel bellament acolorit per la posta del sol, d'un sol que, durant tot el dia es mostrà molt esplèndid i ens proporcionà una temperatura més pròpia de la primavera que del gener.

Un de la colla

La plaça major de Manresa, amb la Casa de la Ciutat.